

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

Razvoz kurilnega olja **OMV ISTRABENZ**

Bencinski servis Šentjur, Tel.: 03/574-38-01, 574-38-02

PRVA NEPREMIČNINSKA HIŠA V ŠENTJURJU

- ▶ NAKUP IN PRODAJA NEPREMIČNIN
- ▶ POSREDOVANJE PRI PROMETU
Z NEPREMIČNINAMI
- ▶ OCENJEVANJE NEPREMIČNIN
- ▶ IZVEDENIŠKA MNENJA V GRADBENIŠTVU
- ▶ STROKOVNO TEHNIČNO SVETOVANJE IN NADZOR
- ▶ VPIS LASTNINSKE PRAVICE V ZK IN VPIS
ETAŽNE LASTNINE

Ul. Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur, tel.: 03/ 74 71 042, GSM: 041/ 69 92 56

VULKANIZACIJA MULEJ IN ROČNA AVTOPRALNICA

Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur;
tel: (03) 749 17 10, 749 17 12, GSM: (041) 630 652

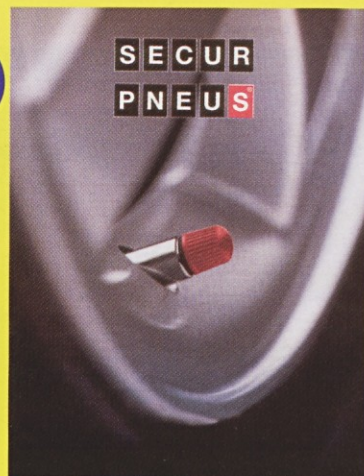

UGODNO!
TRAKTORSKA GUMA
12/4-11-28

31.590 SIT

**ČAS JE ZA
ZAMENJAVO
ZRAKA**

LETNE PNEVMATIKE
LASSA - BRIDGESTONE
že od 4.990 dalje

Možnost plačila na čeke Banke Celje ter z bančnimi karticami ACTIVA, MAESTRO in MASTERCARD.

**STROJNA
ZEMELJSKA
GRADBENA
DELA**

Milan FRECE s.p.

Ul. Franja Vrnunča 10, 3230 Šentjur
Tel.: 03/574 31 92, GSM: 041/648-608

Vinogradniki pozor!

- strokovno in kvalitetno rigolanje vinogradov
- lasten prevoz strojev
- urejanje okolice stanovanjskih hiš
- odvodnjavanje travnikov in njiv
- naprava cest in gozdnih vlak
- napeljava vodovodov
- razni izkopi za gradbene jame
- nakladanje gramoza in zemlje z dovozom

Podjetno in solidno!

VESELO PUSTNO RAJANJE
ter vse lepo ob praznikih v
mesecu **MARCU**
Vam želimo,

*in Vas vabimo
na vedno prijazne
in ugodne
nakupe*

**trgovini
užmah**

Trgovina za mešanim blagom-
Užmah Stanislav s.p.,
Planina 47, 3225 Planina
e-pošta: tobis.uzmah@siol.net

na Planini

Planina 17

tel.: (03) 579 11 42

v Sentvidu

Sentvid 9

tel.: (03) 579 11 13

v Dramljah

Svetelka

tel.: (03) 579 84 40

Franc Kovač

Demokratura – nova pustna šema

"Izumil" jo je pisatelj Jančar, pustni čas pa je kar primeren za razpredanje o njeni vsebini. Z natančno definicijo pojma demokrate vam sicer ne morem postreči, lahko le razodenem, kako jo razumem sam: kot v demokratične blešči preoblečeno avtokratsko oblastnost. V bistvu gre za uporabo, pravzaprav zlorabo napisanih in nenapisanih demokratičnih pravil za osebe, skupinske, strankarske, pridobitne ali drugačne interese, kajpada na račun vseh vrst svoboščin, ki nam jih zakoni in ustava na debelo zagotavljajo. Ne gre za kriminalna dejanja, temveč največkrat samo za etično mejna področja funkcioniranja tistih posameznikov in institucij, ki imajo moč, bodisi ekonomsko, oblastno ali celo samo moralno. Bistveni sestavni del demokrate pa je, da se njene žrtve, največkrat množica brezimnih državljanov ali njihovih predstavnikov v različnih organih, prostovoljno podreja njenemu sistemu. Tako sploh ni krivca, na katerega bi lahko pokazali s prstom, ampak smo enostavni krivi vsi, ki pristajamo na zamenjavo demokracije z demokrato.

Ne nameravam se spuščati v analizo teh pojavov na državni ravni, ker zadeva večkratno presega moje zmožnosti, zdi se mi pa, da je znamenj demokrate obilo za vsakim vogalom. Spomnimo se samo na vladne in strankarske kadrovske vrtiljake, čistke, finančne bonitete tistih, ki imajo poznanstva tam zgoraj... Pa ne trdim, da gre za zgolj tranzicijsko anomalijo, za kontinuiteto komunističnega režima, ko je bil ta sistem v bistvu celo uzakonjen. Ali celo kar za naš skupni genski kodni zapis. Zadeva seveda nima nič skupnega z geni, temveč je posledica naše politične kulture. Primer naše šentjurske oblasti, pod vodstvom župana Malovrha in njegove SKD, ki se že celo desetletje ponša z demokratičnim pomladnim poreklom, v bistvu pa funkcionira, čeprav všečno, izrazito demokraturno, je kar primeren dokaz za to "nededno" hipotezo. Poglejte občinski proračun! Množica občinskih proračunskih postavk je nesramežljivo naravnana na plačevanje politične podpore, pri posameznikih, skupinah in strankah, ki nato ob pravem trenutku preko različnih mehanizmov zagotovijo kristalno čisto demokratično verifikacijo tega daj – dam sistema. Glasovanja občinskih svetnikov

SKLS +SKD in raznih Osetov in Erjavcev so seveda nesporno povsem legalna.

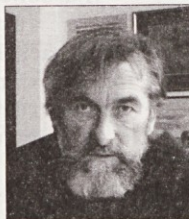
Ustavil se bom le na dveh bolj obrobni znamenjih domače demokrate, ki pa se tako ali drugače nanašata name in mi vsilujeta vlogo žrtve oziroma že skoraj kar vlogo kolaboranta. Čemur se vsekakor čutim dolžnega upreti.

O že dobesečno zlažnanem primeru "Šentjurčana" le bolj mimogrede. Prav redki so naši občani, ki se ne bi strinjali, da si občinska oblast, kajpada na račun davkoplačevalcev, z njim kupuje svoje medijsko orodje. To sicer počne v večji meri legalno, toda nikakor ne tudi legitimno. Župan je dolžan poskrbeti, da so občani informirani, toda objektivno, in ne le tako, kot hoče (in plača) on. Pa to slednje v bistvu le počne in se zaradi tega nihče ne meče ob tla.

Drugi primer, precej bolj kompliciran in prikrit, je primer Branka Oseta in stranke SDS. Oset že tretje leto deluje kot "krt" v SDS. Čeprav izvoljen od volivcev SDS, je takoj po volitvah neformalno prestopil v tabor SKD, kajti v vseh ključnih odločitvah je doslej vedno zvesto glasoval za odločitve te stranke. Sam seveda trdi, da pač glasuje po svoji vesti in tako, kot je najbolje za SDS. Kar pa je sprenevedanje, ali pa vsaj odraz strahovitega pomanjkanja politične kulture; volivci so ga izvolili na listi SDS, ker so pač logično verjeli, da bo zastopal to politično opcijo, in mu zagotovo niso dali prostih rok za kasnejše akrobacije. Da je v ozadju "trgovina", pa ni nobena skrivnost.

Zanimivo je nadaljevanje te zgodbe. Predsednik šentjurske SDS Zoran Justin njegovo "politiko" mirno tolerira, kar pomeni, da poskuša v občinskem odboru SDS legalizirati inštitut "izdajstva" oziroma ga povzdigniti na raven koristne kreposti. Vodstvo šentjurske SDS se je sicer na zadnji seji IO SDS večinsko distanciralo od takšne filozofije, kar pa Justina sploh ni odvrnilo od namere, da zadevo pripelje do konca in vsaj mene, ki o tej zadevi najbolj na glas razmišljam in pišem, odstrani iz stranke. Ker pač škodim ugledu SDS, pravi. Če ne bo šlo v Šentjurju, pa s pomočjo znanstva s predsednikom SDS Janšo.

Res lepa in svoje zgodbe vredna kolobocija. Ki pa ima, žal, svoje prave korenine v politični kulturi, ki jo tudi lepo označuje izraz demokatura. Razplet te zgodbe bo le eno od bolj obrobni znamenj njene trdoživosti oziroma navzočnosti.

IZ VSEBINE

Občinski svet
Tatjana ni zamenjala Tatjane 4

ŠN na internetu 6

Kmetje in njihovi voditelji spet
na dveh bregovih 7

Ponikva:
Samoprispevka še ne bo 10

Anketa:
Šentjur brez stanovanj 12

Težave z "Ratajevo"
GSM postajo 13

Naši doktorji znanosti:
dr. Gorazd Voga 15

Fotoreportaža "Športnik leta" 19

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o.,
Šentjur, Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Jure Godler

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

www.myfreehost.com/sentjurske-novice/

Žiro račun:

Šentjurske novice

50770-601-24123.

naslednja številka:

[torek]

Novice

27. marec 2001

Deklatom in ženam čestitam
za 8. marec in materinski dan

Uradništvo

Jan

Prva letošnja seja šentjurskega občinskega sveta

TATJANA ŠE NI ZAMENJALA TATJANE

Drugi februarški ponedeljek so se po slabih dveh mesecih odmora znova zbrali šentjurski občinski svetniki. 18. seja tega sklica je bila prvotno mišljena za konec januarja, vendar, kdo bi vedel zakaj, se jo je župan odločil sklicati dva tedna kasneje. Na tej seji je bilo pričakovati tudi "klanje" okrog proračuna, toda le ta navkljub drugačnim pričakovanjem ni bil dan v drugo obravnavo, najbrž zaradi nejasnosti o delitvi kolača na državni ravni. Poleg prvih obravnav spremembe zazidalnega načrta za prihajajoči Mercatorjev center, odloka o ustanovitvi Turistično informacijskega centra in odloka o merilih za določanje obratovalnega časa dežurnih prodajal, je bilo najbolj zanimivo glasovanje o direktorici knjižnice. "Šentjurski cirkus" je pri tej točki znova imel svojo predstavo, seveda kot se spodobi, z dobro mero razvedrilno-komičnih vložkov, zasoljenih z zdravo pametjo po šentjursko. In rezultat? Razpis za direktorja Knjižnice Šentjur bo ponovljen!

Sejo vodi župan Jurij Malovrh, poleg njega pa obrnjeni k svetnikom sedijo direktorica občinske uprave Brigita Škoberne, pravnica občine Mateja Močnik in zapisnikarka Irena Erjavec. Na svojih mestih je na začetku 21 od skupaj 26 svetnikov. Manjkajo Simon Zdolšek (SLS+SKD), Roman Planko in Franc Kovač (oba SDS). Anita Koleča (LDS) in Zdravko Brglez (SLS+SKD) pa se zbrani družini pridružita nekoliko kasneje. Prisotni sta tudi Marija Rataj in Majda Kop, vodji oddelkov za okolje in prostor oziroma za finance.

Za začetek slovesno izjavo nadomestnega svetnika podpiše Marko Diaci, ki je na neodvisni listi zamenjal Ota Pungartnika.

Začasno financiranje do sprejema novega proračuna

Brez prave razprave so svetniki soglasno sprejeli sklep o začasnem financiranju javne porabe do sprejetja občinskega proračuna 2001. Kaj to pravzaprav pomeni? Do sprejetja novega proračuna se uporabljajo sredstva v višini mesečnih dvanajstin po proračunu za leto 2000, razen za investicije in naloge, ki so opredeljene z zakonskimi predpisi. Vzrok takšne odločitve so neuradne informacije, da se na državni ravni pripravlja sprememba zakona po hitrem postopku, kjer naj bi se občinam krčila sredstva iz naslova dohodnine. Namesto zdajšnjih 35%, naj bi občinam po novem pripadlo 30% pobrane dohodnine, Ministrstvo za finance pa še tudi ni poslalo nobenih izhodišč in meril, ki pa naj bi bila za občine dosti manj ugodne kot doslej.

Mercator buri občinske apetite

Več ali manj je že nekaj časa vsem znano, da v Šentjur prihaja "najboljši sosed" Mercator. Njegov prodajni center, na lokaciji med Alposom in cesto pri Akvoniju, naj bi meril 65 x 78 m², delno naj bi bil pritličen, pred njim pa naj bi bilo 140 parkirnih mest. Alpos, ki je še vedno lastnik zemljišča, je zaprosil za spremembo zazidalnega načrta. Načeloma so se svetniki s tem strinjali, postavilo pa se je vprašanje, koliko lahko pri tem iztrži občina. Župan je povedal, da so pri prvih pogajanjih prišli do številke 10 milijonov SIT, ki naj bi jih Mercator vložil v šentjursko kulturo, natančneje v prenovu

odra in garderobe kulturnega doma. Malovrh je dejal, da s to številko ni najbolj zadovoljen, da pa je Mercator zelo trd pogajalec.

V razpravi je Janez Škoberne (SLS+SKD) menil, da gre pri tem odloku za posiljevanje, občinski upravi pa je očital nesposobnost. Robert Maruša (SLS+SKD) se je spraševal, zakaj je za spremembo zazidalnega načrta zaprosil Alpos in ne Mercator. Zanimal ga je "kšeft" med Alposom in Geoplinom, motilo pa ga je tudi, da ni nikjer zapisano, za kakšno vrsto prodajnega centra gre. Povprašal je tudi, kaj si o vsem mislijo šentjurski trgovci, podobne pomisleke pa je imel tudi Marko Diaci, ki je spraševal, če je občinska uprava naredila analizo, kakšen bo vpliv Mercatorja na šentjurske trgovce. Župan je odgovoril, da se trgovci na sestanku razen enega nikakor niso čutili ogrožene, menil pa je tudi, da imamo zelo močno konkurenco v bližnjem Celju, tako da prihod Mercatorja za dobre trgovce ne more biti usoden.

Janez Čokl (SLS+SKD) je predlagal, da se sprememba zazidalnega načrta veže na poravnavo dolga Alposa, ki ga ima ta do občine. Cveto Erjavec (ZLSD) je ugotovil, da tega občina ne more zahtevati, ker za to nima zakonske podlage. Strinjal pa se je s predlogom Ludvika Mastnaka (LDS), da je že zdaj potrebno arhitekturno predvideti, da bo del, odkoder se naj bi Alpos v desetih letih izselil, bodoča trgovska cona, da spet ne bomo imeli še enega arhitekturnega zmazka.

Po slabi uri razpravljanja je šla prva verzija odloka na glasovanje. Prijavilo se je 20 svetnikov, 14 jih je bilo za sprejetje, 4 proti, dva pa sta se vzdržala.

Bomo na tržnici imeli Turistično-informacijski center?

Hja, bolje pozno kot nikoli, bi lahko rekli ob ustanavljanju Turističnega informacijskega centra (TIC). Vse resne občine, ki imajo količjak stika s turizmom, so ga že zdavnaj ustanovile in ga nadgradile v lokalno turistično organizacijo. Namen centra bo organizirano pridobivanje turistov, ki bi v občini ostali ves dan. Lokacija za pisarno je na Tržnici, kjer ima Občina v lasti lokal. Svetniki so na splošno simpatizirali s predlogom, imeli pa so nekaj pripomb. V nos jim je šel člen, ki pravi, da

lahko Občina izvajanje posameznih opravil prenese na drugega izvajalca. Koleča je dejala, da ni vseeno, kdo se bo ukvarjal s tem občutljivim področjem, za primer pa je navedla kočo na Resevni, kjer je ponudba kakovostno zelo padla, odkar je oskrbnik nekdo preko javnih del. Sicer pa je skeptična, kako bo zadeva delovala. Mastnak je menil, da mora biti center na vidnem mestu, opažen ob prihodu v Šentjur, ne pa samo pisarnica. Diaci je predlagal ustanovitev turistične organizacije, vendar zato menda ne izpolnjujemo pogojev. Ludvik Žafran (SDS) je predlagal, da naj priprave za turistični center izvede Lokalni podjetniški center, ki ima v svojem programu dela tudi pospeševanje turizma, na tem področju pa, tako kot še na marsikaterem, ni napravil nič. V glasovanju sta bila proti ustanovitvi TIC-a dva svetnika.

O trgovskem delovnem času

Redni delovni čas v trgovinah je med 7. in 21. uro, za delo izven tega časa pa morajo trgovci vložiti prošnjo pri občinskem oddelku za gospodarstvo. Merila so zelo splošna, tako da bi skorajda vsaka prošnja morala biti odobrena. Tega so se tudi najbolj bali nekateri svetniki, čeprav sta za status dežurne zaprosili menda le dve trgovini. Maruša in Erjavec sta razpravljala, kolikšna je moč mnenja "njune" KS, slednji pa je predlagal, da naj poda svoje mnenje tudi obrtna zbornica. Tatjana Oset (SLS+SKD) je vzela v bran mamice, ki morajo delati cele dneve, doma

pa jih čakajo otroci, kar bi svetniki morali imeti v mislih, in predlagala, da bi bila dovolj ena dežurna trgovina, ki bi bila ob sobotah odprta do 16. ure, ob nedeljah pa najdlje do 11. ure. Anita Koleča, druga ženska v sicer maskuliniziranem občinskem svetu, se z mnenjem Osetove ni najbolj strinjala, češ da bodo stranke odšle kupovat tja, kjer bodo trgovine odprte, za ustrezní delovni čas pa morajo po kolektivni pogodbi poskrbeti delodajalci. Z njo je soglašal tudi **Boris Zupanc** (LDS), ki je dejal, da šentjurski občinski svet pač ne bo reševal svetovnih problemov delovne sile..

Župan dobi še stanovanjski sklad

Skozi prvo obravnavo je brez težav šla dopolnitev odloka o določitvi pomožnih objektov, kjer je bilo zaradi zlorab pod postavko "vetrolovi in zasteklitev balkonov" dodano, da lahko le ti merijo največ 15 m². Dopolnili so tudi odlok o ustanovitvi OŠ Gorica pri Slivnici, ki lahko zdaj z dodatkom dveh alinej o prometu

Občinska komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je namesto Ota Pungartnika za svojega novega člana imenovala Marka Diacija, član Odbora za kmetijstvo, gospodarstvo in razvoj podeželja pa je postal Rudi Mestinshek. Občinska volilna komisija bo naslednja štiri leta delovala v naslednji sestavi: predsednica Terezija Zupšek (namestnica Pavla Žmahar) in članice Martina Ljubej (Stanka Kukovič), Irena Erjavec (Štefka Senica), Majda Kop (Alenka Povh).

izvaja organiziran prevoz s kombijem za svoje oddaljene učence. Presenetljivo mirno je bi sprejet odlok o ustanovitvi proračunskega stanovanjskega sklada, ki daje spet večja pooblastila županu za ravnanje s tem denarjem. Z dnevnega reda pa so umaknili sklep o zamenjavi parcel med Občino in Jožetom Koržetom, sicer tudi občinskim svetnikom. Slednji se ni strinjal, da bi moral doplačati dobrih 200 tisočakov, saj sta obravnavani parceli skorajda neuporabni. Korže je bil svojo pripravljen občini tudi odstopiti, stranki pa se bosta do naslednjic še skušali dogovoriti. Paket štirih točk dnevnega reda je bil tako zaključen, svetniki pa so z veseljem sprejeli predlog župana o polurnem odmoru.

Šou o izbiranju direktorice knjižnice

Svetniki SLS+SKD in del pripadnikov SDS so se krepčali v Resevninem bifeju, "eldeesovci" pa so zavili v Žonto. Nekaj minut pred šesto zvečer se je seja z najbolj zanimivo točko dnevnega reda in tudi nasploh najbolj vročo šentjursko temo zadnjega obdobja, imenovanjem nove direktorice knjižnice, nadaljevala. Kot je

T. Oset: odločilni glas za lastno kandidaturo

dala pozitivno mnenje za Osetovo, medtem ko je Svet knjižnice podprl Cmokovo. Obetala se je zanimiva razprava...

Rudi Mestinshek (Neodvisni) je ugotovil, da je imel celoten postopek kar nekaj pomanjkljivosti. Največja napaka pa je bila, da je bilo razpisano mesto ravnatelja, ne pa direktorja, kot je zapisano v ustanovnih aktih. Objavljeno ni bilo niti, s katerim zakonom so opredeljeni razpisni pogoji. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pa je v svoji obrazložitvi zapisala, da se direktor imenuje za obdobje štirih let, v resnici pa je mandat dolg pet let. Mestinshek je zato predlagal ponovitev razpisa, saj bi se imenovanje lahko brez težav pravno izpodbijalo. Z njim se je strinjal tudi Erjavec, ki je dejal, da kandidatki nista bili enakovredno obravnavani, saj je Osetova bila prisotna na seji komisije, Cmokova pa ne. Za posledek pa je Osetova še predsednica omenjene komisije, njen glas pa je bil celo odločujoč (po statutu je v primeru izenačenega rezultata odločujoč glas predsednika), saj je bil rezultat v njeno prid tesnih 3 : 2. Enostavno povedano, Tatjana Oset je odločila, da je Tatjana Oset primerna kandidatka za direktorico knjižnice. Čisto človeško in logično, a seveda sporno. Oglasil se je še Ludvik Žafran, ki je ugotovil, da so sestave vseh komisij v neskladju s statutom občine. Ta pravi, da ima vsaka stranka lahko le enega

znano, sta se na razpis prijavili d o s e d a n j a direktorica Tatjana Cmok in Tatjana Oset s kmetijske šole. Kolečeva je prebrala odločitev občinske Komisije za mandatna vprašanja in imenovanja, ki je

predstavnik v posameznih komisijah, SLS+SKD pa ima še vedno po dva, kljub temu, da so po združitvi ena stranka.

Škoberne: Svet knjižnice je odločal politično

Na vse skupaj je odreagirala Janez Škoberne, ki je poudaril, da se ne sme delati politične "frke", ki da se je najavljala v ŠN in menda celo "Šentjurčanu". Spraševal se je, kako je lahko svet knjižnice Cmokovi izdal pozitivno mnenje, ko pa svojo srednješolsko izobrazbo nikakor ne izpolnjuje razpisnih pogojev. Svetu knjižnice je očital čisto politično odločanje in dejal, da bo zahteval obrazložitev. Erjavec, sicer tudi član tega sveta, je zavrnil Škobernetova namigovanja in poudaril, da so se za Cmokovo odločili na podlagi njenih dosežkov, saj je za svoje strokovno delo prejela številna priznanja. Sledilo je še nekajminutno "nategovanje", končno pa je župan dal predlog o imenovanju Osetove za direktorico na glasovanje.

Škobernetu se spet pokvari glasovalna naprava

Za glasovanje se je prijavilo 22 svetnikov, 9 jih je podprlo Osetovo, trije so bili proti, 11 pa se jih vzdržalo. Tatjana Oset tako ni bila potrjena za direktorico. Na sceno je znova stopil Janez Škoberne. Skočil je v zrak in energično, kot že nekajkrat, podvomil v pravilno delovanje glasovalne naprave. Kljub bolj ali manj odkritem posmehovanju in muzanju celotne dvorane, je vztrajal, da se glasovanje ponovi z dvigom rok. In ker ima kot svetnik pravico to zahtevati, so

Janez Škoberne: strup za glasovalno napravo

PRIHAJA NAJBOLJŠI SOSED

Če se na kratko povrnemo na novoletno 17. sejo OS. Takrat so svetniki zavrnili pobudo Alposa o spremembi zazidalnega načrta industrijske cone Šentjur predvsem zaradi dvoma, kdo bo gradil nakupovalni center, Alpos ali Mercator. Dobri sosed se je takrat omenjal le kot eden od možnih kupcev poslovnih prostorov v tem centru. Očitno pa je bilo, da namerava Alpos, kot domače podjetje, hitreje in "ceneje" doseči spremembo in dopolnitev odloka o zazidalnem načrtu, potem pa ves projekt prepustiti Mercatorju. Velja še vedeti, da je Alpos največji dobavitelj trgovinske opreme za trgovski sistem Mercator.

Na zadnji seji OS pa nam je župan le nalil čistega vina z izjavo "sestali smo se z odgovornimi v Mercatorju in izrazili so željo, da gradijo v Šentjurju." Objekt- nakupovalni center- dimenzij 65m x 31m x 8m višine in s 150. parkirnimi mesti nas bi naj razvajal na travniku med Akvonijem in Alposom. Dovoz bi uredili iz Kolodvorske ulice. Komunalna ureditev infrastrukture bi izvajalca stala cca. 80 milijonov (prestavitev kanalizacije, odvodnjavanje površinskih voda). Da se pa občina lažje odloči in spremeni odlok, je Mercator v pogajanjih ponudil 10 milijonov za šentjursko kulturo. 14 svetnikov je kulturno glasovalo za in odlok so v prvi obravnavi sprejeli. Bi pa bilo zelo kulturno, da občina v pogajanja vnese zahteve po zaposlovanju naših občanov oziroma o sodelovanju naših podjetnikov pri gradnji objekta.

L. Žafran

B. Zupanc: skoraj "Bruhal" zaradi glasovalne naprave

Šentjurski ljudski izbranci glasovali o njegovih dvomih. 11 od 23 prisotnih jih je podprlo Škobernetov maneuver, kar je župan, seveda samo in zgolj pomotoma, že razumel, da se glasovanje o direktorici lahko ponovi v ročni obliki. Pa so mu v prvi vrsti sedeči svetniki LDS razložili, da 11 glasov nikakor ne pomeni večine. Kar presenetljivi poraz vladajoče garniture je bil tako dokončen. Mar to pomeni, da je po izgubljeni bitki v nevarnosti tudi njihova zmaga v vojni za proračun, ki se obeta kaj kmalu? Bomo videli, dejstvo pa je, da do nadaljnjega direktorica knjižnice ostaja Tatjana Cmok.

Pobude in obvestila

Po najbolj vroči točki seje je ritem krepko upadel. Župan je kar nekoliko z dolgočasno prebral rubriko "aktualno v občini", ki ni vzbudila pretiranih emocionalnih izlivov. Svetniki so komentirali le novico, da je konec s

Zašiljene s februarske seje

Predlagam, da se skensla, da za uresničevanje odloka skrbi občinska uprava, ker je to stvar Oddelka za gospodarstvo **Robert Maruša**, predsednik normative komisije in svetnik SLS+SKD v razpravi o merilih za določanje obratovalnega časa dežurnih prodajal

"Če odločitev sveta knjižnice ni politična, pa jo lahko z drugimi besedami poimenujemo fuzbalska" Janez Škoberne, svetnik SLS+SKD o nogometu in političnih odločitvah Sveta Knjižnice Šentjur.

"Pridi, pojdi z menoj bruhat" **Borislav Zupanc**, svetnik LDS in nekdanji poslanski kandidat odhajajoč iz dvorane Janezu Škobernetu, potem ko je ta podvomil v glasovalne naprave.

"Iz odloka ni razvidno, ali za spoštovanje delovnega časa dežurnih trgovin skrbi tržni ali delovni inšpektor ali pa morda inšpektor za gubljenje vremena" **Branko Oset**, predsednik odbora za okolje in prostor ter svetnik SDS o tem, kdo bo nadzoroval odpiralni čas dežurnih trgovin.

Šentjurskim članskim nogometom, pri čemer so se še enkrat izkazali kot pravi

"ljubitelji" športa. Propada niso kaj dosti objokavali, kar nekaj pa jih je predlagalo, da bi lahko zdaj končno podrli znamenito ograjo okrog igrišča. Sporazumeli so se, da je podreti ravno ne bi kazalo, preurediti jo v bolj prijazno pa vsekakor. Med svetniškimi vprašanji je Žafrana zanimalo, kako bodo uredili sporno lastništvo slivniškega kulturnega doma. Kolar (SLS+SKD) je spraševal, kaj je s cesto Dramlje-Straža na Gori, Oset (SDS) pa je izpostavil problematiko prevoza šolarjev na Dolgi gori in se pritožil nad lenimi telefonisti na Občini. Med vprašanji Erjavca omenimo problematiko znamenitega "Becota", ki živi v nemogočih razmerah, občina in socialna pa si odgovornost le prelagata. Artnak (LDS) je bil zadovoljen, da je občina mladim le dovolila uporabo kulturnega doma, predlagal pa je, da se v proračunu predvidi manjša postavka, iz katere bi se črpale morebitne poškodbe v dvorani, ki jo mladi na vsak način potrebujejo. Predlog je podprl tudi Diaci, ki je med drugim spraševal, kako je s Hudournikovo deponijo na Proseniškem, ki močno razburja prebivalce Blagovne.

Ob pol osmih zvečer je bilo seje konec. Hura!

L.H.

Spletne Novice na naslovu: www.myfreehost.com/sentjurske-novice/

Šentjurske novice na internetu

Petega februarja 2001 se je na svetovnem spletu, bolj poznanem pod udomačenim imenom internet, pojavila tudi domača stran Šentjurskih novic, ki so tako postale prvi šentjurski časopis, ki ga je mogoče brati v New Yorku, Pekingu, Bagdadu, Londonu, Spodnjem Dupleku ali pa preprosto v Šentjurju. Svetovna spletna avtocesta informacij omogoča dostop do svojih strani na vseh koncih sveta. In kaj ponujajo ŠN na internetu?

Nahajamo se na naslovu www.myfreehost.com/sentjurske-novice/, našli pa nas boste tudi, če naše ime vtipkate v katerega izmed brkljalnikov (Mat' kurja, Slowwwenia...). Nekaj dni po izidu tiskane

Šentjurske novice vabijo k sodelovanju nove sodelovalce! Vsi, ki se zavedate dogajanja okoli sebe in bi radi k temu tudi kaj sami dodali, ste vabljeni, da se javite na poštni naslov ŠN, Dušana Kvedra 11, Šentjur, ali pa na elektronski naslov: sentjurske.novice@siol.net. Pokličete lahko tudi na številko 03-57-41-500.

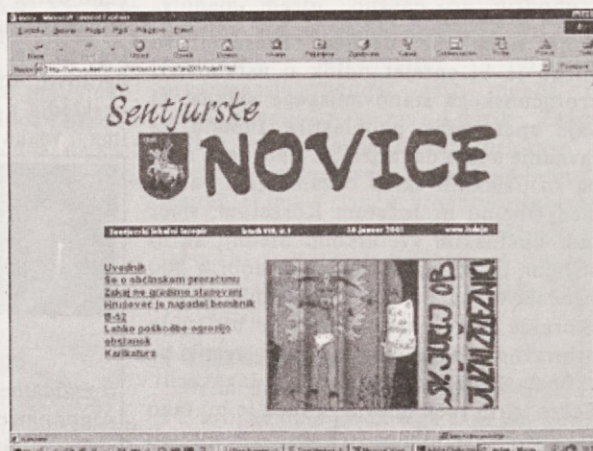
številk si boste lahko prebrali izbor najbolj zanimivih člankov, seveda pa bo vseskozi na voljo arhiv starih števil. Večji poudarek pa se bomo trudili dajati aktualnosti. Takorekoč dnevno boste lahko v obliki kratkih notičk spremljali dogajanja na Šentjurskem. Najbolj sveže novice iz območja, ki ga pokriva naš mesečnik, boste našli v rubriki Dnevne Šentjurske novice. Seveda nekoliko zastarelih novic ne bomo

izbrisali, temveč boste lahko spomine obujali ob kliku na rubriko, kjer so sortirani dogodki po posameznih tednih v letu. Vabimo tudi bralce, ki imate informacije o kakršnemkoli dogodku, da nam to kar se da hitro sporočite na elektronski naslov: sn_obvestila@email.si, aktualna pa je seveda tudi telefonska številka ŠN: 03-57-41-500.

Če kakšen dan ne veste kaj bi počeli, na domači strani ŠN najdete spored vseh kulturnih, športnih, zabavnih prireditev in vseh drugih dogodkov, ki se bodo zgodili v občinah Šentjur in Dobje. Odgovorite lahko tudi na anketo, ki se bo dotikala aktualnih dogodkov v Šentjurju, obiskovalci strani so se lahko v februarju tako odločali, kaj naj bi po njihovem

mnenju prioriteto gradili v naši občini. Prav kmalu bodo lahko bralci svoja mnenja izmenjevali v forumu, obetajo pa se še nekatere novosti. Seveda ste z vašimi idejami k sodelovanju vabljeni tudi bralci, da se pridružite spletnemu mojstru Juretu Godlerju in ekipi ŠN pri oblikovanju tako spletne kot tudi tiskane izdaje Novic, ki seveda ostaja naša prva skrb.

L.H.

TRGOVINA pri Wiharju **SELIČ** LEON

Trgovina Selič s.p.,
Ul. Kozjanskega odreda 55, Šentjur,
tel.: 03/ 749 14 80

VABLJENI NA UGODNE NAKUPE!

Naj dober glas seže v Novo vas!

Celjski plini CELJE d.o.o.
Plinarniška ul.1, 3000 Celje. Slovenija
Tel.: 03/ 42 53 770, fax: 03/ 42 53 777

**CE
PLIN**

MOČ NARAVNE IN VARNE ENERGIJE

Nova tehnologija shranjevanja vina.

Že iz starih časov ima vino pomembno vlogo v življenju človeštva. Kultura pitja vina pri nas je vse višja, zato zahtevajo uporabniki vin visoko kakovost, čemur se morajo prilagoditi tudi proizvajalci in kletarji ter pridelati, oz. hraniti vina visoke kakovosti. Eden od sodobnejših in novejših postopkov je uporaba internih plinov za pridelavo in hrambo vina.

Shema opreme za inertizacijo vina Priključitev enega soda

1. jeklenka z dušikom
2. regulator tlaka
3. dozator plina
4. nepovratni ventil
5. PVC cev za dovod plina
6. hitromontažna spojka
7. varnostni ventil (nadtlač-podtlak)
8. priključni čep
9. sod za vino

Tel.: 03/425-37-70

<http://www.celjskiplini.si>
e-mail: celjski_plini@celjskiplini.si

**CVETLIČARNA
METKA**

PON.-PET.
8 - 19
SOBOTA
8 - 13
NED. in PRAZ.
8 - 11

Tel.: 03 749 20 24

Šentjur,
Ljubljanska
cesta 3,
(PRI PETROLOVI
BENCINSKI ČRPALKI)

**V četrtek, 8.MARCA
odprto od 6.30h do 20.00h !**

♥ LONČNICE

♥ REZANO CVETJE

♥ DARILA ZA DROBNE
POZORNOSTI

AVTOHIŠA MLAKAR

PRODAJA IN SERVIS VOZIL

STOPČE 32/B, GROBELNO, tel: 03/ 5 74 66 100

E-mail: mla-car@siol.net

MITSUBISHI CARISMA

1,6 Comfort

- avtomatska klima
- ABS
- 4 zračne blazine
- električni paket

že za **2.910.000 SIT**

- UGODNI KREDITI
- UGODNA CENITEV
- KREDIT NA POLOŽNICE
- RABLJENEGA VOZILA

**IZREDNO
UGODNO**

Kamra

okrepčevalnica in pizzeria
Johan Miran s.p. Valentina Orožna 1, 3230 Šentjur
03 749 22 50

**Vljudno vabljeni
v našo pizzeria.**

Delovni čas

PON - ČET 10.00 - 22.00
PET - SOB 10.00 - 24.00
NED 10.00 - 22.00

**Pizze pripeljemo
tudi na dom!**

tel.: 03/ 749 22 50

PREVOZI - TRGOVINA

Peter Jeršič s.p., Ul. Leona Dobrotinška, 3230 Šentjur (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

foto: Langus

NUDIMO VAM

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schiedel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor,
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

DELOVNI ČAS od ponedeljka do petka 7.00 - 18.00, ob sobotah 7.00 - 13.00
TELEFON 03/749-18-77 FAKS 03/749-18-78 MOBILTEL 0609/624-091

Mlekarna Celeia proglasila največje proizvajalce mleka

JOŽE MASTNAK – 283 622 LITROV MLEKA

Za začetek imitacija nagradnega vprašanja: kateri dogodek v Šentjuru vzbudi največje zanimanje medijev? Hmm. A so to naši politiki? Heh, bodimo resni. Morda kulturniki, športniki? Ma, neee! Sai Baba ali pa morda asfaltna baza? Jep, že bližje, a še vedno daleč! Je to razglasitev najboljši mlekarjev Celeie? Daaaaa! Resnično, pa skoraj težko verjetno. Toda dan pred kulturnim praznikom se je v hotelu Žonta zbralo blizu 20 predstavnikov sedme sile, na čelu z nacionalnima radiem in televizijo, vsemi slovenskimi dnevniki, lokalnimi radiji, časopisi... Očitno so največji proizvajalci mleka velik magnet, mi pa smo lahko veseli, da se je naša zadruga med 24 odkupovalci mleka uvrstila na visoko tretje mesto. Največ mleka iz šentjurske občine so v preteklem letu oddale kmetije Jožeta Mastnaka, Martina Pevca in Antona Lavbiča.

Jože Mastnak

Nabito polna dvorana največjih kmetov iz Zasavja, Savinjske, Koroške in Celjskega si je najprej ogledala igrice učencev OŠ Franja Malgaja. Seveda je bila ta posvečena Prešernu, ki lahko, če je verjeti skeču šolarjev, še kako spremeni življenje povprečni družinici. Za ogrevanje je spregovoril direktor šentjurske zadruge, Zvone Pušnik. Povedal je, da je Šentjurska zadruga lani tako v 33 zbiralnicah in 20 bazenih zbrala približno 7, 5 milijonov litrov mleka.

Spretni voditelj je nato besedo predal direktorju Mlekarnice Celeia, Jakobu Marjanu, ki je bil, kot se je izkazalo kasneje, tudi glavni objekt zanimanja večine prisotnih novinarjev. Gospod Marjan je najprej povedal, da je zjutraj slišal napoved dogodka v Žonti celo na Radiu Slovenija, nato pa pohvalil kmete, ki so v zadnjem letu močno zvišali kakovost mleka. Tudi zato ni inšpekcija evropske unije ob svojem obisku lanskega oktobra ugotovila nič spornega, še več, drugo največje slovensko mlekarno so ocenili kot eno najbolj urejenih med živilsko-predelovalnimi obrati v Sloveniji. Direktor

je ocenil, da so storili dobro potezo, da se zaenkrat še niso združevali, seveda pa podrobno spremljajo trende v mlekarstvu in ko bo čas, se bodo tudi oni povezali. Dotaknil se je tudi večne t. i. "mlečne problematike", seveda gre za problem odkupnih cen in vloge države pri tem. Menil je, da mati država za to problematiko nima pravega poslušarja, največje težave pa padajo na mlekarne in kmete.

Ko je Marjan zaključil svoj dobre pol ure trajajoči traktat, so kot blisk po njemu planili novinarji in ga za deset minut odpeljali na samo, tako da ni mogel slišati nagovora Andreja Podpečana z Galicije, predstavnika kmetov v pogajalski skupini za odkupne cene mleka. Podpečan je pogajanje ocenil kot porazno za kmete in obtožil mlekarne, da se pustijo izsiljevati trgovcem. Po njegovem mnenju bi se morale združiti v eno in trgovcem zbiti marže, saj imajo pri vsem skupaj oni še največje koristi. Celjski mlekarji je svetloval tudi boljše reklamiranje, saj redko kdo ve, da so njeni proizvodi dokazano najbolj kakovostni v Sloveniji, kar bi bilo vredno napisati na artiklo. Podpečan je od vseh govorcev požel najglasnejši aplavz.

Potem, ko nam je ozvočevalec pokazal svoje znanje na sintesajzerju, se je pričel proces podeljevanja priznanj. Najboljšim iz posameznih kmetijskih zadrug je vodstvo Celeie poklonilo darilno vrečko in diplomu. Priznanje so med člani

šentjurske zadruge prejeli:

Anton Lavbič iz Svetelke pri Dramljah, ki je lani oddal 176.709 litrov mleka, Martin Pevce iz Slatine pri Ponikvi z 213.012 litri in prvi šentjurski mlekar Jože Mastnak iz Lokarj, ki je v letu 2000 oddal 283.622 litrov mleka. V absolutni konkurenci je bila najboljša kmetija Rotnik iz Šoštanja, ki je oddala kar 463.971 litrov in prisluzila prehodno zlato golodol-kipec dame, ki se sicer nahaja na vseh proizvodih celjske mlekarne. Nekoliko manjšo verzijo omenjenega kipa je prejel tudi Zvone Pušnik, direktor šentjurske zadruge, ki se je uvrstila na tretje mesto z odkupljenimi 7. 547. 414 litri.

Martin Pevce

Anton Lavbič

L. H.

Planinski gasilci hočejo avto

V soboto, 17. februarja, so zborovali planinski gasilci, kar stoosmič (108.) po vrsti. Okrog 90 zborovalcev, ki pa so zaman čakali tudi kakšnega predstavnika občinske uprave, se je v celoti strinjalo s svojim predsednikom Rikom Stopinškom, ki je podal letno poročilo in načrt delovanja za letošnje leto. Še največ besed se je vrtilo okrog nabave novega orodnega vozila, s katerim bi planinski gasilci radi najkasneje ob svoji 110 letnici zamenjali odsluženega Tama.

Riko Stopinšek

G. Stopinšek, kako se boste lotili tega finančno zahtevnega nakupa? Koliko denarja že imate na kupu?

"Nekaj cvenka seveda že imamo, a se rajši ne

bi hvalil, koliko. Načrtujemo, da nam bo Občinska gasilska zveza dala 2 do 3 milijone, preostalih sedem pa bomo nabrali pri občanih, sponzorjih..."

Kaj ste se še sicer dogovorili na občnem zboru?

"Pravzaprav nič posebnega. Poleg običajnih gasilskih aktivnosti bomo tudi letos priredili igro na prostem, pa čeprav z lanskim obiskom nismo bili preveč zadovoljni. Resda nam je nagajalo vreme, toda tudi takrat, ko ni deževalo, na gradu ni bilo prave gneče. Florjevanje še naprej ostaja naša tradicionalna zaveza, sodelovali pa bomo tudi pri različnih krajevnih praznovanjih. Malo smo tudi positnarili, saj nam Občina še do danes ni plačala prevoza vode na Prevorje v sušnih poletnih mesecih. Saj ni šlo za velike denarje, a nam 250 tisočakov ne pomeni tako malo.

Podelili smo tudi različna priznanja zaslužnim gasilcem. Posebej bi omenil le Ferda Žagarja, ki smo ga počastili z Značko in Plaketom veterana."

DOGODEK V MESTU GOGI

Šentjur 2.2.2001; Videti je, da so se problemi okoli lastništva kulturnega doma v Gorici pri Slivnici začeli reševati. Na občini Šentjur je bil 2. februarja opravljen razgovor med predstavniki KS-a in PGD Slivnica o lastništvu kulturno-gasilskega doma. V razgovoru so bili podani okvirni predlogi: - KS prevzame dvorano, kuhinjo, stanovanje in sanitarije; - PGD prevzame objekt gasilskega doma z dvorano, tenis igrišče in igrišče (tenis igrišče in igrišče sta bila po izjavi župana pomotoma vnesena v gradivo občinskemu svetu) Obe strani pa morata pristopiti k ureditvi lastniških in denacionalizacijskih zahtev. Predloge so obravnavali organi KS in PGD 22. februarja. Iz dobro obveščenih krogov smo izvedeli, da je dokaj buren sestanek trajal tri ure in pol. Najtrši problem med razgovorom sta bili lastništvo kuhinje in stanovanja. Kuhinjo naj bi za 99 let dobili v upravljanje gasilci; glede lastništva stanovanja pa si še niso udarili v roke. S tem, ko bo lastništvo nad kulturnim domom prevzela KS, se bo moralo najti ustrezno nadomestilo za 1900 m² zemlje, na katerem stoji kulturni dom in je last gasilcev in tukaj prihaja (neformalno) v igro igrišče za kulturnim domom, kar pa zna dodatno zaplesti stvari z drugimi uporabniki igrišča. Te predloge bodo gasilci obravnavali na svojem izrednem občnem zboru. Zaključni pogovori naj bi bili opravljeni po pustni veselici.

L.Žafran

Predstavniki Phare obiskali Šentjur

S strani ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano se je v občini Šentjur 13. februarja na delovnem obisku mudila posebna delegacija programa Phare. V njej sta bila tudi državni podsekretar za področje kmetijstva in Evropske unije Iztok Jarc ter državni podsekretar za področje mednarodnega sodelovanja Marko Verbič. V spremstvu župana Jurija Malovrha so si najprej ogledali hladilnico in sadovnjake na Slomu, nato pa so obiskali še kmetijo Mastnak v Lokarjih in Srednjo kmetijsko in gospodinjstvo šolo Šentjur. Obisk so zaključili v Ipavčevi hiši.

L. H.

Iz zbora krajanov Ponikve

Samoprispevka zaenkrat ne bo

Ob koncu samoprispevka, izteka se meseca aprila, je predsednik sveta KS Anton Vrečko sklical zelo odmeven zbor krajanov Ponikve. V petek, 16. februarja, je bila dvorana premajhna za preko 100 krajanov, ki so zavzeto prisluhnili svojemu predsedniku. Gospod Vrečko je s tako pedantno natančnostjo predstavil vse številke o finančnem poslovanju KS v preteklih štirih letih, da ni ostalo veliko prostora za pripombe in razpravo.

S samoprispevkom so na Ponikvi v štirih letih zbrali 64,6 milijonov SIT, dodatno so občani za posamezne projekte prispevali 8,3 milijona SIT, drugih lastnih prihodkov pa je bilo za 17 milijonov SIT. Iz občinskega proračuna je bilo na območju Ponikve v štirih letih porabljenih 90 milijonov SIT ali povprečno 18 milijonov na leto.

Prav številka 18 milijonov pa je najbolj razburjala navzoče. Predsednik Vrečko je namreč izračunal, da bi z ozirom na število prebivalcev morala Ponikva dobiti letno iz proračuna okrog 50 milijonov SIT, po njegovih izračunih pa bi jim prav tolikšen kupček tolarjev ostal za investicije, če bi bili samostojna občina. Jasno, da med navzočimi ni bilo nikogar (z izjemo podžupana Čokla, ki je Ponkovljanom oponesel, da so Šentjurčani četrto stoletja

preživel pod ponkovškimi župani), ki mu ne bi bila všeč zamisel samostojne občine, zato je svet KS dobil zeleno luč za štart na občino.

Drugi namen sklica zbora je bil dogovor o novem samoprispevku. Toda tu so očitno zamočile občinske službe, ki so spregledale, da je lani Ustavno sodišče razveljavilo zakonsko osnovo za razpis referendumov, tako so zborovalci lahko le ugotavljali, da so z izjemo treh krajših cestnih odsekov (Pinter – Gaber, Zdolšek – Zdolšek in Slatina – Bač), ki pa še pridejo na vrsto, referendumski načrti v celoti izpolnjeni, načrta za novo obdobje pa niso več obravnavali. Ti pridejo na vrsto, ko bo Državni zbor sprejel ustrezen zakon, kar se pa verjetno ne bo zgodilo veliko pred koncem letošnjega leta. Torej je zaenkrat konec s samoprispevkom. Nesporo pa je

bilo zaznati, da Ponkovljani še enemu samoprispevku sploh ne bodo nasprotovali.

Nekaj več tehtnih besed je padlo na temo dograditve šole. Ponkovljani so namreč edini v občini, ki imajo dvoizmenski pouk in seveda tudi nimajo pogojev za uvedbo devetletke. Sprejet je bil sklep, ki mu tudi navzoči podžupan Čokl ni ugovarjal, da Občina v treh letih zagotovi 240 milijonov SIT za 1000 m² novih šolskih površin.

Pod točko razno je bilo slišati nekaj kritik na slabo in predrago vzdrževanje lokalnih cest, razplamtela pa se je tudi polemika o "podržavljanju" lokalnih vodovodov. Ta problem je še posebej aktualen v Dolgi gori, kjer jim župan že dve leti ponuja denar, pa ga le – tam ne marajo, ker bi tako zaradi devetih vikendašev, ki imajo težave z vodo, izgubili svojo vodovodno suverenost.

F.K.

Šentjur se je udinjal turistom v Ljubljani

Poučno in lušno? Da. Učinkovito? Hm...

Med 6. in 10. februarjem se je na 40. mednarodnem sejmu Alpe-Adria na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču zopet predstavila šentjurska občina. To je bila tretja udeležba in promocija naših krajev na dotičnem sejmu. Sejem je bil skromnejši kot prejšnja leta, vidno pa je bilo iskanje novih načinov novačenja potencialnih gostov v različna turistična okolja.

Po pričevanjih nekaterih obiskovalcev šentjurskega razstavnega prostora so bili le-ti prijetno presenečeni nad njegovo domiselno opremljenostjo. Torej, šentjurski štant je bil obdan z zemljinimi grudicami, iz katerih je poganjala prekrasna zelena travica. Med šopi zelenila so bile nameščene tablice praktično vseh pomembnejših naselij šentjurske občine, da pa ne bi kdo mislil, da obstaja tudi kraj Alpos, je bilo zraven pripisano še "d.d.". Krajev pa niso predstavljale samo table, ampak je bilo po razstavnem salonu mogoče popotovati po značilnostih Rifnika, Šentjurja (Ipavci), Planine (kronika planinskega gradu, kip Ane Wambrechtsammer, Glija jama, "oštra" kapljica), Ponikve (Slomšek – rodovno drevo, mašna oblačila..., Kocen, velikonočnica) in drugih. Izpod improviziranega stropa pa so viseli grozdi rdečih in zelenih balonov s šentjurskim grbom.

Obiskovalci so se lahko oborožili z lično rdečo predstavitveno mapico, ki jo sedaj že nekaj časa poznamo, koledarjem prireditel v letakom šentjurskega industrijskega giganta. Sicer pa je bil vsak dan posvečen predstavitvi določenega dela občine. Tako so se po dnevih predstavili: Ponikva, kmetijska šola, TD Dobrina, Planina in Šentjur.

V uradnem sejmskem gradivu je pri geslu občina Šentjur pri Celju bilo zapisano: "Predstavitev kulturnih, turističnih, kulinarčnih, vinarskih in drugih značilnosti v občini Šentjur pri Celju s poudarkom na predstavitvi blaženega Antona Martina Slomška in njegovega rojstnega kraja Ponikve."

Na dan našega obiska je bil poudarek na predstavitvi šentjurske kmetijske šole, njeni učenci so ponujali pridelke lastne proizvodnje v trdnem in tekočem agregatnem stanju. Za boljši tek je poskrbela še glasbena rompompom kulisa v živo. Med zadnjim obhodom je iz garderobe zasijala silhueta nikogar drugega kot občinskega podžupana Janeza Čokla, ki je gotovo poskrbel, da je bilo popoldansko vzdušje na ravni. Zelo obetavno je zvenela tudi napovedana predstavitev dobriškega turističnega društva, ki je ponujalo vročo devizo – valentinov pohod na Žusem.

Komentiramo

Glede na nekatere kikse iz prvih dveh let, ko so organizatorji na stojnico vrinili dobesedno vse, kar jim je prišlo pod roke, lahko rečemo, da je tovrstna promocija prešla v ustaljene tirnice.

Vsebinsko je nekoliko nenavadno dajati takšen poudarek Slomšku, ko je 200-letnica

rojstva že mimo, še bolj pa njegova razglasitev blaženosti. Res pa je, da je Ponikva turistični resurs, v katerega bi se moralo nujno vlagati in vlagati, tako da je takšno gašenje požara s kozarcem vode le plitva moralna uteha.

Iz turističnega volontizma tokovi prehajajo v roke specializiranim organizacijam, ki si s tem režejo vsakdanji kruh in so za svoje delo odgovorne. Tako območje štirih občin, ki so nekoč sestavljale veliko celjsko, npr. predstavlja skupna lokalna turistična organizacija; podobno so storili spodnji in zgornji Savinjski.

Nas bojdja to še čaka. Zato tudi ne preseneča gradivo z zastarelimi telefonskimi številkami. Na stojnici so ljudje, ki se s "turizmom" ukvarjajo praktično samo za ta teden. Verjetno bi svoj kos dežele rado predstavilo in plačalo, morda tržilo, tudi Dobje.

Ne ravno poceni promocija (ne samo šentjurska, čeprav pri tem prednjačimo) na ravni šolskega seznanjanja, kaj in kje in koliko je v naši neokrnjeni idili, bo poleg samosebinamembnosti potrebovala ošvrk v sosednjo halo, kjer si je "mednarodna turistična mafija" že za nekaj mesecev vnaprej zagotovila del eksistence ... seveda od naših potencialnih turistov.

br

KS KALOBJE: RAZOČARANJE NAD OBČINO!

Krajevna skupnost Kalobje spada v vseh pogledih med marginalne. Majhno število prebivalcev, boj za obstanek pošte, šole in "bog ne daj" morda še fare, ponižni in vsega vajeni prebivalci... In potemtakem bi moral biti povprečen Kalobčan še srečen in hvaležen za Sai družino v Planinci. Ta je namreč edina, ki svet od zunaj sploh še zanima. Pa, bog pomagaj, taka reklama!

O razmerah v eni najmanjših KS sem se pogovarjala z njenim predsednikom Dušanom Šafranom.

Letne bilance in obračuni so trenutno že malo iz mode, pa bom vseeno vprašala; kaj vse je Krajevna skupnost realizirala v preteklem letu?

V preteklem letu smo naredili asfalt v

Kostrivnici in na novo uredili šolsko parkirišče. Ostali denar pa je šel za gramoziranje in s p r o t n o v z d r ž e v a n j e lokalnih cest, dotacije društev in delovanje KS. Potem pa se zmožnosti tako m a j h n e g a

proračuna, kot je naš, počasi že nehajo.

Koliko pa znaša ta proračun?

KS Kalobje razpolaga letno s petimi milijoni sredstev plus dva milijona samoprispevka, ki pa se počasi izteka.

Pa kljub temu, kakšni so načrti za tekoče leto?

Pri načrtih moramo ostajati na realnih tleh, tako da bomo poleg rednega vzdrževanja poskušali asfaltirati čimveč ceste. Verjetno bo prišlo tudi do vodovodne napeljave iz Hrastja. Streha na šoli je nujno potrebna popravila, ker že precej pušča, cesta Jezerce - Kalobje je na nekaterih mestih komaj še vredna tega imena. Radi bi zgradili večnamenski prizidek šoli, ki bi ga uporabljali kot telovadnico, kulturno dvorano in podobno. Pri željah pa se vse skupaj tudi konča. Milo rečeno smo nad občino razočarani. Svojega svetnika nimamo in kakšne "dobranske svojeglavosti" si seveda ne moremo privoščiti. To pa pomeni, da že nekaj let v

občinskem proračunu nismo imeli niti ene postavke. V času volitev je ni krtine, ki je občinarji ne bi obiskali, potem pa smo za štiri leta vsem odvečna prtljaga. Občina Šentjur dobi iz naslova demografsko ogroženih območij čez trideset milijonov, tudi na račun kalobških hribov, ta denar pa se porabi za vse kaj drugega. Če greš danes na občino s kakršno koli zamisljivo, za Kalobje mimo nujnega deleža ne dobiš niti jurja! Glede na to, da tudi letos v proračunu Kalobje ni omenjeno niti z besedo, resno razmišljamo o bojkotu naslednjih volitev.

Poleg samoprispevka je delež krajanov še v pokopališki pristojbini. Kaj se je dogajalo s tem denarjem?

V preteklem letu smo ga v glavnem namenili za mrliško vežico. Zamenjali smo ploščice, obnovili notranje stene, uredili kuhinjo in stranišče. Tega pokopališkega denarja je nekaj čez štiriisto tisočakov, v vežico pa smo letos vložili več kot milijon. Veliko gre seveda tudi za odvoz smeti.

Glede smeti se mi zdi vprašanje hudo nerešeno. Spominjam se pozivov, da se v kontajnerje ob pokopališču odlagajo izključno smeti s pokopališča. Toda v štirih kontajnerjih, ki tam stojijo, najde človek teh smeti še najmanj. Očitno je to postalo javno smetišče za Kalobčane.

Odvoz smeti za posamezne hiše v centru Kalobja se pripravlja že lep čas. Bolje rečeno, potreba po njem je že dolgo očitna, vendar se v trenutku, ko se stvari na tem področju premaknejo, zažene vik in krik domačinov, ki naenkrat nimajo nobenih smeti. Vse baje sami sproti skurijo. Prostovoljno se Kalobčani za organiziran odvoz odpadkov ne bodo odločili nikoli.

Se pravi, da je potem lepo in prav, če tudi vaščani okoliških vasi vozijo smeti za pokopališče?

Hja, odvoz enega kontejnerja stane 32.000,00 tolarjev in krajevna skupnost mora to plačati.

Slišala sem kar nekaj pripomb, da se pogrešajo zbori krajanov oz. kakšna možnost, da bi poleg svetnikov tudi ljudje povedali svoje mnenje.

Iz preteklih izkušenj je bilo jasno, da od takih zborov ni prave koristi. Sestanki se praviloma sprevržejo v množične prepire, obtoževanja in podtikanja. Tako, da se tudi v nadaljnjem uveljavlja praksa, da se krajani obrnejo na predstavnika svoje vaše skupnosti.

Pred kratkim je prišlo tudi do zamenjave na čelo KS: vi ste zamenjali dosedanjega predsednika Franca Šafrana. Kako je prišlo do tega?

Preprosto je bil preveč zaposlen zaradi narave njegovega terenskega dela. Tako se je že pred tem velikokrat dogajalo, da sem ga moral nadomeščati.

In za konec še vaše mnenje o naši krajevni znamenitosti Sai družini oz. po novem ekološki kmetiji Erjavec?

Bilo je veliko obtoževanj na račun Kalobčanov, vendar so ti več kot strpni. Če nas vprašate za mnenje, smo proti, vendar pa nas domačinov tako in tako nihče ne sprašuje za mnenje, na barikade pa nihče ne bo hodil, ne glede česa vsega nas "mama" Alojzija obtožuje. Morda bomo zdajšnji svetniki od zanamcev kdaj deležni očitkov, da bi mi morali ukrepati, ampak ne vem, kako. Očitno živimo v "pravni" državi, ki jo lahko izsiljuje, kdor ima čas. Osebnostno to razumem kot povabilo, da lahko vsak dela, kar se mu zljubi. Ne bi pa rad bil v koži inšpektorja, ki bi si po Kalobju še upal povprašati za kakšno gradbeno dovoljenje. Vsak drug kurnik ga namreč mora imeti.

Saška

Kulturni praznik nekoliko drugače

Kot vse kaže, so šentjurski kulturniki vsaj na Prešernovih proslavah dokončno ogrozili županov primat na slavnostne govore. Lani je imel zanimiv govorni program Rado Palir iz Literarnega društva, letos pa je njegov podvig ponovil ravnatelj glasbene šole prof. Goršič. Ker je bil njegov nagovor pravzaprav najbolj opazen del prireditve, navajam nekaj povzetkov.

Začel je v slengu mladih: "Kake dva tedna nazaj so me dve bejbe ful obdelvale, da bi mel pr tej fešti en mega spič. Jes sem reku OK in to kul šteku, čiglih sm mel gužvo s cajtom".

Ta stavek je bil izhodišče za njegovo razmišljanje ne le o Prešernu, temveč še bolj o naši kulturi, ki nikakor ne obsega le skrbi za jezik in narodno identiteto. Odrasle naše kulture so tudi odnos do okolja, spoštovanje bontona, obnašanje na parkirišču, kjer smo se pripravljeni na smer sprejeti s tekmečem za prostor, na sprehodu

v gozdu, pa tudi spoštovanje prometnih, urbanističnih in drugih zakonov in pravic sokrajanov, ki v resnici opredeljuje našo kulturnost. Seveda je udejstvovanje mladih v orkestrih, pevskih zborih, literarnih krožkih, amaterskih gledališčih ocenil za zelo pomembno, saj nadgrajuje tiste neobhodne osnove kulture, ki jih da

družina. Duhovna rast in smisel za lepo se oblikujeta tudi pri čitanju knjige, risanju, poslušanju glasbe...Toda, je poudaril, skrb za ohranjanje kulturne dediščine, ki so nam jo zapustili predniki, ni nič pomembnejša od lastnega prispevka v to narodovo zakladnico.

F.K.

Anketa

Ali v Šentjurju ne potrebujemo stanovanj?

V Šentjurju je pred desetletjem bilo okrog 400 družbenih stanovanj, v skladu z zakonom se jih je nekaj več kot tretjino prodalo, dve tretjini stanovanj, ki so ostale v občinski lasti, pa se oddaja v najem. V zadnjem desetletju se je od prodaje in najemnin nabralo okrog 1000 milijonov tolarjev prihodka, od katerega pa Občina ni uspela zgraditi niti enega novega stanovanja. Nekaj denarja je šlo v Ljubljano, večji del pa se je porabil za druge občinske potrebe. Med drugim tudi za izgradnjo doma upokoencev, občinskega reprezentančnega objekta Ipavčeve hiše, za trenutno nadzidavo upravne zgradbe na Mestnem trgu 5 in še kaj. Spraševali smo naključne sogovornike, kako ocenjujejo občinsko stanovanjsko politiko, imamo stanovanj res dovolj in ali nova stanovanja ne bi predstavljala najmočnejšega razvojnega potenciala?

Breda Svetina iz Šentjurja:

"A res, da v 10 letih nismo zgradili niti enega stanovanja? To je škandal, naravnost neodpustljivo. Prav bi bilo, da namenski denar ostane v stanovanjih. Kjer so stanovanja, tam so mladi ljudje, tam je razvoj. Tako so nastala mesta Velenje,

Koper... Šentjur je tako rekoč predmestje Celja in bi lahko šel po tej poti. Tako pa se nam zdaj dogaja, da mlad odlični zdravnik, ki so ga ljudje dobro sprejeli, v Šentjurju menda ne more dobiti stanovanja. Občina bi le morala tudi s stanovanjskimi pogoji malo bolj skrbeti za kadrovske politike. Te spremembe z ustanavljanjem in ukinjanjem od Občine odvisnega stanovanjskega sklada očitno ne dajejo pravih rezultatov."

Friderik Leskovšek iz Stopč:

"Vsekakor mislim, da bi se stanovanjski denar moral porabiti za stanovanja. Ni dvoma, da stanovanja potrebujemo, zlasti še socialna. Problem je, ker so tudi druge javne potrebe velike, zlasti infrastrukturne, pločniki, ceste, podvoz, sredstev pa ni. Vsaj v zadovoljivi meri ne.

Nenamenska poraba stanovanjskega denarja je pač odraz akutnosti teh drugih potreb. Saj ne morem reči, da na primer ne potrebujemo teh upravnih prostorov, ki se zdaj gradijo na Mestnem trgu. Seveda bo pa enkrat treba doreči zadeve okrog stanovanjskega

sklada. Zdaj je tako, da v resnici odloča o vsem župan, sklad pa je več ali manj le kulisa za njegove odločitve."

"Barbara Gazvoda iz Šentjurja:

"Iz lastnih izkušenj lahko trdim, da je v Šentjurju vse premalo stanovanj. Če se slučajno v bloku prodaja ali daje v najem kakšno stanovanje, je takoj prodano zaradi velikega povpraševanja. Menim, da bi občina morala stanovanjski denar vlagati v stanovanja, ne pa za gradnjo

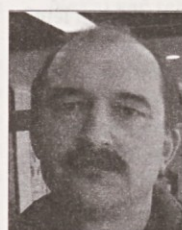
drugih objektov. Za mlade družine je v Šentjurju težko dobiti stanovanje. Na drugi strani pa lahko povem, da so krediti od Stanovanjskega sklada še kar ugodni in sprejemljivi."

Cvetka Leskovšek, socialna delavka:

"O tem, da stanovanj ne potrebujemo, ni debate. Nasprotno, stanovanjski problemi zlasti mladih družin, pa tudi ločencev so kar veliki. Veliko mladih družin se stiska v stanovanjih skupaj s starši. Še posebej socialnih stanovanj ni dovolj. Nič bolje ni z najemnimi stanovanji, ki jih v Šentjurju praktično ni mogoče dobiti. Ocenjujem, da bi na leto potrebovali vsaj 20 do 30 stanovanj. Kako je z občinsko stanovanjsko politiko, bi težko rekla, to boste morali vprašati na Občini. Mi v Centru se z njo posredno srečujemo le pri ogledih ob razpisih za oddajo prostih kapacitet. Vsekakor ocenjujem, da so nova stanovanja zelo pomembna za razvoj kraja in občine.

Branko Gorečan iz Dramej:

Mislim, da nisem najbolj pravi naslov za to temo, ker vem, da je kar 80 milijonov tolarjev stanovanjskega denarja šlo v izgradnjo Doma upoko-jencev. Ko bo

država nekoč ta stanovanja odkupila, bo Občina lahko denar vložila v stanovanja. Sicer pa vem, da je bilo obnovljenih tudi nekaj stanovanj v Zgornjem trgu. Tudi mi ni znano, da bi bile opravljene kakšne raziskave potreb po stanovanjih, po blokovski gradnji. Sem pa

odločno proti tako slabo preglednemu prelivanju stanovanjskega denarja v občinski proračun, zato zagovarjam organizacijo stanovanjskega sklada v obliki samostojne pravne osebe.

Alfred Šarlah iz Šentjurja:

"Mladi se po končanem študiju izredno težko zaposlijo v Šentjurju, tako da so prisiljeni iskati zaposlitev v večjih mestih. S tem seveda morajo reševati svojo stanovanjsko problematiko. Prednost Šentjurja je, da ima izredno dobro prometno povezavo z večjimi mesti, kar

bi kazalo izkoristiti. Če bi bilo pri nas na voljo dovolj stanovanj, ki bi omogočala mladim, da si ustvarijo družino v normalnih življenjskih pogojih, bi se marsikdo odločil ostati v domačem kraju. Glede na to, da očitno lokalna skupnost v bližnji prihodnosti sama ne more izvesti tako obsežnih projektov, kot je izgradnja novih stanovanj in stanovanjskih sosesk, bi morala vsaj zagotoviti ugodne pogoje, ki bi pritegnili investitorje."

F.K., J.G., L.H.

Prva predstava iz Abonmaja 2001

"Triko" – seks na odru

Prva gledališka predstava iz letošnjega prireditvenega abonmaja je bila zanimiv test šentjurske publike. Lepo v temne obleke odete in v pološčene salonarje obute šentjurske mestne gospe, v veliki meri so prišle na predstavo celo brez soprogov in partnerjev (na TV je bila namreč istočasno pomembna tekma naših rokometashev), so že v predverju, napolnjenem z blagodejnimi dišavami različnih parfumov in vodic, dale dogodku pravo vzdušje pomembnega kulturnega dogodka.

Natančno ob 19. uri so se odprla vrata šentjurskega gledališkega hrama. Kar me je prvi hip malo ujezilo. Ali se ne spodobi vsaj nekaj minut pred pričetkom predstave lepo v miru poiskati svoj sedež in skoncentriran pričakati dvig zastora? Toda že prvi pogled na oder me je pomiril, kajti na odru je bilo že nadvse živahno. Velika francoska postelja, na njej in okrog nje pa lahkošno plahutanje v pomanjkljive tančice odetih žensk, ki sta skupaj s svojima partnerjema dali vedeti, da gre zares. Poplesavanje in miganje z ritkami, zdaj vihanje lepo razkrcenih nogic, med njimi kajpada ustrezno delujoče moško "truplo", pa spet izbočena ljubka zadnjica in kajpada moški za njo in tako naprej. Za pravi šok je manjkalo le, da bi igralci bili res goli in bi

tudi zares seksali. Tisti, ki so pravočasno našli svoje sedeže, so pobožno utihnili, drugi, ki smo jih še iskali, pa smo bili kar prikrajšani za prve in najmočnejše vtise. Ampak ničesar nismo zamudili, kajti vsa predstava je bila enako dinamična in polna, pa smo se v slabi uri in pol, v kateri so nam štirje igralci iz ptujskega gledališča prigarali vse možne, manj možne in morda tudi nemogoče prizore naše spolnosti, od tiste "naše" vsakdanje do grupne, vzvišene, ekonomske, virtualne in istospolne, vseeno dodobra izobrazili. Da, tudi nasmejali smo se, toda res velikokrat bolj trpko, kajti predstava, ki je sicer nosila spodbudni naslov erotična komedija, je vendarle bila toliko realistična, da smo se marsikje zlahka našli v njej in se tu in tam celo razjokali nad

samim seboj. Zlasti moški del občinstva je takoj po predstavi kazal začuda zresnjene obraze. Morda je bila nasmejana le desetina moškega občinstva, kar ni nič čudnega, kajti moški liki na odru so bili odigrani z izrazito naturalistično zateženostjo, lahko bi rekel, da so bili večinoma podrejeni objekt ženske razigrane erotike. Zato pa je bilo, tako sem ocenil, opaziti na ženskih obrazih več radoživega optimizma.

O vsebini ne bom izgubljal besed. Predstavo si je potrebno ogledati in jo doživeti. Nesporo pa je, da so nam Ptujčani s svojo izjemno dinamično predstavo in odlično igro pripravili prav prijeten večer.

F.K.

Ali "Ratajeva" GSM bazna postaja škoduje zdravju?

Kar nekaj vznemirljivih telefonskih pozivov smo dobili od bližnjih in daljnih sosedov družine Rataj iz ulice Na Razgled 7. Vzrok razburjenja pa je GSM bazna postaja, uradni naziv ima BP C 3/14-B-4, ki stoji na strehi Ratajeve garaže. Le - ta naj bi s svojim delovanjem povzročala sosedom kar veliko tehničnih težav, na primer na TV sprejemnikih, pri telefoniranju, nekaterim naj bi se celo samodejno odpirala garažna vrata in podobno. Še bolj kot te motnje pa sosedje skrbijo, kakšen vpliv ima elektromagnetno valovanje, ki se zagotovo širi od 10 metrov visoke antene. Ob vsem tem naj bi bila postaja postavljena brez slehernih dovoljenj, brez meritev in to kar sredi naselja. Pa seveda ne kar tako, temveč menda za lepo odškodnino, govori se o več deset tisoč markah, kar sosedom zbuja še več dvomov v zdravstveno neoporečnost aparature. Ker je Marija Rataj tudi vodja občinskega Oddelka za varstvo okolja in prostor, je tema še tem bolj žgečkljiva.

Zadeva na licu mesta ne izgleda ravno preveč alarmantna, vsekakor pa je vse prej kot simpatična. Neposredno zraven ceste je na ravni strehi Ratajeve garaže postavljen meter in pol visok masivni zabojnik, iz njega štrli v zrak okrog 10 metrov visoka antena (ali nekaj podobnega), v Ratajevo hišo pa vodi nekaj debelih kablov. Na anteno se navezujejo še dve manjši anteni, ki ju menda g. Rataj uporablja za delovanje svoje amaterske radijske postaje. Kar umirjena scena. Pač, gre za sodobno komunikacijsko družino, bi si človek rekel.

OBČANI SE PRITOŽUJEJO IN OBTOŽUJEJO

S sosedi, ki so bili po telefonu kar zgovorni, pa so nastopile težave, ko sem hotel povedano zapisati: "Saj veste, sosedje smo, pa poznamo se, res nas skrbi, ampak ne bi nič rekli; naj se zadeva izmeri, če morda res škoduje zdravju..." In tako naprej.

Nekaj pa sem vendarle dobil.

Hinko Ploštajner:

Tele antene so 20 do 30 metrov ravne zračne linije od moje spalnice in me seveda skrbi, ali imajo elektromagnetna sevanja, ki smo jim zagotovo v veliki meri izpostavljeni, kakšen vpliv na zdravje naše

družine. Ne morem ravno reči, da čutimo konkretne posledice, le skrbi nas. Četudi sedaj znanost pravi, da škodljivih posledic ni, nikakor ni rečeno, da čez 10 let ne bo rekla drugače. Spomnimo se samo na znanstvenico Marie Curie, ki je radioaktivne substance mirno nosila po žepih in nato posledično zbolela za rakom. Prečital sem, da mobilni lahko povzroči raka, zakaj ne bi potem bila nevarna tudi bazna postaja? Vznemirjen sem predvsem zato, ker je bazna postaja postavljena kar med stanovanjske hiše, kar ni menda primer nikjer v Sloveniji. Nihče nas ni ničesar vprašal, nihče nam ni ničesar povedal, ne vemo, ali so bile sploh opravljene kakšne meritve, niti ali je Občina dala ustrezna soglasja. Ko so delali ulično razsvetljavo, so se pogovarjali z vsakim posebej, za tole pa nič. Seveda so v ozadju tudi pomisleki, da je Mobitel dobil dovoljenje za postavitev te baze po bližnjici, ki bi utegnili iti na račun našega zdravja, ker je Marija Ratajeva vodja oddelka za okolje in prostor na Občini.

Ferdinand Frece s Prešernove 19:

Lahko le rečem, da smo res imeli težave z garažnimi vrati, ki so se sama odpirala, dva meseca smo imeli tudi velike težave s telefoni, z ISDN, ampak zdaj so te zadeve urejene. Ne bi si upal trditi, da je to zato, ker smo v bližini teh anten. Za obremenilno izjavo bi le moral imeti kakšen dokaz, tega pa nimam. Morda ima sevanje res škodljive posledice za zdravje, toda sam za zdaj tega nič ne čutim. Nič drugega nimam povedati.

Tone Vahen, Na razgled 8:

Vsak ve, da gre pri tej zadevi za sevanja in da le ta človeku ne koristijo. V našem primeru pa gre celo za dvojno sevanje, od radijske postaje in od GSM postaje. Znano mi je, da GSM bazna

postaja v Močlah ni dobila obratovalnega dovoljenja, ker sosed ni dal soglasja, enako se je zgodilo tudi na Rifniku. Tu pri nas, v sredini naselja, pa nas nihče nič še vprašal ni. Da tu nekaj smrdi, mi je postalo jasno, ko sem ob zastoju izgradnje naše ulične razsvetljave zagrozil, da bom šel naprej zaradi te antene, pa je bilo v trenutku vse urejeno. Odkar ta zadeva tu stoji in tudi že na daleč kvari izgled naše ulice, ne moremo več poslušati radia, pa tudi televizijski

sprejem je moten. Res sem resno zaskrbljen."

Žena Draja je dodatno še povedala, da odkar stoji ta postaja, nima več mirnega sna, nasprotno pa na vikendu na Vinskem vrhu vedno spi ko top. Če zjutraj zunaj, nasproti te antene, pije kavico, ji grejo kar mravljinci po obrazu. Ponoči in ob dežju se z antene utrinjajo iskre.

Silva Belej iz Prešernove 23:

"Saj ne vem, kaj bi rekla, toda res cele noči ne spim, pogledjte, prejšnji teden, ko sem bila v Izoli, pa nisem imela s spanjem prav nobenih težav. Seveda mislim, da gre za vpliv sevanja. Zakaj pa naj bi sicer bil tako hudo moten radijski sprejem? Tudi televizije, dokler nismo dobili kabelske, skoraj nismo mogli gledati. Vsi v ulici so umrli zaradi raka in se, razumljivo, bojim. Za vsako škarplo ali drvarnico moraš imeti dovoljenje in soglasje sosedov, pri tem sevanju pa nič. Bojim se, da gre tu za denar, na račun našega zdravja."

KS JE DALA POGOJNO SOGLASJE

Gorazd Bebar, tajnik mestne KS:

Mestni svet je na prošnjo Urada župana dne 8. julija 1999 razpravljal o lokaciji tega objekta in je takrat sprejel sklep, da je potrebno pred izdajo soglasja za postavitev repetitorja opraviti meritve o vplivu EM sevanja na okolje. To svoje mnenje smo poslali Uradu župana, o nadaljnjem poteku te zadeve pa nismo seznanjeni. Ali so bile meritve opravljene ali ne, ne vem, seveda pa tudi ne, ali so bila izdana ustrezna dovoljenja. Znano mi je le, da je meritve okrog GSM in MNT postaj na desetih različnih lokacijah po vsej Sloveniji menda leta 1997 opravil ljubljanski Zavod za zdravstveno varstvo in je dal ugodno mnenje. Po mojem osebnem mnenju sevanje okrog GSM postaj niti ni tako močno, kot na primer okrog radijskih oddajnikov.

NA OBČINI NIČESAR NE VEDO

Brigita Škoberne, direktorica občinske uprave:

"Tega problema ne poznam, z njim se je leta 1999 ukvarjal moj predhodnik. Ne vem, če je Občina dajala kakšno soglasje, toda če ga je dala KS, menda ni razloga, da ga ne bi dal tudi urad župana. Nadaljnji postopek je bil zagotovo v pristojnosti Uprave enote in tam boste tudi zvedeli več."

UPRAVNA ENOTA NI PRISTOJNA

Andreja Stopar, načelnica UE:

"Ne, pri nas se s GSM postajo nismo ukvarjali, zanj pri nas tudi ni bilo izdano nobeno lokacijsko dovoljenje. Za telekomunikacije je pristojno neposredno Ministrstvo za okolje in prostor."

Na Ministrstvu informacij nisem iskal, ker po dosedanjih izkušnjah vem, da jih tam niti pod razno ni mogoče dobiti."

KAJ PRAVIJO RATAJEVI

Tone Rataj, Na razgled 7:

"Ne bom dal nobenega komentarja. Postaja je last Mobitela in oni vam bodo lahko vse povedali. Gre za strokovno tehnično zadevo, zato naj o njej govorijo tisti, ki se na stroko spoznajo. Rečem le, da ta GSM postaja, ki ima moč 10 W, seva

manj kot sleherni televizijski sprejemnik ali celo žepni GSM aparat. Torej je vsaka panika povsem odveč."

IN KAJ PRAVIJO MOBITELOVCI?

Marko Poboršek iz službe za odnose z javnostmi je na naša pisna vprašanja v enem dnevu prijazno odgovoril takole:

1. Lokacijsko dovoljenje je izdalo Ministrstvo za okolje 29.11. 1999, 20. julija naslednjega leta pa tudi gradbeno dovoljenje.

2. Urad župana občine Šentjur je izdal soglasje 4. avgusta 1999 in sicer na osnovi pozitivnega mnenja KS Šentjur z dne 3. avgusta 1999.

3. Meritve EM sevanj so bile opravljene v okolici drugih tipskih baznih postaj na območju Slovenije.

4. Oddajna moč šentjurske bazne postaje je 10 W, to je malo več od oddajne moči mobilnega telefona in pomeni najmanjšo možno konfiguracijo.

5. Pojačan vpliv na človekovo počutje zaradi kombiniranega delovanja radiomaterske postaje, ki je na isti lokaciji, in bazne postaje, je izključen, ker gre za dva povsem različna vpliva.

Tako, to je vse. Skoraj vse, kajti do prihodnjic bomo poskušali vendarle priti do informacij, če in kako elektromagnetna sevanja vplivajo na človeka. Pa tudi to, ali Občina in KS lahko izdajata soglasja brez obveščanja občanov.

F.K.

Spustiti se v globino - doseči višino

V petek, 2. februarja, je bila v šentjurskem kulturnem domu predstavitev dokumentarnega filma o lanskoletnem podvigu šentjurskega plezalnega kluba. Aco Pepevnik in Milan Romih sta osvojila 4. najvišjo goro na svetu Lhotse - višino 8516 metrov sta dosegla brez dodatnega kisika. Drugi člani odprave so imeli tudi isti cilj, a so morali zaradi slabih vremenskih pogojev obrniti - nekateri tik pod vrhom.

Napovedovalka je večer začela z mislimi o alpinističnih iskanjih, dvomih, lepota, ljubeznih, z mislimi nekoga, ki je izrekel: "Pred svojo najvišjo goro stojim in pred najdaljšim popotovanjem, zato se moram najprej spustiti globlje, kot sem se kdajkoli prej." In je prešla od besed k dejanjem - povabila je Aca Pepevnika, ki je s preprosto in domačo besedo na kratko predstavil Plezalni klub Rifnik Šentjur, lanskoletno odpravo, junake odprave pa povabil na oder - občinstvu so se tako pokazali sami "fejši dečki" - eni v zadregi, drugi z nasmehom: Milan Romih, ki je tudi glavni krivec za nastanek dokumentarnega filma, vedno smejoči tehnični vodja odprave Tomaž Žerovnik, Dušan Debelak, ki ima priznano najtežjo smer v Andih, mlada pesniška in alpinistična duša Boštjan Jezovšek, Rudi Podgoršek, ki ima več kot 100 solo vzponov v slovenskih Alpah, zdravnik Klemen Jagodič

ter Branko Ivanek, oblikovalec internetnih strani. Predstavitve filma se niso mogli udeležiti predsednik kluba Aci Gajšek, plezalec Matko Škalamera ter še nekateri, ki so skrbeli za informiranje, bil pa je tam Viki Mlinar, na katerega je Aco Pepevnik skoraj pozabil.

Režiser in scenarist dokumentarca Milan Romih je film na kratko predstavil in že sta nas glasba ter naslov Lhotse 2000 popeljala v oddaljene kraje. Prvi del filma je predstavljal glavno mesta Nepala Katmandu, drugi del pa vzpenjanje proti vrhu. Zelena pokrajina, viseči mostovi, posrečena komunikacija z domačini, šerpe, jaki, ki se opotekajo pod težo bremena (ta prizor je v dvorani povzročil nemalo ah in oh), bazni tabor, kamenje, sneg, ledni slapovi, povezani s kovinskimi lestvami ("Alpoške lestve?" se je slišal komentar v dvorani), potem pa Aco in Milan sama, globoko dihanje, postanki vsakih par korakov, srečanje z Italijanom, ki je z Lhotsejem v zbirko osvojenih osemtisočakov dodal še zadnjega, javljanje v bazo, pretrgane misli: "Brez problemov, počutje dobro, utrujenost...", vrh - neskončna sreča, neposredno javljanje za Val 202: govor o jasnem vremenu, soncu, a slika kaže drugače - "za radio je pač treba malo olepšati stvari," je protislovje opravičil Milan Romih. Dokumentarec, prežet s poetičnimi mislimi Milana Romiha, glasbo Pink Floydov je dvorano zazibal v prijetno zamaknjenost, da smo kar obsedeli in so nas šele prižigajoče luči opozorile, da to najbrž pomeni konec.

"Bravo, fantje in lepo, da ste pripravljeni užitek ter napore v sliki in besedi deliti z nami, ki so nam tako oddaljene gore, višine, napori na robu človeških zmogljivosti, ob tem pa občutki neizmernih razsežnosti prihranjeni (žal ali ne) le za sanje," pa upam, da po koncu filma ni bila le moja misel.

Premierna predstavitev dokumentarca je bila v Slovenski Bistrici, film pa so si že lahko ogledali v Mariboru in Ljubljani.

N.G.

Lhotse - res pesem, ali tudi proza?

OK, film naših himalajcev je vreden ogleda. Zaradi mnogih čudovitih pejsažev, pa tudi zaradi naših fantov, ki so se z Lhotsejem vpisali med nesmrtni. Do zadnjega koticika napolnjena šentjurska dvorana, kljub relativno dragim vstopnicam - 1000 tolarjev za dobre pol ure trajajoč film - je vendarle dokaz, da odprava sploh ni bila ena sama pesem, ali pa ena sama transcendentalna meditacija, kot bi po spremljajočem Romihovem besedilu človek sodil, temveč tudi komercialno naravnana in uspešna akcija. To, da nas naši heroji skozi ves film prefinjeno prepričujejo o njihovem, za navadne smrtnike nedoumljivem, a v vsakem primeru etično visokem, če že ne tudi božanskem poslanstvu, je pravzaprav edina zamera na njihov rovaš.

Ni dvoma, vsak pohod v Himalajo je občudovanja vreden izziv, izziv človekovim sposobnostim, usodi, vse prevečkrat odvisni od naključij, zanikanju strahu pred smrtjo... Nečloveški napor, glava vedno v torbi, denar, veliko denarja in veliko časa. Zakaj, to vedo le tisti, ki so že bili tam gori, ki so se srečno vrnili in se še vedno vračajo tja gor v tista za človeške sposobnosti mejna prostranstva. Da, morda imajo celo prav, da so tako nedorečni, filozofski, poetični...Še kakšen močnejši izraz bi se verjetno našel. Ker pač za njihovo početje ni racionalne razlage. Vsaj za tistega povprečnega državljana, ki se z avtom pripelje do nakupovalnega centra. Morda ne razume tistega, ki se po štirih priplazi do svojega uličnega heroinskega dilerja? Primerjava, ki mi je mimogrede padla na misel, je naravnost grozljiva. Jasno, ne razumem niti enega niti drugega, pa ju zato dajem pod skupni imenovalec. In se sprašujem, če ne upravičeno?

Na to temeljno dilemo, dilemo smiselnosti in upravičenosti vsega početja, mi film o vzponu na Lhotse ni odgovoril. Morda je Romih prav to poskušal povedati s svojim pesniškim jezikom? Toda pesem, ki traja pol ure, je absolutno predolga. Da, neke na začetku ali na koncu bi potrebovali pretresljivo močan pesniški izraz, takšen, da bi onemeli, da bi vse razumeli, čutili. Vmes pa bi bil našim filmskim ustvarjalcem in alpinistom zelo hvaležen za množico drobnih podatkov, o tisti deželi, ljudeh, gorah, pa navsezadnje tudi o odstotku kisika v zraku tam na vrhu Lhotseja, ali o denarju, ki jim je spolzel skozi prste, in še o marsičem drugem, za kar smo dolinci precej bolj dojemljivi.

F.K.

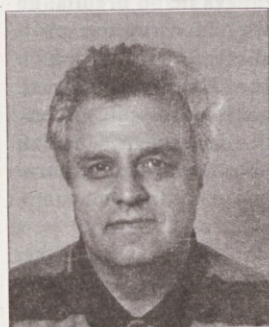
Kdo so naši doktorji znanosti?

Še posebno mlajši člani uredništva so si že dalj časa prizadevali, da bi v Šentjurskih novicah našli ustrezno mesto za šentjurske občane, ki so svoje delo posvetili znanosti. Zamisel je bila vsekakor na mestu, le izvedba se je pokazala za nekoliko težjo. Da, lahko se je pogovarjati z uspešnim muzikantom ali ljubiteljskim literatom, veliko bolj zahtevno pa je ustrezno predstaviti dosežke in miselnost sokrajana, ki je v znanosti na svojem področju segel precej dalje, do ravni naslova doktorja znanosti. Ampak, če ne poskusiš, tudi ne veš, če zmoreš - tako boste v naslednjih številkah ŠN le lahko spoznali naše doktorje znanosti.

Dr. Gorazd Voga, dr. medicine

Njegov pravi akademski naziv je kar strašljivo dolg, a ga bom le navedel: Primarij docent doktor Gorazd Voga, dr. med., specialist interne medicine. Kljub tej strašljivosti, ki ji moram dodati tudi podatek, da je eden redkih Šentjurčanov, ki ima svoje mesto v svetovni Who's who, pa se je dr. Voga pokazal kot preprost in odličen sogovornik, ki se je z vsakim vprašanjem spopadel s pronicljivo neposrednostjo in enostavnostjo.

G. Gorazd je seveda pravi Šentjurčan, rojen leta 1953. Svojo mladost je preživel podobno kot vrstniki iz njegove generacije: šola, gimnazija, pa košarka, ki ga je skupaj z Andrinekom, Veljčem, Saksom, Bevci in drugimi potegnili za seboj.

"Ne, še v gimnaziji sploh nisem razmišljal o medicini, in še manj o kakšnih visokih moralnih načelih žrtvovanja za ljudi. Naša generacija je bila sila enostavna in šport nam je pomenil začetek

in konec vsega. Privlačila me je sicer fizika, a sem se nazadnje, pa res čisto zadnji hip, odločil za medicino. Brez posebnih težav ali stresov sem leta 1976 diplomiral in ker sem bil zadnje leto štipendist celjske bolnice, pristal v njej kot stažist. O tem, da bi delal kot zdravnik v Šentjurju, nisem nikoli razmišljal. Šentjur me očitno ni potreboval, jaz pa njega tudi ne. Težko bi rekel, kdaj sem se odločil za intenzivno medicino. Morda je bilo to nekoč, ko sem še kot študent gledal, kako so se trije zdravniki lotevali reševanja neke bolnice, ki je umrla predvsem zaradi neuigranosti reševalne ekipe. Morda je bil ravno tam začetek moje strokovne poti, ki je potem naprej tekla vseskozi po več tirih, na vsakodnevnem delu z bolniki, na raziskovalnem ter organizacijskem področju v intenzivni medicini, in na kardiologiji. Leta 1978 še ni bilo nobenih težav s specializacijami in tako sem imel že v svojem devetindvajsetem letu specializacijo iz interne medicine v žepu. Kaj takega se danes skorajda ne more več zgoditi, saj je sistem edukacije takšen, da mladi kolegi le redko končajo specializacijo pred 33. letom."

Ali se Vam ne zdi, da je kar malo grozljivo, da šolanje zdravnika traja tako dolgo in da se le - ta prvič sreča s samostojnim delom šele sredi tridesetih let?

"Je in ni. Takšen sistem zahteva od nas tudi EU. Si pa upam trditi, da je ta čas

sekundarija in specializacije res marsikdaj preslabo izkoriščen. Moram priznati, da je pri meni šlo kar hitro naprej. Ker je bil celjski intenzivni interni oddelek brez zdravnika, sem po 4 mesecih dela na ljubljanskem intenzivnem oddelku že moral sam zavihati rokave. Kar je bilo hkrati lepo in grozno. Vse sem moral preizkusiti na svoji koži. Toda uspeli smo, uspeli smo vzpostaviti dobro ekipo in timsko delo.

Podiplomski študij kardiologije sem nato opravil v Zagrebu in leta 1988 opravil magisterij iz diagnostike srčnega infarkta. Določevanje mioglobina v krvi je še danes uporabna metoda za zgodnje biokemično diagnostično in prognostično obdelavo infarktne stanja.

Leto kasneje sem v Bruslju kot prvi iz Vzhodne Evrope pridobil evropsko diplomu iz intenzivne medicine. Sledilo je zame zelo pomembno enomesečno kardiološko izpopolnjevanje v Freiburgu. Tam sem se namreč srečal tudi z organizacijskimi temami, s problematiko odnosov z državo, bolnišnico... kar mi je sicer izrazito manjkalo. Pomemben del mojega strokovnega življenja se je zgodil v letih od 1993 do 2000, ko sem deloval v Svetu evropskega združenja za intenzivno medicino in bil dva mandata tudi v izvršnem odboru tega združenja. Tu sem bil dobesedno v stiku z najnovejšimi strokovnimi in organizacijskimi dogajanja na področju urgentne medicine. Doktoriral sem leta 1998 in sicer na temo zdravljenja popuščanja srca pri srčnem infarktu. Zadeva je bila pomembna tudi zato, ker je šlo za zelo zahtevne in invazivne oblike merjenja učinkov zdravljenja, z intrakardialnimi sondami in podobno. Vse smo opravili na našem oddelku, kar seveda pomeni, da smo tudi dvignili oddelek na takšno raven, da je bilo mogoče znanstveno delo."

Kaj je to pomenilo za vaše bolnike? Ali niso bili zato morda še bolj ogroženi?

"Lahko se tudi tako razmišlja, a je vendarle res, da so v tej povezavi in v sklopu sistema evropskega multicentričnega testiranja, v katerega je vključen tudi naš oddelek, bili deležni izjemne nege, pa tudi izjemno kavitetnih novih zdravil, kakršnih

sicer ne bi imeli na razpolago. Morda se bo slišalo malo samovšečno, toda rekel bom, da smo na oddelku dosegli vrhunsko raven, primerljivo z Ljubljano, na nekaterih področjih pa smo jih tudi prehiteli. V okvirih naše raziskovalne dejavnosti nismo delali le s študenti, temveč tudi na lastnem strokovno - znanstvenem izpopolnjevanju: na oddelku nastajajo trenutno dve samostojni magistrski nalogi in še en doktorat. Še poseben pomen dajem delu s študenti, kajti z njimi v bistvu vsakokrat ponovno prehodimo vso strokovno pot od začetka in skupaj z njimi akumuliramo na oddelku veliko znanja."

Kot vse kaže, ste z delom in pogoji dela v Celju zelo zadovoljni?

"Tudi tu moram odgovoriti z da in ne. Leta 1997 smo v Celju dobili nov interni in kirurški intenzivni oddelek, v katerega smo vnesli, lahko rečem, vsa znanja iz evropskega združenja za intenzivno medicino. Imamo najbolje organiziran in opremljen tovrstni oddelek v Sloveniji. Slaba stran mojega dela tukaj pa je velika delovna obremenitev. Mislim, da se z ljubljansko kliniko glede tega niti približno ne moremo primerjati."

Blížate se abrahamu, kakšen je vaš pogled nazaj. Če bi lahko še enkrat izbirali, bi iskali svoje mesto v medicini?

"V medicino verjetno več ne bi šel. Vztrajati v tem tempu dela pomeni, da moraš biti malo premaknjen. Tu na oddelku preživim vsak mesec 5 ali 6 noči, skozi naš oddelek gre letno okrog 700 najtežjih bolnikov, od tega jih okrog 20 % umre. In vsaka smrt še vedno pomeni tudi stres. Nikoli se ni mogoče navaditi na smrt. Pa vendar je vse skupaj spet vredno življenja. Imeli smo pravzaprav srečo, da smo kot tim uspeli, kar mi daje veliko zadoščenja. Kdo ve, morda bi pa res še enkrat želel prehoditi to trnovo pot."

O smrti

"Da, smrt je nekakšna siva cona v medicini, o kateri se ne govori. Veliko so nas učili o zdravju in zdravljenju, pa prav ničesar o smrti. Veljavna doktrina oziroma praksa še vedno pojmuje smrt kot tekmo za življenje in poraz medicine, kar se seveda mora končati na škodo umirajočega, na umiranje na razosebljen in nedostojen

biti dobro. Na tem področju nas čaka še veliko dela."

Avtor knjige *Medicinska Nemezis*, ki je izšla v Ameriki pred dobrim desetletjem, je z grozljivo prodornostjo pokazal, da je moderna medicina dosegla raven, ko zaradi dreves ne vidi več gozda, da je pozabila, da je človek njen smisel in cilj. Kako Vi gledate na ta problem?

"V marsičem soglašam z Ilichem, avtorjem *Medicinske Nemezis*, kar pa ne pomeni, da lahko kaj bistvenega spremenim. Tudi medicina je ujeta v splošni potrošniški stampedo, v denar, iz katerega ne more. Se strinjam, velikokrat počnemo brezupne stvari, zato da se nekaj naredi, da se plača, cel kup pomembnejših zadev, ki se ne plačajo, pa ostaja nedotaknjen. Zahod je še bolj ujet v te spone kot mi. Od tod tudi razmah tehnike v medicini, ki res prevečkrat pozablja na osebnost bolnika in na njegovo dostojanstvo. Toda kriva ni le medicina, kajti mi enostavno ne moremo kaj drugega, kot da sledimo splošnim trendom v družbi. Posledica vsega tega pa je, da zdravnik nima več časa za bolnika, človeka, za pogovor o njegovih subjektivnih težavah, ko se več ne more uravnovesiti v mnogokrat res grozljivi zdravstveni mašineriji. Najpomembneje pa vsekakor je, da smo ljudje neverjetno brzbrizni do svojega zdravlja in praviloma šele ko se pojavi bolezen, začnemo razmišljati in ukrepati. Moram priznati, da tudi sam nisem veliko boljši od tega povprečja."

O alternativni medicini in "čudežnih" ozdravitvah

"Za hude bolezni, za takšne s kakršnimi se ukvarjamo v intenzivni medicini, alternative ni. Prenekateri poskus alternativnega zdravljenja se je končal tragično na našem oddelku. Čudežnih ozdravitev ni, vsaj jaz jih še nisem videl. Čudeži so običajno posledica napačnih diagnoz in napovedovanj. Vendar pa alternativne medicine na najosnovnejši ravni nikakor ne podcenjujem; psiha je zelo močan moment in če alternativcev, pa čeprav dobesedno mazač, uspe narediti na bolnika prepričljiv vtis, mu lahko vsekakor pomaga. Alternativci so nekakšni ljudski psihologi, psihiatri, pa če hočete, tudi prvo

sito pri ločevanju resnih in manj resnih bolezni in bolnikov. Zaradi tega pa so lahko bolnikom tudi zelo nevarni, ker često v pretirani zaverovanosti v svoje sposobnosti spregledajo bolezen v njeni ozdravljivi fazi. Ponujajo pa človeku določeno pristnost, bolniku posvetijo več časa in se z njim pogovarjajo, česar nam v velikih "industrijskih" ustanovah, kjer smo pristali na več ali manj mehanicističen pristop, primanjkuje."

Kje je slovenska medicina?

dajemo veliko za kurativo in relativno malo za preventivo. Sem pa odločen kritik zdravstvene zavarovalniške politike, ki se neverjetno trmasto oklepa preživelih oblik financiranja zdravstva. Posledica tega je, da so zdravniki v osnovnem zdravstvu povsem brez potrebe le zelo dragi "kretničarji", na višji ravni pa strašijo čakalne vrste, ki sploh niso strokovni, temveč so ekonomski problem. Le zakaj ne bi omogočili bolniku ažuren poseg, če ga je sposoben in pripravljen plačati? Seveda instituciji, ki se mora ustrezno organizirati, in ne posamezniku, ki bi v isti ustanovi "fušal" za svoj žep. Le zakaj se tako bojimo ustreznih dodatnih zavarovanj? Ali pa privatnih bolnišnic? Nobenega razumskega razloga ni za to mečkanje, a vendar ne pridemo iz njega. Posledica pa je padanje kvalitete življenja čakajočih, pač tistih, ki potreben poseg sploh dočakajo."

Tudi zdravniki grešijo. Zakaj jih ne tožimo?

"Zdravniki so ljudje kot vsi drugi, torej delajo tudi napake in škodo svojim

pacientom. To dejstvo bomo morali sprejeti tako zdravniki kot pacienti. V tem kontekstu so odškodninske tožbe nekaj povsem normalnega, običajnega. Res pa je, da odškodninskih tožb pri nas ni veliko oziroma so zelo redke. Prav gotovo tudi zaradi zdravniškega čeha, ki se še ni pripravljen soočiti sam s seboj in svojimi slabostmi. Končni rezultat pa je, da je pot do kakovostnega zdravniškega dela gotovo daljša, kot bi lahko bila."

Radi živite v Šentjurju?

Življenje v manjšem kraju ima vrsto prednosti, predvsem pa ponuja možnost pristnejših medčloveških odnosov. Tu se živi bolj osebno, bi rekel. To velja v določeni meri tudi za Šentjur. Pravim v določeni meri, kajti svojem rojstnemu kraju očitam kar tri hude napake. Kot prvo bi omenil cesto. Sedanji prometni režim je nemogoč in če se zadeva ne bo uredila, na primer z obvoznico od Črnlince proti Dramljam, bo središče Šentjurja kmalu mrtva prometna cona. Kot drugo bi rekel, da Šentjur ni prijazen svojim prebivalcem; nobene klopce nikjer, nobenega parka ali sprehajalne poti. Da o neustrezni kulturni infrastrukturi, recimo o kulturnem domu, ne govorim. In kot tretje, Šentjur je s prometom in Voglajno grobo razkosan vsaj na štiri povsem ločene dele, ki nimajo nobene povezave, nič skupnega. Težko si predstavljam, kako iz te kolobocije narediti prijetno mesto, s središčem, poslovno ulico, starim delom mesta, ki bi nudilo dovolj udobnega bivanjskega udobja. V fizičnem in psihološkem smislu. Tako pa se mi zdaj dogaja, da si zaželim posedeti ob kavici, nekje v središču, kjer se steka vse mestno življenje, pa takega kraja enostavno ni. To pa je škoda.

F.K.

GRİČ, KI POSTAJA GORA

Dobjanski nonet in njihovo istoimensko kulturno društvo Grič so v začetku februarja organizirali zdaj že tradicionalni koncert in spet presegli sami sebe.

Sam prihod v dobovski "trg" je sicer pomenil rahlo travmo, ker si parkirni prostor našel samo v primeru, da si ga pripeljal s seboj, pa tudi v ne prav majhni dvorani kulturnega doma je bila podoba ista. Polna do zadnjega kotička. Program, ki ga je povezovala Anita Koleča, so otvorili pevci Griča. Od lani so spremenili zunanjo podobo, se elegantno posrebrili, vendar pevsko ostajajo isti, če ne še

boljši. Mislim, da so poleg šentviškega zbora ena najboljših pevskih zasedb na šentjurskem. Nonet sestavljata družini Rajh in Volako in temu primerno pisana je tudi zasedba. Vse od vnuka pa do babice in morda je to tisto, kar jim daje vedno novo svežino. Za slednjo so poskrbeli tudi s programom, kjer med že znane, ljudske pesmi, vedno uvrstijo kaj novega, pa tudi kakšen Matejin solo te ne more pustiti hladnokrvnega.

Vmes pa so gostili orkester glasbene šole Šentjur in Šentjurske muzikante. Prvi so bili sploh prijetno presenečenje, ob drugih pa tudi ne moreš ostati

čisto ravnodušen, tudi če nisi ljubitelj te zvrsti glasbe. "Osreček" je na klarinetu pač virtuoz, pa kakorkoli ga že obračaš.

Če na kratko povzamem; bilo je res prijetno doživetje in hvala vsem, ki Griču pomagata, da jim vedno znova uspe. V dvorani so sicer ves čas koncertirali tudi mobiteli, ampak ni bilo videti, da bi koga pretirano motilo, sicer pa je to že druga zgodba. Tista prva pa se je nadaljevala s Šentjurskimi muzikanti, ki so baje pripravili žur do jutranjih ur.

Saša

Prevzeli bodo nov avto, želijo pa si nov gasilski dom

Šentjurski gasilski dom je bil v soboto, 17. februarja, nabito poln, saj je bil na sporedu 127. občni zbor PGD Šentjur. Pregledali so delovanje v lanskem letu, najzaslužnejšim članom podelili priznanja, spregovorili o načrtih in se seveda po dobri stari navadi poveselili do jutranjih ur.

Poveljnik Škorc je za lansko leto podal poročilo za operativno področje. Gasilci so opravili devet intervencij, od tega štiri na domačem področju, ostale pa drugod v občini. V lanskem letu so prepeljali 1.970 000 litrov pitne vode in ob tem prevozili 6107 km. Organizirali so tudi dan odprtih vrat za krajanke, pa tudi dan odprtih vrat za šolsko in predšolsko mladino. Devet posameznikov je opravilo tečaj za gasilca, pet za specialnost strojnika in štirje za vodjo enot. Pričeli so z javnimi deli v gasilstvu, kjer sta zaposlena dva njihova člana, to dejavnost pa si prizadevajo zadržati in jo še razširiti.

Prav tako sodelujejo z vrtci in šolami. Tako so lanskega maja v sodelovanju z ravnateljem Gajškom izvedli taktično vajo na OŠ Hruševac, kjer so čare gasilstva preizkusili tudi navdušeni učenci. Taktično

vajo so izvedli še v Alposu, sicer pa so na

Posebna točka občnega zbora je bila podelitev priznanj-značk za dolgoletno delo v GD Šentjur. Značko za dvajset let dela so prejeli Marjana Kovačič, Marjan Kovačič, Marjeta Zorko in Slavko Ahtik. Za trideset let uspešnega dela sta bila nagrajena Jože Pogačar in Gabrijel Belužič, značko za štirideset let pa so prejeli Anton Kukovič starejši, Cveto Erjavec, Jože Gašperšič in Anton Seničar.

tem področju zelo aktivne in uspešne tudi članice, ki so v preteklem letu same izvedle tri taktične vaje. Predstavnik gasilske zveze jih je zelo dobro ocenil in zato so prejele številne pohvale za strokovno opravljeno vajo. Omenimo še tradicionalno avgustovsko tekmovanje za pokal občine

Šentjur, kjer je lani sodelovalo 19 ekip iz cele Slovenije.

Na občnem zboru so sprejeli tudi nekaj sklepov. Ženske predstavnice so izrazile željo, da bi rade imele za svojo predsednico žensko, za kar pa bi se morale predsedstvo gasilske zveze razširiti za ženskega člana. Sklenili so tudi, da naj bi se vaje članic točkovale enako kot se točkuje moške članke, saj so na podlagi točk, ki jih zbirajo posamezniki celo leto, odvisna finančna sredstva društva. Začeli so tudi z aktivnostmi za izgradnjo novega gasilskega doma. Skupaj s policisti so podpisali pismo o nameri za izgradnjo novih prostorov.

V letošnjem letu imajo v načrtu prevzem novega gasilskega avtomobila in kombija, kar bi se sicer moralo zgoditi že v preteklem letu.

MK

Večer petja na Ponikvi

3. februar je bil poseben dan za krajanke na Ponikvi, saj se je v dvorano Kulturnega doma nagnetlo kar preveč ljudi. Vsi so nestrpnost pričakovali predstavitev domačega pevskega zbora Sonce.

Kmalu se je zgodilo. Enajst fantov in devetnajst deklet je pripelo in priplesalo na oder. Že sam prihod je požel buren aplavz, saj je bil daleč od tradicionalnega. Po duhovitem predstavljanju zbora se je začelo zares. V prvem delu nastopa so se zvrstile pesmi domačih logov. Seveda repertoar ni obšel niti Adamičevih niti Slomškovih pesmi. V tem delu smo poslušali zelo ubrano petje tekmovalnih pesmi. Čar priredbam pa je dala spremljava s klavirjem, kitaro ter bobni. Petnajst minutni odmor je popestrila akademska glasbenica Mojca Krajnc z nekaj zahtevnimi pesmimi. Drugi del nastopa je bil sestavljen iz zabavnih priredb pesmi. Marsikomu od poslušalcev je zastal dih in misli ob odlični izvedbi znanih uspešnic kot so Only you, Tears in heaven ter Smoke gets in your eyes. Tu je zbor nakazal smer, v kateri se pevci počutijo domače in sproščeno. Dvorana je bila na nogah in zbor je požel kopico burnih aplavzov. Premalu se je čas iztekkel, vendar občinstvo ni in ni hotelo spustiti pevce z odra. Tako, da so morali odpeti še črnsko narodno pesem Mbube ah yimbube. Vsega lepega je enkrat konec in končal se je tudi nastop mešanega pevskega zbora Sonce. Zbor Sonce je prav gotovo prinesel svež veter v petje v naši občini.

Po koncertu sem se pogovarjal z zborovodkinjo prof. Andrejo Galuf.

Andreja, vaš zbor je zelo mlad, od kod ideja o ustanovitvi zbora?

Res je, naš zbor je mlad, tako po nastanku kot po starosti. Nastal je leta 1998 kot dekleška vokalna skupina Sonce. Dekleta so večinoma prepevale po osnovnošolskih zbora, kasneje, po koncu osnovne šole, pa so dale pobudo za nastanek dekleškega zbora, ki sem jo z veseljem sprejela. Sčasoma smo želele zbor razširiti, zato smo k sodelovanju povabile tudi fante. Tako je nastal mešani pevski zbor. Večina pevcev je doma iz Ponikve in okolice.

Že vaš prihod na oder ter spremljevalna skupina dajeta vtis drugačnosti in svežine.

Kot sem že povedala, je naš zbor zelo mlad po starosti. Vsi pevci in pevke so dijaki, študentje ali pa mladi ljudje. Vzdušje v zboru je zelo prijateljsko in smo kot ena velika klapa. Vse to pa potegne za sabo še sproščeno vzdušje na nastopih, brez tradicionalnih protokolov.

Kolikokrat tedensko vadite, se bližajo nastopi in intenzivne vaje?

Na intenzivnih vajah smo bili v Ankaranu, kjer smo se imeli super. Vadimo dvakrat tedensko. Priznati moram, da na vaje prihajajo pevci zelo redno in da ni z njimi nobenih težav. Kot pevci ali kot spremljevalna skupina so v zboru tudi po dva člana skupin Mrk in Špilferderberji. Pripravljamo tudi nekaj nastopov zbora v šentjurski občini. V Šentvidu pri Planini 11. marca, v Gorici pri Slivnici 7. aprila ter revija pevskih zborov v Šentjurju.

Nam lahko še kaj poveš o svoji glasbeni poti?

V drugem razredu osnovne šole sem začela hoditi v Glasbeno šolo Šentjur, kjer sem se učila igranja klavirja. Končala sem tudi prvi letnik srednje šole za klavir, vendar, ker sem istočasno hodila še v gimnazijo, sem zaradi časovne stiske opustila srednjo glasbeno in se posvetila samo gimnaziji. Nato sem končala še študij glasbene pedagogike.

Kako si potem presedlala na vodenje pevskih zborov?

Na zборе sem presedlala, ko sem spremljala na klavirju nekatere zборе. Nato sem prevzela cerkveni otroški zbor, kasneje pa tudi odrasli mešani cerkveni zbor, ki ga vodim še danes. Vodim tudi pevski zbor v OŠ Ponikva.

Hvala za pogovor in obilo uspehov se naprej!

I.g.

Srečanje absolventov Kmetijske šole

Kmetje in njihovi voditelji spet na dveh bregovih?

Šentjur je že vrsto let prava politična provinca; skoraj ne pomnimo več omembe vredno težkega političnega obiska iz prestolnice. Celo za največje občinske praznike si naše gostoljubje potešimo le z županom Salobirjem iz hčerinske dobjsanske občine. Edini reden pravi politični dogodek je pravzaprav vsakoletno srečanje nekdanjih absolventov Kmetijske šole v hotelu Žonta. Nekdanji šolarji z "runklfaksa", zdaj večinoma kmetje ali celo uspešni kmečki voditelji, vedo, s kom se velja pogovarjati in vsako leto pripeljejo v Šentjur koga iz naše "vrhuške". Tako so zadnje nedeljo v januarju, to je tudi vnaprej določen datum občnega zbora njihovega društva, v Žonti gostili prometnega ministra Presečnika, državnega sekretarja za kmetijstvo Simončiča in Potočnika, pa mnogokratnega funkcionarja Petra Vriska (predsednik Kmetijsko gozdarske zbornice, predsednik Zadrúžne zveze, državni svetnik, vodilni v KZ Celje...), da o županu Malovrhu niti ne izgubljam besed. Na srečanje so redno navzoči tudi bivši in sedanji profesorji s Kmetijske šole, njihovi mentorji in še kdo. Skratka, v hotelu Žonta se ob koncu januarja vedno zbere okrog 150-glava množica, ki se praviloma brez dlake na jeziku loti najaktualnejših (političnih) problemov slovenskega kmetijstva. Žal med udarnejšimi diskutanti doslej še nisem zasledil domačih kmetijcev ali njihovih učiteljev.

Minister Presečnik

Tomažič, Bohorčeva) so svojim bivšim varovancem, kajpada tudi pod vplivom "norih krav", polagali na srce etiko in ljubezen do zemlje, kmetstva in podobno.

Predsednik KGZ, Zadrúžne zveze...

Uvodno besedo v letošnji shod je dobil ravnatelj Šket, ki pa je svojo priložnost zapravil s splošnim besedovanjem o zgodovini in vsebini šole. Njemu so v precej podobnem stilu sledili pozdravni nagovori državnih sekretarjev, ministra, predsednika KGZ, župana, bivših ravnateljev in mentorjev. Politiki so več ali manj nemočno stokali, da država ne da dovolj denarja za kmetijstvo in pri tem čisto pozabili, da so prav oni ta skopa država (ali pa je SLS + SKD res le privesek Liberalne demokracije?). Vzgojitelji in mentorji (Cmokova, Veber,

Glavni govorec je bil Peter Vrisk, vodilna tema pa Kmetijsko gozdarska zbornica (KGZ). Očitno je ta tema že tako zljajana, da so se bivši sošolci med njegovim izvajanjem raje polglasno pogovarjali med seboj, kot da bi izgubljali čas s svojim predsednikom. Monumentalnost KGZ s 170 000 člani, 800 zaposlenimi strokovnjaki (svetovalna kmetijska in selekcijska služba), lastništvo 8 regionalnih zavodov in sadjarskega in vrtičarskega centra, načrtovana zaposlitev sedemdesetih gozdarskih strokovnjakov, popolna teritorialna organiziranost vse tja do

zadnje vasi, pa njena uspešnost pri nenehnih bojih z državo, enkrat za priznanje KGZ, drugič za cene, zlasti ta trenutek mleka..., pa navzočih ni prehudo fascinirala. Vrisk je vztrajno poudarjal, kako neizmerno pomembno je, da KGZ imamo, da so vsi kmetje in kmetijci končno poenoteni, da med njimi ni konfliktov, skratka da se imajo neizmerno radi. To njegovo tezo je kmalu za tem brutalno zanikala razprava, ki je sledila. Podpečan iz Galicije, Šoba in Beci iz Sevnice in še nekateri razpravljalci, ki so poželi spontane aplavze, kar zagotovo pomeni, da se je večina identificirala z njimi, je razblinila mit o Vrskovi idiliki. Podpečan je govoril o prisilnem članstvu v KGZ, o tem, da mu članarina vzame vsako leto eno kravo v zasielnem zakolu, da sta svetovalna in selekcijska služba napihnjen in nepotreben balast, da se država s svojim tako imenovanim Ribniškim skladiščem bolj šali s kmeti in zaključil z odločnim, da naj gospodje, ki ne znajo delati, misli pa je na državno upravo in vsaj delno tudi na KGZ, dajo obrt dol. Aplavz. Podobno potrditev svojih trditev je doživel tudi Beci, ki je dejal, da je država s svojim sistemom spodbud opeharila vse hribovske kmetije, saj jim daje približno štirikrat manj kot na primer leta 1991. Njima se je priključil še naš Gračner z

Brda, ki je pozval navzočo državno sekretarja, naj nekaj ukreneta, da bodo tiste skope kmetijske spodbude prihajale vsaj pravočasno, kajti država pri davkih takoj zaračunava visoke zamudne obresti. A je ostal neuslišan, kajti sistem je pač takšen kot je. Vrisk je povedal, da bi bil čisto zadovoljen, če bi denar prišel vsaj takrat, ko je napovedan, pa čeprav je to 31. decembra. Potem smo še slišali negodovanje zaradi počasne denacionalizacije (doslej je vrnjenih le 43% kmetijskih zemljišč), za kar pa naj bi bil odgovoren tisti drugi del države (Potočnik: saj veste kateri!), pa zaradi neurejenega dedovanja kmetij. Šoba je oponesel Vrisku tudi, da ima preveč funkcij in jih zato verjetno ne more vseh uspešno opravljati.

Vse bolj vročo razpravo je prekinil predsedujoči, kajpada tudi tokrat z znanim razlogom, "da se bo župa shladila".

No, potem je bilo na vrsti še nekaj društvenih prijaznosti (v obliki buteljk iz šolske kleti), pa kosilo in družabno srečanje. Opazil sem tudi, da so župan in gospodje funkcionarji vmes odšli s "Šentjurčevano" novinarko Rožejevo v sosednji prostor, kar verjetno pomeni, da so ji povedali kaj pomembnega, česar ŠN ne smejo slišati.

FK

Mentorica društva Metoda Senica

Državni sekretar Potočnik

Šentjurska zasedba

MF-jeve posteljarije

Zdravo!

Ne vem na koga se obrniti, ker mi je nerodno spraševati takšne stvari. Star sem okoli 20 let in še vedno nedolžen. Ter seveda ZELO potreben. Nimam težav z dekleti, vendar se seksa z njimi izogibam, ker se mi zdi, da imam pokvarjen penis. To sem opazil pri masturbaciji, s katero sicer nimam težav, toda kadar se z roko dotaknem glavice, me prevzame nekakšen neprijeten občutek, skoraj bolečina. Ali je to zato, ker sem še nedolžen? Bi izginilo, če bi nekajkrat seksal? Ali pa je to

nadloga, ki me bo večno pestila? To me res skrbi, kajti ko bo prišel čas za seks ali faf, ne bi rad pokal face polne bolečin. Povej mi, mf, je to normalno? Je to nenormalno? Naj grem k zdravniku? Ali pa obstaja kakšno mazilo, ki bi ga lahko uporabil tam doli? Hvala za odgovor!

Ok, kot prvo, naj ti ne bo nerodno spraševati takšne stvari. Spraševanje in pogovor o teh zadevah naj bi bilo nekaj čisto vsakdanjega. No, priznam, ne moreš prodajalko v trafiki zamoriti s takimi vprašanji, vendar ni razloga, da bi ti bilo nerodno, če bi se s takšnim vprašanjem obrnil recimo zdravniku.

Tvoja težava se sploh ne sliši kot težava. Te "težave" ima skoraj vsak moški. Finta je v tem, da glava penisa mora biti tako občutljiva. Glava penisa je najbolj občutljiva točka na moškem telesu in ne prenese grobih tresljajev, kar drgnjenje z roko vsekakor je. Poglej, glava penisa je nekakšen ekvivalent ženskemu ščetavčku. Tudi slednji povzroča neprijetne občutke oz. kar bolečino, če se ga pregrebo dotikamo z rokami, še posebej, kadar ni v vzbujenem stanju. Tako ščetavček kot glava penisa sta narejena iz zelo občutljivega tkiva, čigar namen je, da povzroča tiste slastne občutke, ki jih vsi tako ljubimo. Če te daje neprijeten občutek, kadar si glavico drgneš z roko, potem pač tega ne počni. Sprva je občutek morda res neprijeten, toda ko spolni odnos napreduje, se ta občutek spremeni v lagodje in potem nasladi in potem... bum! Zato ti od srca predlagam, da ne storiš ničesar, da bi to občutljivost izgubil. Bi ti znalo biti žal. Raje se nauči živeti z njo, kadar je neprijetna in uživati v njej, ko se spremeni v spolno nasladi. Predlagam ti, da raje prej poskusiš s spolnimi odnosi, kot pa da bi si na glavico dajal kakšna mazila, da bi ti ubila občutljivost za nasladi. Lahko pa tudi poskusiš, kako je s to preobčutljivostjo, če uporabiš kondom. Zna pomagati.

In, ne, ta občutljivost na žalost ne bo izginila, ne glede na to, kako veliko boš seksal.

BRITJE ZA PUNCE

(nadaljevanje)

Kje smo ostali prejšnjič? Aha, nekaj smo nakladali o britju in dolgih sprehodih. No, če se tokrat spustimo v bolj resne vode, potem se moramo neizogibno vprašati nekaj fundamentalnih kozmičnih vprašanj: Zakaj se briti? So ženskam všeč pobrita moška mednožja? So moškim všeč pobrita ženska mednožja? Ah, skrivnosti veselja... Jasno, kaj je komu všeč, je preveč subjektivno, da bi lahko zapisali posplošene zaključke, toda na pomoč bo, tako kot vedno v podobnih zagatah, priskočila statistika, ki ima to lepo lastnost, da pravzaprav legalizira (ne)utemeljene posplošitve kot neizpodbitno znanstveno dejstvo (hehe!). In če se tako brezsravno poslužimo statistike, potem slednja pravi, da imajo ženske na splošno raje takšna mednožja, kot jih je dal Bog, medtem ko se moški ne branijo, oz. imajo raje pobrita ženska mednožja. Razloga za moško navdušenost nad pristrizenostjo oz. pobritostjo sta dva. Praktični in estetski. Prvi je vsekakor bolj udoben oralni seks. Nič več dlak med zobmi in na jeziku, nič več pretiranega vonja vagine, ki se zadržuje med dlakami, boljša ventilacija in več prepotrebne zraka ter predvsem prav nič živčnega kopanja z jezikom skozi grmovje, da se dokoplje do vhoda v nebesa. Slaba stran te prakse pa so vsekakor dlačiče, ki začno kmalu znova rasti in sicer vedno nežno in vabljivo mehko žensko mednožja nenadoma postane

brusni papir. Ampak hej, če morajo ženske trpeti nepobrite moške, ki se slinijo po njihovih telesih, zakaj ne bi še moški enkrat videli, kako je to?

Estetski razlog pa je seveda v tem, da pobrita muca žensko zelo pomladi in seveda polepša. Hja, nekatere ženske si sicer ob tem mislijo, da gre pri tem morda za prikrito pedofilstvo moških in tudi če imajo na nekem globokem psihološko podzavestnem nivoju prav, je pobrita vagina vseeno bolje kot dejanska pedofilija.

Če si moški pobrije mednožje, to naredi zato, ker tako njegov penis izgleda večji in daljši. Gre pač za preprost vizualen efekt in ker je na tem svetu dosti moških, ki jih daje frustracija o majhnem penisu, uporabljajo svojo britvico ne samo za brado... Če nastavimo ogledalo - kaj o pobritih moških mislijo ženske? Tako, na splošno. Praktični razlogi so bolj ali manj enaki - že smetanasta nagrada, ki jo ženske pri oralnem seksu kasirajo, je ponavadi dovolj, oz. še preveč, zato ni nobenega razloga, da bi si ob njej želele še dlake med zobmi in na jeziku. Drugače pa pogled na gol penis brez dlak žensk ravno ne rajca, saj izgleda pravzaprav nedoraslo, otroško in zato odbijajoče. Vendar, preden kdo začne z nestrinjanjem, se najdejo tudi ženske, ki imajo na vso to zadevo popolnoma komplementarno mišljenje.

Tako, dragi moji bralci. To je vse.

mf.

Časovni stroj

Sandi Koren, v Šentjurčanu 12. 9. 2000

"Ljudje namreč poznajo določene primere ravnanj nekaterih sekt, ki so izvršile na primer skupinske samomore ali pa ogrožale življenja drugih ljudi."

Sandi Koren, v Šentjurčanu 6. 2. 2001

"Krščanstvu očitajo zaprtost, diskriminacijo, sovraštvo do drugačnih in zatiranje tujih kultur. Pa vendar ravno krščanstvo z vso svojo zgodovino sprejemanja drugačnosti."

Matej Frece, sodelavec ŠN - v uvodniku

"Tu, kot vemo, ne veljajo pravila kot drugje. Tu je vse drugače. Tu je zona somraka. ... Recimo, v lanskeoletnem proračunu je bil namenjen milijon tolarjev za internet strežnik. Pa ga še živa duša ni videla. 10 milijonov za orgle pa sploh ni problem. To pove vse." (ŠN, februar 2000)

Marjan Manček, v pismu bralcev

"V letu 2000 imamo Slovenci na oblasti še vedno impregniranega komunista, ki še ni sprevidel in za vsak slučaj še vedno hrani partijsko knjižico v zmrzovalniku." (ŠN, februar 2000)

Gregor Bezenšek, kandidat LDS za župana - po izgubljenih volitvah

"Popolnoma drugače je startati s pozicije kot pa iz opozicije. Malovrh si je v svoji propagandi vse štel kot lasten uspeh, kar je do neke mere razumljivo. Tisti, ki poznajo situacijo, vedo, da se je hvalil s tujimi žulji." (ŠN, februar 1999)

Katica Bajuk, v kolumni

"Organizirana religija nam lahko pomaga, da vsak dan postajamo boljši ljudje. Pa vendar: nobena stvar in nobena organizacija nas ne more odvezati odgovornosti za svoja dejanja." (ŠN, februar 1999)

Jože Artnak, občinski svetnik

"Direktor ene od treh največjih finančnih institucij v državi je nekoč zapisal: 'Denar je vedno v pravih rokah. Imajo ga najpametnejši.' Vprašam se, ali to velja tudi za upravitelje našega občinskega proračuna. Ali pa so morda ta izrek vzeli preveč dobesedno." (ŠN, februar 1998)

Franc Šet - o lokalu Evergreen

"Hrup in kričanje vse noči, steklenice in pločevinke po cestah, v travi, nemorala. Večkrat mi še dvorišče tako zaparkirajo, da še ven ne morem." (ŠN, februar 1996)

Joško Vodeb, kmet

"Ja, če bi lahko začel še enkrat, bi morda bil svobodni umetnik in ne kmet." (ŠN, februar 1996)

Iz življenja šentjurskega picaboja

Halo? Enega picaboja, prosim!

So trenutki, ko je domači hladilnik izropan do zadnje drobtinice, so trenutki, ko človeku enostavno "zapaše" pojesti pico, so pa tudi trenutki in ljudje, ki hočejo še kaj več... Populacija picojedcev oz. jedcev pice se po kriteriju mesta zaužitja v grobem deli na tiste, ki lakoto pripeljejo s sabo v lokale, ponavadi picerije, so pa tudi taki, ki so pristaši ti. kavč variante; pico si bodisi sami pripravijo (jo pripravi oz. odmrzne in pogreje nekdo, ki je s to osebo v prijateljskih odnosih) bodisi jo/ju/jih naročijo na dom. V tem trenutku pa že stopijo v zunanjo interakcijo – v polje sociologije dostave pic. Dostavljalet pice ima nešteto imen: picaboj, picaman, picafant, dostavljalet pic, rešitelj,... No, večinoma ga naslavljajo kar s: "Ti," ali pa: "Ej". Kot za mnogo drugih pojmov, tudi tu ni uveljavljenega lepega slovenskega knjižnega imena. V mini anketi pri "slučajno" ujeti večji skupini jedcev pice smo dobili vtis, da bi se lahko delalo na picafantu. Na vrsti je torej kakšen ugleden slovničar, pa se ne bomo ukvarjali z "obloženimi popečenkami" ipd., kot je bojda že grozilo pici, ko so hoteli lustrirati pregrešni dvojni z.. Pogovarjali smo se z neimenovanim mladeničem, ki je dal skozi izkušnjo. Dostavljal je pice. Z avtom. Šentjur in nekatere Šentjurčanke pozna do obisti. Bralcem se že vnaprej opravičujemo, če bo kdo imel težave pri razumevanju besedila, ker smo dobljene izjave zapisali na pogovorni način.

Ko se navaden smrtnik sprehaja po Šentjurju, ima kar dobre možnosti, da vidi, kako mimo brzi znani avto, ki pomirja lačna šentjurska žrela.

"Dejansko moraš biti hiter. V križiščih rahlo izsiljuješ. Šit je, ker moraš sam plačati, če te dobijo kapsi," o samomorilski taktiki med zadovoljnim zvijanjem smotke tobaka pravi, recimo mu Karlo.

Zakaj se nekdo odloči, da bo postal raznašalec pic?

"Ma, pri nas je to samo zaradi keša. Ti bom povedal par for v zvezi s tem," se je razgovoril moj sogovornik. "Zadeva je taka, da si plačan od prometa, val'da. Torej, ko se nekdo odloči in hoče naročiti pico, mu probaš uturiti vse možne dodatke. Druga glavna fora pa je, ko že pr'peleš pico, rečeš, da nimaš drobiža. Ampak tu je treba obvladati dost' psihologije. Stranko moraš nekaj poštekati, vsakega ne smeš osušiti'. Nekateri redne stranke dajejo kar dobro napitnino. Posluš' to, 'mel sem celo stranko, ki je kao socialni problem in ne plačuje računov, pa mi je kljub temu dajal največ, evo," ga sploh ni bilo več moč ustaviti. "Pol' so pa tu še ženske. Te so klasa za sebe. Nekateri te hodijo gledat na delovno mesto, sem slišu c'lo, da nekatere kar sistematično obdelujejo picerije... in picaboje." Smeh.

Kakšne pa so te ženske?

"Z'lo različen ti pravim. Recimo, ene so take lokalne lovače... no, mislim, to so vse starosti stare, mlade,... sploh ni pravila. Ene so enostavno ljubiteljice seksa, druge so avanturistke al' pa enostavno ne znajo dr'gač' prideti v kontakt s tipom, ne vem. Vem pa, k'tere so tanajhujše, mater jim. Ven se mečejo zaradi svojega ega. Veš

kak' delajo? Torej, najprej si te ogledajo, zvečer pokličejo in naročijo nekaj čist' malega, in te hočejo z nenormalno napitnino kao kupiti. Seveda ji medtem čist slučaj' pade brisača dol. Okej, kul, tu pa tam malo hopa cupa, vendar, če džob resn' jemlješ, moraš bit' karseda posloven."

Včasih se lahko nekaj pojasni tudi s statistiko. Kam voziš, koliko, itd. ?

"Večina posla je na območju mesta, seveda pa je včasih treba tudi kam dlje, vendar to ponavadi delamo, če folk naroči mal' več. Sam sem bil že na Kalobju, pa na raznih vikendicah okol' Šentjurja. Enkrat sem se celo zgubil in z dostavo ni bilo nič. Rekord, se mi zdi, je okrog 70 voženj dnevno. V bistvu je tu fora, da sploh ni pravila, kdaj si bo folk zaželel jest. Promet je vedno velik v petek in soboto zvečer, lahk' pa se zgodi, da je gužva na čist' x dan."

Kakšni problemi pestijo povprečnega dostavljalca pic na Šentjurskem?

"A se ti šališ, al' k'ga?" se je razkuril, a precej potihnil. "Evo, psi!" se mu je posvetilo: "Včasih pel'eš na kakšno kmetijo. S'j veš, da tam ne privezujejo psov. Se zgodi, da ko opaziš cucka, je že prepozno'. Po nekaj takih incidentih sem prišel na idejo, da 'mam na zadn'em zicu kakšno škart pico. Večina jih pade na to, pa tut lastnika zdaj že vnaprej opozorimo, naj zadevo uredi, če ne, pa nič pice."

Pa ti problemi zih'r niso sam' pri nas. Zgodijo se tudi poškodbe pri delu, kot bi se reklo. Pozimi moraš v mrazu nevmkam nositi pico, tu lahk' pride do toplotno-mrzelog efekta. Drug' problem je, da maš po neki cajta ful vonj po pici. Misli'm, katastrofa. Pridem domov, se stuširam, pa sem še vedn' ena živa pica. Poleg tega se po par tednih pojavi stres prehranjevanja. Časa za mal'co pravzaprav ni, celo med tadelogo potrebo stoprocentno pride naročilo. Da bi pojedel mal' pice? Ni šans. Se mi gabi. Po kakih dveh mesecih takega drila si že k'r fajn

shujšan. Dost' dlje tak'al'tak noben ne zdrži to delo."

V filmih sem zasledil, da obstaja nek rok, v katerem je treba dostaviti pico.

"Tega pr' nas ni. V bistvu lahk' vsakemu posebi precej natančn' povemo, kdaj bo dobu. Problem lahk' nastane, če npr. pr'neseš narobe pico. Sam to se ne dogaja, ker si mi vse zapišemo, raz'n, če si folk začne zmišlevati, kaj je v resnici hotu. To je pa njihov problem. OK, včasih se zgodi, da kuhar zameša naročilo. Potem je treba na hitr' zimprovizirati, npr. zapečt' jajco in jo vgravirati v pico."

Ali si mnenja, da so razmere pri nas takšne, bi se morali dostavljalci pic nekako organizirati, saj vas nenazadnje veže veliko skupnega, socialna varnost v storitvenih dejavnostih pri nas pa je takorekoč v fazi zgodnjega kapitalizma.

"A veš, da sem se s par kolegi že večkrat o tem pogovarjal? Večina jih 'ma to za zajebancijo, sam', če pogledaš, kak' so drugod sindikati močni, je pri nas, torej v storitvenih dejavnostih, to čist neregulirano. Zih'r bi lahk' enkrat meli kao sekcijo picamenov. Tu bi se lahk' zbiralo podatke, se pravi, članstvo, da bi 'meli nekakšne licence, certifikate. S'j je treba tut kaj znat' tu. Podobno kot pri taksijih. Noro se sliši, da bi 'meli srečanja picamenov, recimo na svetovni dan picamenov. Vedno prav pridejo kakšni strokovni seminarji, npr. o tehnikah pogajanja, vožnje, samoobramba, izmenjevali bi izkušnje. Če bi b'lo to mogoče, bi

bila tudi dostava pic na nacionalni ravni velik boljša, naj rečem evropska?

Kaj praviš na uvedbo imena picafant?

"Kaj pa vem, niso vsi mladi v tem biznisu. A pol ga boš mogu najprej vprašat, kol'k je star?" Naenkrat so ga popadli valovi trebušnega plesa oz. smeha: "Če bo preveč, bo pa picamož al' kaj?"

Zanimiva dilema. Za konec, ali imaš pri karieri dostave pic še kakšne posebne želje?

"Sam, nič posebnega, ker sem zaključil s to zgodbo. Strankam pa bi priporočil, da včasih pomislijo, da smo oz. so picameni oz. picafantje tudi krvavi pod kožo kot se reče. Pa vse kolege bi rad pozdravu, s'j vejo ker so."

"...to so vse starosti stare, mlade,... sploh ni pravila. Ene so enostavno ljubiteljice seksa, druge so avanturistke al' pa enostavno ne znajo dr'gač' pridet v kontakt s tipom..."

"Strankam pa bi priporočil, da včasih pomislijo, da smo oz. so picameni oz. picafantje tudi krvavi pod kožo ..."

"Pridem domov, se stuširam, pa sem še vedn' ena živa pica."

Kratka zgodovina pice

Lahko bi rekli, da so vse nam znane civilizacije poznale obliko hrane, ki spominja na pico.

V starem Egiptu so rojstne dneve faraonov počastili tudi s posebno – posvečeno ploščato žemljo začinjeno z rastlinami. Grški zgodovinar Herodot je zapisal nekaj babilonskih receptov, vojaki pred legendarno Trojo pa so imeli "suhemu obroku" podobno zgeteno žemljo. Grki so bili dokumentirano prvi mahneni na pico, ki so jo klicali maza.

Sam izraz pica se začne uporabljati v zgodnjem srednjem veku in sicer, kje drugje kot v

napolitanski kuhinji. Šele odkritje Novega sveta in posledično "odkritje" paradižnika pa je pici omogočil njen pohod po krožnikih sveta. Napolitanci so bili dolgo vodilni v razvoju pic,

SSKJ definicija pice: jed iz krušnega testa, namazana s paradižnikovo mezgo in potresena s sirom, gnjatjo, različnimi začimbami.

odpirali so celo posebne specializirane lokale – picerije. V 19. stoletju pa zasledimo že ulično prodajo pic. Pice so bile hrana tako plebsa kot tudi dvora, na kar še danes spominja ime ene izmed pic, poimenovane po princesi Margheriti Savojski.

b.r.

Občni zbor upokojencev z Blagovne

Na Blagovni se bodo srečali upokojenci iz cele Slovenije

Sredi februarja se je v prostorih osnovne šole na občnem zboru srečalo dobrih 20 članov Društva upokojencev Blagovna. Delovanje v lanskem letu so ocenili za uspešno, letos pa imajo še večje načrte. Julija bodo namreč organizirali srečanje vseh slovenskih upokojenskih društev. Po končanem občnem zboru so se blagovski upokojenci pogovarjali s poslancem Markom Diacijem.

V letu 2000 so se podali na kar nekaj izletov, pri čemer pa se soočajo s premajhnim odzivom, saj težko napolnijo veliki avtobus, manjši pa prinese večje stroške. Zato se skušajo na tem področju povezovati z društvom revmatikov. Največji projekt je bila organizacija veselice, ki pa ni najbolje uspela. Zaradi slabega vremena, neustreznega datuma in ne najboljše reklame, so ugotovili upokojenci, ki so v sklopu te prireditve pripravili tudi kmečke igre, kjer so najboljšim podarili nagrade. Lani so imeli 148 članov, porabili pa so 339.000 SIT.

Slovenski upokojenci na Blagovni

Pred dnevi so se že udeležili pustovanja v Dobju, v načrtu pa imajo še kar nekaj izletov. Zdaj že kar tradicionalno bodo obiskali Trst, podali se bodo v toplice in če bo zanimanje tudi po nakupih na Madžarsko. Največji projekt pa bo brez dvoma organizacija vseslovenskega srečanja upokojencev, ki bo 7. julija. Vsem društvom v Sloveniji so že poslali vabila, pričakujejo pa zelo velik obisk. Zbor bo na Blagovni, od koder se bodo obiskovalci sprehodili do bolnice Zima, kjer jih bodo

čakali avtobusi in jih popeljali na Slomškovo Ponikvo. Sledil bo ogled Ipavčeve hiše in vrnitev na Blagovno, kjer se bo srečanje zaključilo z zabavo.

Pogovor s poslancem Markom Diacijem

Po koncu občnega zbora je upokojence obiskal šentjurski poslanec Marko Diaci. Prisotne je najbolj zanimala problematika pokojnin, kjer so se lahko seznanili s podrobnimi statističnimi podatki o višini le teh. Pohvalili so delo svoje krajevne skupnosti, izpostavili pa nekaj problemov, ki tarejo vse prebivalce Blagovne, kjer izstopa odpad podjetja Hudournik na meji

Predsednik DU Blagovna je Rudi Leljak, podpredsednik Lojz Oblak, blagajničarka pa Irena Šulc. Preostali člani upravnega odbora so: Franc Govedič, Janez Kopinšek, Jurij Njontato in Fanika Pavlič.

med občinama Šentjur in Celje. Delavnica naj bi bila celo postavljena na šentjurski strani, še bolj pa jih moti, da skozi Blagovno vozijo težki tovornjaki. Bojijo se, da je v ozadju politika, zadovoljni pa niso niti s policijo, ki njihovih prijav naj ne bi

Blagovski upokojenci se znajo poveseliti

jemala resna. Za nasvet so naprosili Diacijo, ki jim je svetoval, da se obrnejo na komunalnega inšpektorja, obljubil pa jim je, da se bo tudi sam pozanimal, kako je s sporno deponijo. Razgovor je trajal uro in pol, upokojence pa so najbolj zanimala zgodbe iz parlamenta. Večer se je končal v veselem vzdušju, saj je eden izmed članov raztegnil meh harmonike in za začetek zaigral najbolj znano Prešernovo pesem! In to je po mnenju šaljivcev iz DU Blagovna tista znana: "Jest mam pa tako srčno napako..."

L. H.

Šentjurčan bo nagrajen

Jožetu Mastnaku Marjanu srebrni Aritas 2001

Jože Mastnak Marjan, predsednik Literarnega društva Šentjur, bo prejemnik nagrade za besedno satiro in humor Aritas. Podelitev bo 16. junija 2001, vsem dobro poznani pisatelj, pesnik in aforist s Proseniškega pa bo prejel drugo nagrado-srebrni Aritas 2001. Tako je po pregledu besedil, ki jih je na natečaj poslalo 72 avtorjev, odločila žirija v sestavi dr. Milan Dougan, prof. Igor Gedrih, dr. Matjaž Kmecl, Drago Medved in Tone Partljič. V obrazložitvi so zapisali, da aforista Jožeta Mastnaka Marjana odlikuje preprosta jasnost, njegove ostrice pa merijo tako na slehernika kot na današnje splošno stanje družbe.

L. H.

Nova predsednica je Mateja Spolenak

Minuli petek so se na občnem zboru zbrali člani Društva za razvoj šentjurske občine. Delovanje v zadnjem letu so ocenili za solidno, najbolj ponosni pa so bili na anketo, ki so jo na temo razvojnih možnosti izvedli med podjetji in društvi. Uvedli so tudi domačo spletno stran društva, izvedli pa tudi pogovor z rektorjem mariborske univerze, **Ludvikom Toplakom**. Oktobra je po izvolitvi za poslanca z mesta predsednika odstopil **Marko Diaci**, tako da so na občnem zboru izvolili novo predsednico, **Matejo Spolenak**. Tajniška posla bo odslej opravljala **Alenka Plahuta**, blagajnik pa ostaja **Sandi Potočnik**. Po besedah nove predsednice bo društvo še naprej ostalo na meji med civilno in javno sfero. V preteklosti so največ sodelovali z gospodarstvom, zdaj pa bodo skušali svoje delovanje razširiti še na negospodarske subjekte.

L. H.

V Slivnici spet Večer domače glasbe

Vsem tistim, ki pravijo, da se v Gorici pri Slivnici nič ne dogaja, bi lahko rekel, da se motijo.

V nedeljo, 28.01.2001, je društvo upokojencev, katerega predsednik je g. Martin Cmok, organiziralo še četrto

Tudi Marko Šraml je zabrenkal

tradicionalno prireditev Večer domače glasbe. Imel sem nalogo spraviti skupaj vse glasbenike, ki bi želeli nastopiti, se predstaviti domačemu občinstvu.

Prireditve se je med ljudmi že dobro "prijetla", saj je bil kulturni dom kar pretesen za vse. Predstavili so se nam ljudski pevci, ansambli, posamezniki, vesele kmetice.

Ob spretnem in s humorjem obarvanem povezovanju nas je Klobasekov Pepi kar hitro popeljal po tri urni prireditvi.

Vseh nastopajočih je bilo osemnajst. Letos smo kot goste povabili šentjursko folklorno skupino, ki jo vodi g. Mirko Berložnik. Odplesali so splet belokranjskih plesov.

Da pa naša prireditev ni kar tako, dokazuje dejstvo, da je nastopil tudi naš gospod župnik Marko Šraml. Sam je napisal melodijo in besedilo za dve pesmi. Prvo Prijateljem in pa drugo Slivnici.

In na koncu? Na koncu se spodobi, da predsednik društva upokojencev "naredi" govor. V njem se je zahvalil vsem nastopajočim, vsem, ki so pomagali pri organizaciji prireditve in pa sponzorjem. Nazadnje smo vsi nastopajoči in vsi gledalci zapeli narodno pesem Mi se imamo radi.

Po uradnem delu so organizatorji poskrbeli, da so bili na vseh mizah narezki, za pijačo je bilo poskrbljeno že med samo prireditvijo.

Ob koncu se naj zahvalim ravnatelju OŠ Slivnica, g. Rudiju Mestinsku, ki je z veliko mero potrpežljivosti posnel prireditev in pripravil video kaseto za vse, ki bi jo želeli. Prav tako velja zahvala vsem, ki so pomagali postaviti in okrasiti zanimivo sceno. Prihodnje leto bo na vrsti že peta prireditev, zato že sedaj vabim vse, ki bi želeli nastopiti. Veseli bomo mladih talentov in tudi starejših prekaljenih muzikantov.

Gašper Jelen

Novosti iz Knjižnice Šentjur

V goste prihaja Boris A. Novak

Po rahlem zatišju v domači knjižnici zaradi vsem znanim zapletov bo ozračje ponovno zaživelo v duhu literarnih večerov in drugih presenečenj, ki jim bomo lahko pričeli že v prihajajočih pomladnih mesecih.

Marca, natančneje petnajstega, bosta v knjižnici gostovala znan slovenski pesnik Boris A. Novak in vsem dobro poznani šentjurčan dr. Igor Grdina. Literarni večer se bo pričel ob 19. uri, brez dvoma pa se nam spet obeta zanimiv dogodek!

Za tiste najmlajše se bodo tudi v bodoče odvijale pravljice v Šentjurju in na Ponikvi, kjer so še posebej veseli, da se je uredila enota-izposojevalnica.

Direktorica Tatjana Cmok in njene sodelavke si prizadevajo, da bi uredili tudi izposojevalnico na Planini, zelo dobro pa že deluje izposoja v Gorici pri Slivnici, na Kalobju pa bo potrebno nabaviti več novih izvodov knjig. Tudi v domu za ostarele je na voljo 500-600 knjižnih enot za izposajo, tam pa imajo približno 35 članov.

Sicer pa, ali ste vedeli, da je v knjižnici na razpolago 84.184 enot, to pomeni poleg knjig tudi video kasete in cd-je? V lanskem letu je knjižnico obiskalo 32.562 ljudi, glede na predhodno leto se je obisk povečal za 14,64%, izposoja knjižnih enot pa se je povečala za 16,45%.

Aktivnih članov je trenutno 2236, od tega je novih 455. Članstvo je sicer še večje, a štejejo se le aktivni člani, kar pomeni, da si posameznik v letu vsaj enkrat izposodi knjigo oz. izposojevalno enoto. Kot zanimivost

še to, da je naj mesec po številu obiskov november in sicer 3022 so jih zabeležile knjižničarke. Naj mesec po številu izposojenih knjig pa junij -7962. Dnevno, torej od 7-19 ure, so največ izposodile 805 knjig.

Za bralce še en uporaben podatek, da si lahko vse zadeve od rezerviranja knjig, podaljševanja rokov in podobnega, urejajo tudi preko interneta, v kolikor še tega niste vedeli.

Glede na število prebivalcev v celotni občini Šentjur je v knjižnici včlanjenih 14% občanov, kar je po mnenju Cmokove nezadovoljivo. Njena želja je, da bi v naslednjih nekaj letih poskušali povišati članstvo na vsaj 30%, za to pa je potrebno kar nekaj časa.

Finančno so sicer leto uspešno zaključili, seveda pa bi še več denarja prišlo zelo prav, saj bi le tako lahko uresničevali tudi nekatere projekte, ki morajo tako ostati samo na papirjih ali le v mislih.

Z novo fasado sprednjega dela knjižnice so omogočili varnejši dostop, še vedno pa upajo, da se bodo čimprej začeli graditi novi prostori, saj si po besedah Cmokove šentjurčani resnično zaslužijo lepše, prostornejše in sodobnejše pogoje za dostop do gradiva.

Menda pa smo domačini, kljub nizkemu članstvu, sicer zelo zvesti bralci in med njimi je nekaj pravih borcev, ki jim (nam) ni vseeno, kaj se dogaja v našem kulturnem hramu in že komaj čakamo na nova presenečenja in nedvomno pester program prireditvev.

M. K.

Počitniški teden Roda divjega petelina

Taborniki so zimovali na Resevni

Šentjurski taborniki, Rod divjega petelina, kjer se število članov giblje okoli številke 200, aktivnih pa jih je 116, so v času zimskih počitnic, od 16. do 24. februarja, zimovali na Resevni.

V prvem delu so taborili Popotniki in Popotnice, to je starost od šestnajst do enaindvajset let, v drugem pa Medvedki, Čebelice in Gozdovniki, kjer so zbrani člani med sedmim in petnajstim letom. V to preizkušnjo so bili vključeni tudi taborniki stari nad enaindvajset let, imenovani Grče.

Namen tabora je bil preizkus teoretičnega znanja, povezanega s prakso. Izvedli so zagovor prvih dveh večšin, ki jih mora vsak tabornik na leto opraviti štiri. Poleg tega pa gre, po besedah vodje Janija Kukoviča, pri vsem skupaj tudi za druženje in organiziran pristop delovanja mlade generacije z določenim ciljem spoznavanje narave, sočloveka in ustvarjanje pogojev za čim boljše življenje in povezovanje vsega, kar lahko prispeva h kvalitetnemu življenju. Mlade poskušajo

obvarovati pred slabimi vplivi. Želijo jih usmeriti k zdravemu življenju in jih obvarovati pred naraščajočimi odvisnostmi.

Taborjenje se je razlikovalo glede na starostne kategorije. Starejši se že pripravljajo na služenje pri organizaciji, pri mlajših pa je pomembna vloga spoznavanja skavstva in odnosa do družbe. Vse skupaj pa temelji na izzivih, s katerimi se mora človek spopadati v vsakdanjem življenju.

Tudi v prihodnje divji petelini ne bodo sedeli križem rok, saj se že pripravljajo na humanitarno akcijo, s katero želijo pokazati pomen pomoči sočloveku. Pomagali so že bolnim in slepim, letos pa bodo organizirali pogozdovanje pri enem izmed občanov. Akcija bo večdnevna, posadili pa bodo večje število

gozdnih sadik, pri čemer se bodo mlajši taborniki tudi učili novih veščin.

Pripravljajo se tudi na t. i. techuan. To je srečanje tabornikov-skavtov iz večjih dežel, ki bo v mesecu avgustu. S klubom PP (popotniki in popotnice) načrtujejo tudi obisk Makedonije, pričeli pa bodo s pripravami na praznovanje 50. obletnice delovanja tabornikov na Slovenskem. Seveda ne bodo zamudili tekmovanja v mnogoboju in letnega taborjenja.

Sicer se taborniki trikrat tedensko srečujejo v svojih prostorih na OŠ v Šentjurju (bivše strelisce), enkrat na teden pa se srečajo v Slivnici in na Ponikvi. Zagotavljajo, da se imajo odlično in vabijo, da se jim pridružite.

M. K.

Da ne pozabimo

Telefonija nekoč

Telekom nam je v svoji reprezentančni brošuri (Mi) predstavil svoje ambiciozno podjetništvo, današnji abrahamovci in starejši pa se še dobro spomnimo PTT, ki je delovala do konca leta 90. V resnici še niso daleč časi, ko so se otroci, ki imajo danes skoraj vsi mobilne, učinkovito igrali telefoniranje preko z vrvcio povezanih prelučnanih škatel. Takrat so bili poštni upravniki: v Šentjurju Marija Kincl, Rijavec Slavica..., V Slivnici Lancner Poldka, na Ponikvi Vera Hlastec, v Loki Fanika Drame, v Dramljah Milica Golčman, Erika Razgoršek in Minka Ribič, na Planini Stane Jazbec, na pomožnih poštah na Prevorju in v Dobju Leskovšek Konrad in Bogomila Vrečko. Ti so imeli na svojih delovnih mizah induktivne telefonske centrale znamke "L", le v Šentjurju "L - c/2", in so z pretikanjem telefonskih kablov povezovali uporabnike. Danes se njim podobni uslužbenci ukvarjajo z vzpostavljanjem računalniške telekomunikacijske tehnologije, kajpada v korist podjetnega Telekoma.

Pri takratni telefonski tehnologiji ni manjkalo nivoje med klicatelji in naročniki, posebej problematično in utrujajoče za poštne delavce je bilo stanje v Šentjurju.

Telefoni v Šentjurju

V Šentjurju so leta 1958 bile le redke telefonske številke. V centrali L-c/2 (Šentjur) so jih imeli: Alpos (2 številki), Gostilna Bohorč, Tone Dobrotnišek, Osnovna šola, KZ Kalobje (uprava, Predilnica šara Jakob, Poslovalnica naš dom), Bohor, Monter tt linij, Občinski komite ZKS, KU Breze, OLO Šentjur in matični urad, mlin Vrbo, skladišče Okrajne zadrudne zveze, Kmetijska šola, postaje milice, pošta, Svetina Franc, trg, p. Resevna, zdravstvena postaja in železniška postaja.

Na Planini: Elektro Krško, gozdna manipulacija Planina, KZ planina, KU Planina, lesna manipulacija Stara žaga, Pečar Samo in postaja milice.

V Slivnici: KZ Slivnica, KZ Vinski vrh, KU, postaja milice in cestno nadzorstvo.

Na Grobelnem: KZ Šentvid

Na Ponikvi: Vera Hlastec, KZ Ponikva, Kmetijsko gospodarstvo Slom, KU, Zdolšek Jože, železniška postaja, Žličar Slavko.

V Dramljah: KZ Dramlje - uprava, KZ trgovina, KU.

Na Prevorju: KZ

Telefoni so delali praviloma le v delovnem času pošte, izven tega časa pa so bile v stalnem spoju le najnujnejše številke. V nučnih primerih so občani prihajali telefonirati na dom upravnika pošte ali drugega imetnika stalnega spoja (milica). Izjemno privilegirani so bili le prebivalci ob železniški progi, kjer so jim pri telefoniranju šli na roke postajniški delavci. Vse telegrame so strankam sestavljali praviloma poštni uslužbenci, zato so nehote bili daleč najbolj informirani o vseh dogodkih v domačem kraju.

Pričetek avtomatizacije

Telefonske razmere so bile v Šentjurju vedno bolj neznosne, saj nas je Pošta Celje obravnavala zelo zelo pasivno. Ko so vodstvo občine in gopodarske organizacije sklenile zbrati denar za nakup avtomatske centrale, so Pošto prisilili, da je zgradila potrebno kabelsko in žično omrežje za nove naročnike. Leta 1967 je zabrnelo 100 "škrjančkov" (logotip tedanjega PTT).

Naročniki so arhivirali svoje dotedanje "mlinčke" in si nabavili telefonske aparate s številčnico. Šentjur je vključil svojo avtomatsko telefonsko centralo en mesec prej kot neprimerno gospodarsko razvitejšo Slovenske Konjice.

Teleks je prva dobila postaja milice, za njo pa po raznih pripetijah pri montaži vzhodnonemške izvedbe, ki so jo kupili pri Banki Velenje, še Alpos leta 1970.

Nadaljna širitev telefonije je bila v povezavi z elektrifikacijo železnice, ki je prišla do Ponikve leta 1973. Takrat je Pošta Celje povezala pošto na Ponikvi z eno manjših central. Za telefonski priključek je bil zahtevan prispevek 3000 DEM, poleg tega pa je KS morala še sama nabaviti potreben sekundarni kabel. Kabliranje je vodil g. Silvo Fendre iz Brezja, ki je bil tudi osebno zaslužen za nabavo in montažo centrale. Centrala je bila vključena v promet leta 1974, Silvo pa je kot dolgoletni uslužbenec PTT tudi sam dobil avtomatsko telefonsko linijo. Takratni direktor PTT mu je ob otvoritvi izrazil priznanje za njegovo "življenjsko delo".

Planina je dobila avtomatsko centralo leta 1976. Otvoritev je bila 25. avgusta.

110 številčna centrala je v Šentjurju kmalu postala preozko grlo. Ob udeležbi novih naročnikov (po 3000 DEM) je bila centrala leta 1977 razširjena na 400 števk. Centrala je deložirala občinsko upravo iz takratne občinske stavbe, danes Mestni trg 1. Istočasno je bila vzpostavljena brežična telefonska povezava s Kalobjem. V gostilni Erjavec je bil montiran prvi kalobški telefon.

se nadaljuje

Vincenc Jagodič

60 let Jožice Rataj iz Brezja ob Slomu

Čeprav je doma iz območja Šentjurja, je vse življenje vezana na Ponikvo. Delala je najprej v podjetju Fructus iz Kopra na delovišču na Blagovni, kasneje pa v Žični iz Celja, kjer se je leta 1991 tudi upokojila. Že 42 let je gasilka in Občinska gasilska zveza ji je lani tudi naprtila funkcijo podpredsednice komisije za ženske - iz formalno pravnih razlogov tej komisiji namreč ne more predsedovati ženska. Nekaj časa je bila tudi članica folklorne skupine, kjer ji je učiteljica Slava Kovačič zaradi pomanjkanja fantov odredila kar moško vlogo. Že pet let zelo uspešno opravlja dolžnost poverjenika za upokojence in invalide. Številne upokojence in invalide zna pritegniti k udeležbi na izletih in k drugim kulturnim, kronološkim ter ljubiteljskim dejavnostim.

Želimo, da ostane naša poverjenica še vrsto let - pa čeprav bi Ponikva postala samostojna občina.

Življenjski jubilej bosta skupaj praznovali s sovaščanko Albino Slomšek.

Obema iskrene čestitke.

V. Jagodič

Anton Košir - 75 let gasilskega veterana

Leta 1943, ko je kot ujet jugoslovanski vojak prišel iz nemškega ujetništva, se je poročil s Frleževo Minko. Že kmalu po poroki ga je spet vzela nemška vojska, od koder je žena Minka potem prejela sporočilo, da je pogrešan na bojišču.

A je konec vojne le dočkal v ujetništvu v Franciji.

Celih 40 let je v celjski zlatarni oblikoval žlahtno kovino - zlato. Strokovno podkovan in upoštevane med sodelavci je bil večkrat izvoljen v delavske organe, eno mandatno obdobje pa je bil tudi pomočnik direktorja. Stečaja "svoje" Zlatarne Celje še danes ni povsem prebolel.

V GD Ponikva je kar 18 let odgovorno opravljal neplačano delo tajnika društva.

Krajani Ponikve in gasilci mu ob življenjskem jubileju čestitamo in želimo vse najboljše.

V. Jagodič

Anton Fidler - 60 let

Z življenjsko sopotnico Anico že 33 let umno gospodarita na podedovani kmetiji v Boletini. Tam sta si zgradila novo hišo, gospodarska poslopja, goveji hlev, kokošjo farmo, nabavila vso

potrebno mehanizacijo, ki jo potrebuje za svoje celodnevno delo na kmetiji. Včasih je bila na prvem mestu govedoreja, danes, v času panike "norih krav", pa je še najbolj donosna reja piščancev. Kot mnogi kmetovalci, tudi on s skepsko posluša napovedi o usodi kmetijstva v EU.

Anton je že od mladih nog gasilec, vedno pa je tudi pripravljen sodelovati v aktivnostih v KS.

Iskrene čestitke in da bi mu bila naslednja leta bolj naklonjena v družinski sreči, zdravju in zadovoljstvu!

V. Jagodič

Policijske cvetke

Kljub tradicionalno bolj "razštelanemu" predpustnemu času policijska scena ne kaže posebne živahnosti. V preteklem mesecu smo zagrešili 13 kršitev JRM, dva občana sta prenočila v hladilniku, 15 prometnih nezgod ne pomeni bogve kaj, enako ne tudi 80 kršitev CPP in 67 mandatnih kazni. Pa ne, da nas je Prešeren tako spreobrnil? Le še alkotesti rešujejo našo prekršgarsko čast. Vsak četrti voznik od 134 preizkušenih je pozelenel, dobili pa smo tudi "rekorderja" z zelo "spodobnim" rezultatom 3,14 promil. To prvenstvo si je 3. februarja priporil 30 letni V.M. iz Šibenika. Njegov prvi zasledovalec, 26 letni L.Z. iz Šentjurja, ga s svojimi 2,40 promilami niti približno ne ogroža na letošnjem prestolu. In še zanimivost: oba sta padla v roke plavih angelov v ulici F. Malgaja.

"Vojna" v Lutru

Močno je počilo, s stečajev so zletela okna in vrata, zvila se je položena pločevina v garaži in pred garažo, pridirjali so policisti in kriminalisti. Pa ne bo nič z reportažo z bojišča, kajti šlo je le za eksplozijo plina v kleti F.M. iz Lutruja. Škoda je ogromna: 5 milijonov SIT.

"Bratomorni" spopad v Razborju

Spor zaradi dediščine med bratoma S.F. in D.F. iz Razborja je kulminiral 18. februarja. Po besednem dvoboju je D. sedel v avto in z vzvratno vožnjo poskušal povoziti svojega konkurenta S. Uspel ga je zbiti po tleh, zaradi česar bo moral pred sodnike, kjer bo lahko brez avta razložil, za kakšen način dedovanja se zavzema.

Po orožje na Proseniško

Pravzaprav ste pravi termin za osebno oborožitev že zamudili, kajti Browning skupaj z neobhodno potrebnim strelivom so 16. februarja že "olastnili" šentjurski policisti. Morda pa boste kaj prodali, kajti 71 - letni P.V. s Proseniškega menda ne more biti dolgo brez.

Ne bodite grobi s pohištvom,

kajti sicer vas lahko čaka usoda 23 - letnega M.D. iz Voduč. Ta je na dan kulturnega praznika lepo kulturno nasekan prišel domov, kjer pa nekaj ni bilo v redu s kosilom. To ga je lahko razburilo, zato je, spodbujajoč se z glasnimi vzkliki, pričel lastnoročno premikati pohištvo po hiši. Pri tem opravilu je bil očitno malo preglasen in pogrob, zaradi česar so se na pragu pojavili šentjurski policisti. Ker tudi njim ni bilo pogodu njegovo ravnanje s pohištvom, so ga pospremili na hladno v Celje.

In bodite pozorni na policijske patrulje,

pa čeprav ob polnoči in v daljni Loki pri Žusmu. Ta blagi nasvet je spregledal Ž.B. s Tinskega, ki je 11. februarja pri slučajni policijski kontroli mimogrede napihal 1,58 promil. Ker, normalno, tisti večer ni takorekoč ničesar spil, je najodločneje protestiral, da bi bil pijan. Tudi na odvzem krvi, takole sredi noči, nikakor ni mogel pristati. Potem so šli vsak v svojo smer, Ž.B. peš, policisti pa z avtom. Toda čez pol ure so se iznenada spet srečali, kajpada vsi spet motorizirani. Pot domov se je za Ž.B. zavlekla za dobrih 12 ur, kolikor je trajal njegov izlet s policisti v belo Celje.

POZOR, PENDOLINO!

Prva žrtev hitrega vlaka je že padla. Nikar ne hodite po progi!

Modni kotiček Vanje Bertossi

Pomladna moda: mikro mini in obleka

Kaj nam prinaša pomlad na področju mode? Predvsem nas pozdravlja z

razkošjem pastelnih barv od zelene, modre, roza, vijolične, vendar črne, ki se spogleduje z belo, še ne bodo izpodrinile. Prav tako nam moda ponuja široko paletu slogov in materialov. Posežite po tistih, ki so vam pri srcu, pa naj bo to usnje, mehki

džersi, nežni muslin ali pa prijeten objem pletenin, ki bodo sedaj v sestavi bombaža in akrila. Letošnja pomlad ponovno odkriva novo-staro mini krilo, vendar nekoliko drugače. Če smo pred leti vse, ki smo želele biti v koraku z modo, posegle po mini krilu, bodo tokrat to storile le nekatere, saj mini prehaja v mikro mini in celo v hlače, ki pogosto spominjajo na spodnji del kopalne obleke. Pa niso, to so nove minice. Druge, četudi vitke in lepih nog, bodo svojo privlačnost in ženskost poudarile drugače. Moda nove sezone ponuja krila v vseh možnih dolžinah. Obleka je ponovno postala kraljica ženske garderobe. Narejena je iz mešanic volnenih vlaken, lycra in sintetične, ukrojena pa v A-liniji ali v srčastem kroju z dodatki pasov - širokih, ozkih, v obliki verižic... Kostim? Nekatere boste rekly: uh, tako klasičen je, to ni zame. Pa je! Letošnji kroji s kratkimi, oprijetimi suknjiči so ljubki in nežni. Dodati je potrebno še krilo, zvonasto krojeno ali pa plise. Da, dobre stare plisirke ponovno zavzemajo modno prizorišče.

Življenjski slog zahteva od sodobne ženske igranje številnih vlog. Dopoldan urejena uslužbenka, popoldan sproščena obiskovalka trgovin in rekreativka in v večernih urah obiskovalka raznih družabnih prireditvev. Prav takemu načinu življenja je namenjen letošnji slog oblačenja - lady chic. In ob koncu mi dovolite skromen namig. Naj vam življenje oblikuje modo in ne moda življenja.

"Slavčice" in folklor v DU Šmarje

Bila je turobna januarska sobota, ko je v naš dom in naša srca posijal tople sončni žarek; med nas so prišle pevke "Slavčice". Niso si zastoj nadele tako lepega imena, saj v resnici pojejo kot slavčki. S svojim petjem so nas dobesedno očarale in nam polepsale tisti turoben zimski dan. Hvala vam, vaše petje nam bo ostalo v nepozabnem spominu.

Teden dni kasneje smo se stanovalci DU spet razveselili: obiskala nas je folklorna skupina iz Kozjega.

Vodilni v domu se zavedajo, da osamljenim in bolnim v jeseni življenja razvedrilo veliko pomeni, včasih tudi več kot zdravila. Stanovalci doma smo hvaležni upravi, ki nam je v enem mesecu pripravila kar dve tako lepi prireditvi.

Papagajčka

*V domu smo se razveselili,
ko stanovalca nova smo dobili,
ki sta srečno žvrgolela
in se vedno rada imela.
A nesreča drugače je hotela:
papagajčka neka noč je vzela,
drugi je bil žalosten tako,
da je tudi vzel slovo.*

*Kletka je prazna nekaj časa žalostno visela,
dokler ni vanjo jata štirih zebrih priletela.*

*Zdaj smo zopet srečni vsi,
ko naša kletka žvrgoli.*

Hilda Lokovšek

Mlade rock skupine se bodo srečale v Gorici pri Slivnici

Športno društvo Gorica pri Slivnici skupaj z mladinskim klubom organizira srečanje mladih šentjurskih rock skupin. Nastopili bodo Žurdov, Špilferderberji, MRK in Ruck`n Rullo. V slivniškem kulturnem domu, v soboto 15. marca, s pričetkom ob 21. uri.

Poslovni kofiček

Dobro je vedeti, kako legalno plačati manj davka

Pred nami je čas, ko zaključujemo poslovna poročila za leto 2000 in pripravljamo davčno bilanco. Z optimiranjem davčne bilance oziroma davčne napovedi lahko vplivamo na boljšo likvidnost podjetja v tekočem letu. V prispevku sem prikazala olajšave, ki sta pomembni pri zniževanju davčne osnove, odhodke za dodatno pokojninsko zavarovanje in uveljavljanje stroškov dnevnice in kilometrine.

Olajšave za vlaganja

Davčno osnovo lahko zmanjšamo za 40% investiranega zneska vloženega v opredmetena osnovna sredstva (razen v osebne

avtomobile) in v neopredmetena dolgoročna sredstva, kamor sodi tudi finančni najem. Zasebniki v nasprotju s pravnimi osebami ne morejo koristiti davčne olajšave za nakup neopr. dolg. sredstev kot so npr. računalniški programi. Ker pa se pripravlja nov Zakon o dohodnini, v katerem bo sistem davčnih olajšav prilagojen in enak sistemu za pravne osebe, to pomeni dobrodošlo spremembo, po kateri bodo zasebniki lahko uveljavili enake olajšave kot podjetja. Pozorni pa moramo biti na to, da to olajšavo koristimo v tistem letu, v katerem smo investirali, kajti v naslednjem letu nam investicija ne predstavlja več olajšave.

Olajšavo lahko koristimo tudi za osnovna sredstva, ki so pridobljena s finančnim najemom. Ni pomembno, na kakšen način smo sredstvo pridobili (ali s takojšnjim plačilom, z odlogom ali s finančnim najemom), pomembno je, da smo sredstvo prejeli in zanj dobili tudi račun. Če smo za osnovno sredstvo plačali avans in zanj prejeli avansni račun, z njima ne moremo uveljavljati olajšave.

Pri uveljavljanju olajšav moramo upoštevati, da zasebniki nekatere ekonomske kategorije vrednotijo drugače kot pravne osebe, zato je priporočljivo, da več o tem povprašate vašega računovodjo.

Olajšava za prihodnja vlaganja lastnih sredstev v nabavo, rekonstrukcijo in modernizacijo OS v višini 10% od davčne osnove. Tako pridobljena denarna sredstva pa moramo porabiti

najkasneje v 4 -h letih, kar dokažemo s prejetimi računi.

V letu 2000 smo dobili prve potrjene pokojninske načrte in odhodke za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje. Delodajalec, ki svojim zaposlenim plačuje premije dodatnega pokojninskega zavarovanja, se mu le te upoštevajo kot davčna olajšava po 368. členu Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Za te premije se ne plačujejo prispevki za socialno varnost, niti se ne upoštevajo pri izračunu pokojninske osnove in ne štejejo kot izplačilo plače. Letno plačilo premije je zakonsko omejena na minimalno 36.000 SIT in maksimalno na 360.000 SIT, kar je sočasno omejeno s 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Zelo pogost kamen spotike med davčnimi vezavanci in davčnim inšpektorjem so dnevnice in kilometrine. Npr. inšpektor je izločil str. dnevnic in kilometrine, ker podjetnik ni posloval s poslovnim partnerjem navedenim na potnem nalogu. Menim, da bi inšpektor moral priznati te stroške, saj je podjetništvo rizik in ne prinaša vedno zagotovljenega uspeha. Odhodki pa so nastali zato, ker je podjetnik želel povečati svoje prihodke, kar pomeni, da so bili neposredno povezani z nastankom prihodkov in zato davčno opravičljivi. Priporočljivo je, da potnim nalogom (ki so podlaga za obračun dnevnic in kilometrine) priložimo dodatno dokumentacijo, kot je npr. vstopnica na sejem, gradivo s seminarja, prejeta ponudba ali sklenjena pogodba s poslovnim partnerjem).

Za vsa vaša vprašanja vam nudimo brezplačne nasvete, če pišete na naslov Šentjurske novice, D. Kvedra 11, Šentjur.

Klara Koželj, univ. dipl. oec.

Kuharski kofiček

Ta jedilnik je primeren za pustni torek. Tega smo sicer zamudili, bomo pa to skuhati kakšen drugi dan vse do poletja, ko bo na vrtu že dovolj zelenjave.

PREŽGANA JUHA Z JAJČNIMI VLVANCMI

Na žlici maščobe prepražimo dve žlici moke. Ko ta zarumeni, jo zalijemo s hladno vodo. Juho solimo, dodamo malo kumine in lovorjev list. Pustimo, da nekaj časa vre. Posebej raztepemo jajce, kateremu smo dodali žlico moke. To vlijemo v tankem curku v juho, nakar naj vre še 10 minut.

Namesto jajčnih vlivancev lahko damo v juho na kocke narezan in malo opečen kruh.

MATEVŽ

Zvečer namočimo 0,5 l prebranega fižola. Naslednji dan ga skuhamo do mehkega in odcedimo. Posebej skuhamo 0,5 kg olupljenega krompirja. Kuhan fižol in krompir zmečkamo in dobro premešamo. Jed naj bo gosta kot krompirjev pire. Če je potrebno, dodamo malo vode, v kateri se je kupal fižol. Dobro premešano jed zabelimo z ocvirki.

KISLA REPA

Repo kuhamo z malo vode. Ko je mehka, dodamo podmed iz žlice

vode in malo kisle smetane (po okusu). Repa naj še nekaj časa vre.

SVINJSKA REBRCA

Prekajena rebrca, kakšen drug kos mesa ali kranjsko klobaso skuhamo do mehkega. Kuhano meso serviramo s kisllo repo in matevžem.

OCVRTE MIŠKE

Napravimo testo iz 30 dag moke, 1,5 dag kvasa 3 dag sladkorja, 6 dag masla ali druge maščobe, treh rumenjakov, malo soli, žlice ruma in 1 do 1,5 dcl mleka. Testo naj bo malo bolj mehko. Lahko pa v testo vnetemo pest rozin. Pustimo, da testo na toplem vzhaja. Vzhajano testo z žlico, ki smo jo namastili, polagamo v vroče olje. Miške ocvremo, da so zlato rumene barve. Pečene potrosimo s sladkorjem v prahu.

Poleg ocvrtih mišk lahko ponudimo kompot.

Iz beljakov, ki so nam ostali pri pripravi mišk, lahko naredimo španske vetrce - po receptu iz decembrske revije Šentjurskih novic.

Kofiček za delo

Brezdelje bolj uničuje človeka kot delo

Tokrat pričenjamo z novo rubriko, v kateri se bomo ukvarjali z enim največjih problemov Slovenije, ki zelo tare tudi Šentjur. Kako in kje se zaposliti, je vprašanje, ki se dotika veliko ljudi. Kakšen nasvet vam bodo skušale poiskati tudi ŠN. Zaenkrat s čisto praktičnimi nasveti, v bližnji prihodnosti pa upamo, da tudi s šentjursko borzo dela. Za pokušino pa tole...

"Brezdelje bolj uničuje človeka kot delo. Zdi se, da človek izgubi mnogo življenjske sile, če nima nobenega cilja", je zapisal John Steinbeck. O zaposlovanju se verjetno ni še nikoli toliko razpravljalo kakor v zadnjih letih. Delodajalci iščejo najboljše kadre, s katerimi bi lahko uresničevali svoje poslovne cilje. Ko delavca najdejo, morajo skrbeti za njegovo napredovanje, motivacijo... Vse lepo in prav, če bi to res tako funkcioniralo. Živimo v negotovih in nervoznih časih, ko nam vsi pravijo in nekateri celo grozijo, kako moramo biti srečni, če imamo sploh kaj delati. Kako je šele s tistimi, ki so brez službe? Vsi pač vemo, da je resničnost resnična in zaposleni živijo v strahu za delo. Na brezposelnost pa je pritisk še toliko večji. In po vsem tem se še naj veselimo življenja? Želim povedati, da je danes zaposlovanje pereč problem, ki vsekakor zajema vse, čeprav se tega vsi ne zavedajo! In čemu je namen moje pisanje? Želim si, da bi se tema zaposlovanja odprla tudi v Šentjurskih novicah, zato vabim vse, ki vas kaj teži in jezi, da svoje probleme izlijete na papir. Lepo bi bilo, če bi si morda začeli izmenjavati mnenja. V bližnji prihodnosti imam namen napisati, kako naj bi izgledala prošnja za zaposlitev, kako poteka intervju oz. razgovor z delodajalcem... Torej vse, kar vas bo zanimalo. Vabim vas, da na naslov ŠN, Dušana Kvedra 11 ali na elektronski naslov irena_ja@hotmail.com na temo zaposlovanja kaj napišete tudi vi.

Irena Jagodič

Psihologija za vsak dan

SENCE ADOLESCENCE

Če nimate otrok, če so ti še majhni ali pa že dolgo odrasli, boste razumeli sence v naslovu kot rahlo oblačnost. Če pa ste sami oče, mati ali najstnik osebno, bi v naslovu raje videli - polarna noč adolescence.

- *Popolnoma nemogoča sta. Kar naprej težita! Pa saj nisem več otrok! Dajta razumita že enkrat!*

- *Pa si. Otrok si še. Del družine in prav je, da ubogaš.*

- *Uboganje je eno, vajin terorizem pa drugo. Vseeno vama je zame. Sploh vaju ne zanima, kaj si jaz želim.*

- *Razumi vendar, da se s tvojimi norostmi ne bova sprijaznila. Kako se lahko tako dereš. Kateri drug otrok pa še odgovarja takole staršem?!*

- *Saj sploh ni važno, če se derem. Nikoli me ne poslušata in vedno gonita svojo. Še premalo pijem. Tako in tako vama je popolnoma vseeno zame...*

Ko kupite videorekorder, vam pridajo še zajetno knjigo navodil o uporabi. Ko pa greste po novorojenčka v porodnišnico, pa rečejo eno samo besedo: **SREČNO!** Vzgoja ni mačji kašelj in še tako dodelana pride v adolescenci na preizkušnjo.

Pogovor, ki ni pogovor, vpitje, ki se konča z zamerami na obeh straneh, tedni kujanja in oddaljevanja drug od drugega.

Prenekatero odraščanje hodi po takšni poti. Začaran krog, ki mu ni videti konca, le veliki občutki krivice tako pri starših kot mladostnikih.

Izbruhne vedno zaradi banalnosti. Naj si bo mladostnikova najnovejša izvenšolska aktivnost, družba s katero pohajkuje, najnovejša simpatija, ideja o velikem potovanju ali kaj podobnega. Mlad človek je v fazi iskanja. Iskanja sebe in svojega mesta pod soncem. Čeprav vam tega ne bo priznal za nobeno ceno, a bolj kot karkoli, potrebuje podporo in ljubezen staršev. Išče samopotrditve, samoizpolnitev. Vse to pa se dogaja prej kot slej izven doma in izven družine. Vendar ne zapušča družine čustveno, ker

mu predstavlja varno točko, na katero se lahko zanese, pristan v katerega se lahko vedno vrne.

Na drugi strani pa so starši. Predvsem mame so neredko tiste, ki otrokovo osamosvajanje razumejo kot osebno zavrnitev. Stvari se ne odvijajo po načrtih, otrok ne razmišlja tako kot sta straša pričakovala. "Zapušča" družino. "Tepta" njune vrednote, odgovarja, si upa zabrusiti, česar onadva svojim staršem nista nikoli. Svet tam zunaj mu pomeni več kot vse, kar je njima sveto. Na kratko; lastni otrok ju je zavrgel. Ta isti otrok na drugi strani pa se čuti zapuščenega, neljubljenega in samega. Samega na presento spolzkem terenu, ko bi bila dobra opora zlata vredna.

Eni in drugi ostajajo na svojem bregu, nezmožni, da bi slišali drug drugega. Pa smo spet pri poslušanju. Čarobna sestavina pogovarjanja, ki vsebolj izumira. Mladostnik ve, da ga starši imajo radi. Vendar trpi, ker je ta ljubezen sebična in zaščitniška. Zapira se v svoj svet, se zavije v plašč brezbriznosti in apatije, včasih agresije. Vse pa je samo obupen klic po podpori in priznanju.

Slišati želi vsaj droben namig, da ima pravico soodločati o svojem življenju, ker "za božjo voljo, saj vendar odrasča!". Staršem dajati nasvete, kako naj otroke pustijo počasi odhajati, je jalovo početje. A včasih bi koristilo, če bi imeli pred očmi, da obtoževanje, grožnje, jeza in zbujanje občutka krivde mladega človeka kvečjemu pahne stran, ga odbija od družine in mu jemlje občutek varnosti. Učinek je ravno nasproten od želenega. Začaran krog je sklenjen. Treba je veliko zaupanja in neskončno veliko potrpljenja ter tolerance, da se v času odraščanja ne krhajo tudi najbolj ljubeči odnosi med starši in otroki. Sicer pa; samo ena stvar ni nikoli prevečkrat izrečena: Rad/a te imam. Vsa ostala skrivnost je v poslušanju.

Saška

Pravni nasveti

SOSED ME ŽALI

Imam sosedo, ki me vsakič, ko se srečava, nekaj zmerja in žali. To me zelo prizadene. Ker se to dogaja skoraj vsak drugi dan, sem se odločil, da nekaj ukrenem. Ali lahko sosedo tožim? Na koga naj se obrnem?

Mirko

Spoštovani Mirko!

Zaradi sosedovih žalitev lahko pri Okrajnem sodišču v Šentjurju vložite zasebno tožbo. V njej morate navesti sosedove podatke, ime in priimek, datum in kraj rojstva, prebivališče... in opis, na kakšen način, s kakšnimi besedami, kdaj in v kakšnih okoliščinah vas žali. Na primer: sosedme je dne.... z dvorišča svoje hiše razžalil s tem, da je name vpil, rekel...S tem je storil kaznivo dejanje razžalitve po I. odstavku 169. člena Kazenskega zakonika...". Navesti tudi morate, pred katerim sodiščem naj se opravi glavna obravnava. Ker stanujeta v šentjurski občini, navedete Okrajno sodišče v Šentjurju. V zasebni tožbi morate prav tako predlagati, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi (na primer predlagate zaslišanje svoje žene.... in tretjega sosedo ki lahko potrdita vaše navedbe o sosedovih žalitvah). Sodišču predlagajte, da sosedo spozna za krivega in ga obsodi po zakonu. Zakon za to kaznivo dejanje predpisuje denarno kazen ali zapor do treh mesecev.

Zasebno tožbo morate vložiti pri sodišču najkasneje v treh mesecih od zadnje razžalitve. Opozoriti pa je treba, da boste morali v primeru, če s tožbo ne boste uspeli, povrniti stroške kazenskega postopka in sodišču plačati povprečnino. S svojim problemom se lahko obrnete tudi na odvetnika, ki vam bo v vašem primeru najprimerneje svetoval, kaj storiti, da bo za vas najboljše.

Gregor Kovač, univ. dipl. pravnik

Kotiček za zdravje

O odpornosti

Od odkritja Roberta Kocha v prejšnjem stoletju, da nekatere bolezni povzročajo mikrobi, se je hitro pričel razmah razumevanja telesne odpornosti in nastanka imunosti na nalezljive bolezni. Kmalu so znanstveniki ugotovili, da obstajajo številne vrste belih krvničk, ki prepoznajo mikrobe in jih na različne načine uničujejo, njihova učinkovitost pa je odvisna od mnogih zapletenih dejavnikov, ki še danes niso povsem razjasnjeni. Ve se le, da je obrambni sistem razpreden po vsem telesu (bezgavke, limfne žile, vranica, kostni mozeg, priželjce, mandeljni, celice in sluznici dihal in črevesja...) in da ga uravnavajo v prvi vrsti hormoni česarike. Imunski sistem, ki vsak dan sprejme na milijone informacij, jih sortira in obdela, odgovarja na vse vrste napadov na naše telo, deluje zunaj naše zavesti, njegovega delovanja z našimi čuti ne zaznavamo in ga tudi ne moremo zavestno usmerjati. Zelo resno pa občutimo, kadar naš imunski odziv deluje slabo, ali sploh ne deluje.

Človek z normalno odpornostjo zboli za nekaj prehladi v sezoni, ali morda tudi za resnejšo boleznijo, če je izpostavljen okužbi, vendar "opravi" z obolenjem v predvidenem času.

Na okvaro ali slabost imunskega sistema pomislimo, če se obolenja pojavljajo pogosteje kot običajno, na primer več kot 6 - 10 angin ali gripoznih obolenj letno ali pa pri zelo hudih zapletih pri nalezljivih boleznih, pri pljučnici ali meningitisu. Prav tako lahko posumimo v okvaro imunskega sistema, če obolevamo zaradi bolezni, ki jo povzročajo sicer "nenevarni" mikrobi, na primer glivice in nekateri paraziti.

Vzrok hudih okvar imunskega sistema pri otrocih so največkrat prirojene okvare, pri odraslih pa nekatere bolezni (levkemije, limfom, rak, AIDS) ali pa zdravljenja s citostatiki, obsevanjem, kortikosteroidi.

Pomembno je, da vemo, da je naš imunski sistem zelo občutljiv na vrsto agensov, na katere pa lahko zavestno vplivamo s svojim načinom življenja, s prehrano, z izogibanjem psihičnim in drugim stresom... Nesporno je ugotovljeno, da zasvojenost z nikotinom in alkoholom lahko pogubno vpliva na imunski sistem in na našo odpornost. Tudi zaradi kroničnih stresnih stanj se prične telo odzivati napačno in dopušča vse več prikritih, kroničnih okužb in celo nastanek rakavih obolenj.

(Se nadaljuje)

Draga Kovač Škoberne, dr. med.

Razmišljanja

ŠE POMNITE...

...tovariši, tovarišice, ... ali kot se te dni spodobi... gospe in gospodje. Tokratna pripoved bo precej bolj intimna kot je ponavadi. Za to imam posebne razloge, ki za nekatere od vas niti niso pomembni, drugim pa bodo zagotovo segli do srca. Moj mali (mladi) svet so vedno sestavljale zgodbe mojih starih staršev, ki so včasih zvenele kot kakšne pravljice in legende o "tistih starih časih". Ker pa sem bila od nekdaj precej občutljiva in dovzeten otrok, mi je vsaka beseda segla do srca in tam tudi ostala do danes. Torej bomo danes spregovorili o pojmu tradicije, ki bo lepo dopolnil razmišljanje o kulturi in uvodnik o strpnosti iz prejšnje številke.

Premlada, da bi doživela, "prestara", da bi se živela, morda pa dovolj zrela, da bi vsaj razumela. Veste, starejši v nasprotju s splošno dogmo ne razpredajo svojih življenjskih dogodivščin tako zelo radi. Prevladuje nekakšna namerna pozaba vsega tragičnega, trpljenja, odpovedovanja in grenkobe - kar ponavadi počno tisti naši predniki, ki kljub vsemu še gazijo utripajočo gomilo našega sveta, ki meri srečo in blagostanje glede na znamko mobilnega telefona, ki ga ima žlobudrajoči osnovnošolec. Nekoč se je družbena lestvica merila glede na barvo kruha, ki ga je revček privlekel (peš, bos,...) v oddaljeno šolo. Imam starega očeta, ki si je kot ubog pastir želel le, da bi se nasitil belega kruha - nekoč v življenju. Še danes, ko si to lahko privoščijo, si ne želi nič drugega. Posvojila ga je namreč država, katere imena se danes izogibamo kot smrdeče sape klošarja iz sosednje ulice. In, da, še prejšnja mati kraljevina je storila enako s "ptički brez gnezda", katerih starši so, zgarani od nam ljube zemlje, mnogo preužgali podlegli usodi. Stlačeni v samostane, rudarske ali razne strojne šole, strpani daleč stran od ljubečega obraza in varnega zavetja doma so se ti mladi borili za boljši jutri; prodajali jajčka za ščepec soli, opravljali najtežja poljska in tovarniška dela, da so postavljali opeko na opeko, si slučajno privoščili kakšne čevlje. Mimogrede so dali skozi še eno ali dve svetovni vojni in skriti v gozdnih jamah z edino preostalo kravico čakali na lepši jutri. Nato so se dušili v prahu, ki ga je puščala za seboj vnaema delovnih brigad. Sicer je bilo v naši lepi bivši samoupravni državi seveda vse grdo, zgrešeno in nezasišano iz perspektive vodij nove "lepe naše". Pa vendar so vam - našim bralcem - tisti krvavi žulji omogočili nakup prvih avtomobilov, zamrzovalnikov in pralnih strojev. Beli kruh je postal zanemarljiva dobrina. Nekatere je pot zanesla daleč, globoko v osrčje nekdanje države, druge je veter usode odpihnil v lepo zeleno sončnastoralpsko deželico. Kmalu je prišel neizbežni razkol, ki je pač stalna praksa v zgodovini človeških združb, kultur, zanetil naivna sovraštva v srcih vpletenih in zabodel utopični poskus mednarodnega, medreligijskega sožitja naravnost v glavno žilo.

Ne, nisem utopična optimistka, predvsem pa ne želim zidov preteklosti prebarvati na rožnato. Boli me le ogaben odnos postmoderne sveta do izročila in modrosti preteklosti in polpreteklosti. Še primer izpred nekaj let bi nam lahko služil kot lekcija usode; krvava vojna med ljudmi, ki so jih nekoč učili, da so bratje, bi morala vsakomur dati snovi za premišljevanje. Temu smo se izognili, sedaj pa potenciramo svoj napuh do neskončnosti. "Ne, mi pa nismo debilni, nasilni Balkanci, mi smo Srednja Evropa!" Ne vemo, kako je etnično mešani mladi družini, ki si želi le, da otrok ne bi odrasčal v skupnosti, kjer jim merijo s pištolo v glavo ob nedeljskem sprehodu - pa tudi vedeti si ne želimo.

Ne gre za poskus vzbujanja krivde, ampak za premislek. Če že niste "pravoverni", pa si poskusite izmisliti lastno molitev - za preživetje dan in tiste, ki tega običajnega dneva niso deležni. Vsi so nekoč bili rdeči, črni, beli - kameleonov je še danes ogromno - iz potrebe po preživetju. Jaz vem le, da sem srce prepustila času pred časom disca, jeansa in seksualne revolucije. Ali se sploh zavedate, da našega sveta...morda sploh ne bi bilo?! Poljubite tiste raskave roke in uvela lica in se zavedite; brez njih nas niii!

Apolonija

Študentska kronika

Kljub dvema zahtevama po objavi v smislu pravice do odgovora po Zakonu o medijih v časopisu Šentjurčan, na tem mestu objavljamo: "Ograjujemo se od pisanja neznanega avtorja v rubriki Bučnice v Šentjurčanu, z dne 9.1.2001.

UO ŠKMŠ, OŠ Franja Malgaja (z ustnim dovoljenjem).

c.v. ŠKMŠ - februar

10/2 Bodoče bruce smo na posebnem informativnem dnevu v Prostoru podučili o radostih in gorkostih študentskega življenja.

15/2 Končan natečaj za naj novoletno fotografijo. Zmagovalca natečaja sta Laura Lajh in Primož Rauter z motivom novoletne pravljice v Ljubljani. Prejmeta fotoaparati in ŠKMŠ majčiki. Ostali nagrajenci bodo obveščeni po pošti.

24/2 Dogajan glasbeni večer z Gregorjem Bezenškom mlajšim s kitaro in Alenom Vrečerjem za klavirjem. Uf...

Napovedujemo

2. 3. /petek/ 21:00 KD Šentjur: BRUCOVANJE. Igrata: senZa in Tabu. Člani ŠKMŠ bodo seveda vstopali ceneje, prejeli pa bodo tudi nove članske izkaznice. Bruci, buuuuuuu!

9. 3. /petek/ 20:00h KD Šentjur: črna burka Milana Jesiha

@p75. 3230Šentj ur
| nf o@kns. net - www.skns.net
@41. 369. 392

STEVARDESA (KUD Štrudl Ajdovščina). Člani ŠKMŠ: 200 SIT, dijaki, študentje, zakupniki Prireditvenega abonmaja 400 SIT, ostali 600 SIT. Obeta se tudi afterparty oz. pozabava v Prostoru.

13. 3. /torek/ 22:00 ŠTUK Maribor: "LE VKUP, LE VKUP, KOZJANCI". ŠKMŠ zbira študente iz šentjurskih in drugih koncev na družabnem večeru. Igrajo: Špilferderberji in Pridigarji.

23. 3. /petek/ 21:30 Prostor: MINI KONCERT celjske ska skupine Skalala. Đabe.

30. 3. /petek/ 21:00 Prostor: POTOPIŠNO PREDAVANJE Boštjana Jezovška. Đabe.

6. 4. /petek/ Prostoru: III. prvenstvo 4 V VRSTO. Prijave na mestu samem do 19:30, sledi žreb in tekmovanje. Prijavnine ni, nagrade so.

13. 4. /petek/ Prostor: večer gledaliških improvizacij z gosti.

BRUCOVANJE

21h

Pop Rock Caffé

SenZa

TABU

KD Šentjur

2.marec 2001

Šentjurčani po svetu...

Skupina Žurdov osvaja Maribor

Domača rockovska zasedba skupine Žurdov iz Vodruža pri Šentjurju je že drugič zaigrala v dvorani Štuk, osrednjem zbirališču mariborskih študentov. Koncert se je zgodil 20. februarja, namen pa ni bil le dober žur, ampak predvsem dobrodelna akcija zbiranja denarja za prebivalce iz Loga pod Mangartom.

Žurdov so na oder stopili prvi in odigrali večino svojih pesmi, na koncu pa so nas še "posladkali" s svojo stalno priredbo skupine Pearl Jam, in tako odlično ogreli občinstvo. Za njimi so zaigrali še fantje iz Polzele, Dry fish, ki so prav tako mlada skupina ter še popularni skupini Mambo Kings in Nude. Žur je bil "ta prav" in Žurdov so dokazali, da se vse bolj uveljavljajo tudi izven meja naše občine in bližnje okolice.

MK

Medobčinska košarkarska liga - II. del tekmovanja

So se študneti zapletli v Kozjem?

V MKL so sredi meseca končali s prvim delom tekmovanja. Sedaj se po najboljši štiri ekipe iz vzhodnega in zahodnega dela ob prenesenih točkah iz medsebojnih dvobojev pomerile po dvokrožnem sistemu z ekipami iz nasprotne skupine.

Rezultati 1. kroga II. dela, sobota 24.2.
Piv. Haler B : ŠŠK Šmarje 87 : 33
Šentjur 2000 : Bistrica 112 : 63
Košak 43, Kalajdžiski 21, Jug 20,
Rauter in Škorjanc po 10, ...
Piv. Lipnik B : Bistro Lipca
Kozje veterani : ŠKK Šentjur 90 : 89
pritožba šentjurske ekipe

Ponikva se je proti koncu I. dela lige dvignila, premagala obe šmarski ekipi in imela z njima na koncu isto število zmag. Žal so imeli v trikotniku treh najslabši količnik. V zadnjih petih kolih (kar štiri gostovanja) se jim je sicer pridružil kemoplastovec Urban Palčnik (povpr. 23,8), kar se je odrazilo z nekaj zmagami, vendar je bilo vse skupaj prepozno. Zlasti škoda je, ker vodstvo lige za naslednjo sezono

napoveduje, da bo letošnja najboljša osmerica tvorila samostojno ligo, ostali pa bodo igrali v drugem kakovostnem razredu. Za končno uvrstitev se bodo merili z ekipo Dren mladi.

Igralci Gorice v 10 tekmah niso zabeležili uspeha. Zanimivo je, da so bili na gostovanjih (povp. 60 točk) veliko bolj uspešni kot doma (povpr. 45) Neizkušena ekipa, kjer sta se najbolj odlikovala Pungershek (skupaj 106 točk) in Voga (102), za naslednjo sezono obljublja korak naprej.

V nadaljnjem boju za prvaka ostajata obe šentjurski ekipi, ki imata ob resnem pristopu in "medsebojni pomoči" možnost za naskok na sam vrh. Šentjur 2000 je proti Bistrici dosegel že četrto stotico v sezoni. Težava za stratega Razborška je kratka klop, saj je Zorko še vedno poškodovan, Kolman in Lapornik pa ne igrata več. Izkušeno četvorko, kjer dominira Kristijan Košak s povprečjem 30,5 točk, dopolnjujejo še manj izkušeni Rataj, Rauter in Kolenc.

Študentje so na gostovanju v Kozjem izgubili za točko, vendar se je na tej tekmi dogajalo marsikaj. V dvorani, ki ni večja od odbojkarskega igrišča in tudi nima semaforja so

5 sekund pred koncem imeli prednost 5 točk. Glavna ura ni in ni "hotela" steči. Študentje so

Lestvica

ŠKK Šentjur (-1)	6-0
Bistro Lipca	6-1
Piv. Haler B (-1)	5-1
Šentjur 2000	5-2
Kozje veterani (-1)	1-5
Bistrica (-1)	1-5
Piv. Lipnik ml	1-6
ŠŠK Šmarje	1-6

sicer izgubljali oz. "podarjali" žoge domačinom, slednji pa so "zmagoviti" koš dosegli po izteku igralnega časa, vendar je zapisniška miza "zamudila" za dve sekundi. V znamenju zmede in groženj so študenti vložili pritožbo, usodo tekme pa ima v rokah tekmovalna komisija.

br

Predstavljamo

KK Šentjur 2000 - presenečenje, ki to ni

V Medobčinski košarkarski ligi je mesto Šentjur po petih letih zopet zastopano z dvema ekipama. Po zaslugi nastanka KK Šentjur 2000 imajo ljubitelji košarke, poleg prvoligaškega spektakla, možnost spremljati še obračune med igralci, ki so povečini že branili šentjurske košarkarske barve v uradni konkurenci. Že prva sezona in oba derbija med KK Šentjur 2000 in Študentskim KK Šentjur, sta postregla z 80 minutami napete košarke.

KK Šentjur 2000 nastopa v telovadnici OŠ Franja Malgaja, ki jo njegova prva peterka pozna kot lasten žep, saj so v njej za časa aktivnega igranja šentjurske ekipe v 2. SKL dolga leta trenirali in igrali. Iz teh časov je še vedno delujoči semafor, ki ga je trener dvanulnulnuškov Danilo Razboršek konstruiral leta 1974.

Danilo živi s šentjursko košarko praktično od njenega uradnega začetka leta 1969 in je bil seveda član ekipe, ki si je leta 1973 priborila drugoligaški status, v začetku 80-ih pa je deloval kot trener. Nazadnje je bil aktiven pred tremi leti kot trener tretjeligaša iz Lesičnega. Danilo je tudi eden najzaslužnejših za lansko prvo izvedbo Zalokarjevega memoriala, kjer se je srečalo več generacij bivših košarkarjev.

Kapetan ekipe je tudi njen najstarejši član (40 let) Zdenko Jug. Njegova era je bila med leti 1975 in 1986. Igra na položaju posta, znan pa je po "mirni" roki.

Kristijan Košak je s 336 točkami v 11 tekmah prepričljivo najboljši strellec svojega moštva in ob Branku Kidriču (Bistro Lipca) kandidira za kralja strelcev. Njegova odlike so velika nepopustljivost, dobra tehnika in zadevanje z vseh položajev. Kristijan izhaja iz prave košarkarske družine, saj njegov brat Sebastijan igra za študente, Benjamin pa pri KK Celje, sam pa je bil več let član Alposa, pred tremi leti pa je še zadnjič zaigral za Kemoplast.

Matjaž Knez je bil kar celo desetletje organizator igre šentjurske članske ekipe, kjer je igral zelo uspešno, vendar ostal zvest matičnemu klubu. Tudi pri KK Šentjur 2000 uspešno razigrava svoje soigralce.

Jure Škorjanc je še eden iz plejade igralcev šentjurske košarkarske šole, znan je bil po značilnem metu s polrazdalje in učinkovitim zaključevanjem (pol)protinapadov. Z igrišč ga je pred leti oddaljila poškodba, ki ga ovira še danes.

Janko Zorko je letos zaradi poškodbe večino tekem izpustil. Poznavalci košarke se ga spominjajo po izredni telesni moči, tako da je kljub sorazmerno nizki višini igral na centrski poziciji in se uspešno kosal tudi z 20 cm višjimi nasprotniki.

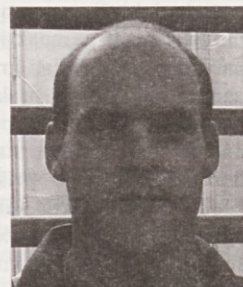
Matej Kalajdžiski, sin znanega slikarja Goceta in eden uspešnejših strelcev s povprečjem 15,2, je tudi že okušal čare članske košarke, vendar so mu vse prepogosto športno pot zavirale poškodbe.

Mlajšo gardo trenutno predstavljajo trije igralci. Primož Rauter je s 192 cm najvišji v ekipi in nima uradne košarkarske predzgodovine. Podobno velja za Mirana Rataja, ki se privaja vlogi organizatorja igre. Najnovejši član ekipe je Renato Kolenc.

Pred sezono si po Razborškovih besedah niso postavljali previsokih tekmovalnih ciljev, vendar njihova visoka uvrstitev po prvem delu prvenstva ni presenetljiva. Ob ugodnem spletu okoliščin bodo lahko z letošnjo sezono več kot zadovoljni.

Njihovi ekipi pomagajo sponzorji: Juvec, Elektrobium, Opekarna Ljubecna, Kea, Bohor, Trgovina Golež, Občina Šentjur in Vrtnarstvo Razboršek.

br

Kristijan Košak najboljši strellec

Pionirke v novo ligo

Pionirke ŽKK Šentjur pred koncem sezone čaka še ena tekma proti Celjankam, Šentjurčanke pa so si že zagotovile tretje mesto v svoji skupini, tj. dvanajsto mesto v državi. Dekleta so letos prikazala zelo obetavno igro in dokazala, da se nanje v prihodnje splača računati. Vzdušje v ekipi je pozitivno, Jani Čede pa tudi v nadaljevanju ostaja na mestu trenerja. Zaradi kratke sezone je KZS razpisala novo ligo, v kateri bodo sodelovale tudi Šentjurčanke.

Naslednjo sezono namerava ŽKK zopet prijaviti selekciji kadetinj in mladink.

MK

foto LANGUS TONČKA, s.p.

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 03/749-19-60, 041/693-388

Dekletom in ženam čestitamo za 8. marec Dan žena!

Fotoaparati CANON
že od **9.360,-**

Fotoaparati MINOLTA
že od **9.829,-**

YASHICA, NIKON,...

DELOVNI ČAS: 8-18, sobota: 8-12

Ko potrebujete več...

meja, kmetijsko podjetje šentjur, d.d.
CESTA LEONA DOBROTIŠKA 3, 3230 ŠENTJUR

Samopostrežna prodajalna
CESTA NA KMETIJSKO ŠOLO, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 03/ 574 31 94

Odprto vsak dan 7.30 - 19.00 ob sobotah 7.30 - 12.00

○ SIRUP MALINA Apis, 1l	279,90 SIT
○ MOKA HIT MIX Intes, 1 kg	210,00 SIT
○ SIR EMENTALER, vak. pak., 1 kg	1.379,90 SIT
○ KROF - pekarne Gratis	65,00 SIT
○ KRAČE, prednje - Jurmes	519,90 SIT
○ MILO FA (80 g) 3/1	154,90 SIT
○ GORENJSKA KLOBASA Jurmes, 1kg	709,90 SIT

AKCIJSKA PRODAJA
od 20.2. do 28.2. 2001
oziroma do razprodaje zalog!

Zelo ugoden nakup POSEBNO RUMENIH JAJC za KROFE in ostala PECIVA

radio

Podsreda 87,6 MHz Boč 93,7 MHz

ŠMARJE PRI JELŠAH

internet: <http://www.radio-stajerski-val.si>
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si

Studio Tel.: 03 817 10 30
Centrala Tel.: 03 817 10 11
03 817 10 40 03 817 10 37

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

INGA Korez Mateja s.p.

Ulica Dušana Kvedra 6b
3230 Šentjur, tel.: (03) 57 43 203

- ◆ ODKUP IN PRODAJA DELNIC
- ◆ posredovanje pri oglaševanju
- ◆ priprava seminarских, diplomskih nalog in pogodb
- ◆ druga tajniška opravila
- ◆ nepremičnine

delovni čas
pon-pet 7-12, 13-17
sob 8-12

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI DRAGIMI ALI POLDRAGIMI KAMNI

KRSTNA IN OBHAJILNA DARILA

PRODAJA ROČNIH UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

PRODAJA JAPONSKIH IN KITAJSIH BISEROV

VELIKA IZBIRA BELEGA ZLATA

ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/ 749 20 30

Praznik šentjurskega športa

Nagradili najboljše in najzaslužnejše

Z zdaj že uveljavljeno razglasitvijo najboljših šentjurskih športnikov smo bili minuli petek (23. februarja) v hotelu Žonta priča še enemu takšnemu dogodku. Športna zveza Šentjur je po strokovnem izboru nagradila najboljše športnike in po novem tudi trenerje in zaslužne športne delavce, svojo podelitev pa so izvedle tudi Šentjurske novice, kjer so izbor z glasovanjem določili njihovi bralci. Dobro razpoloženje navzoče publike, ansambel Mrk, navzočnost športnikov, njihovih staršev, prijateljev, ljubiteljev športa, novinarske srenje in bogata zakuska so bili lepa kulisa prireditve, ki jo je vodil Luka Hvalc.

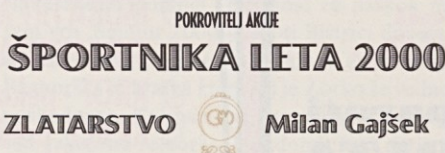
Iz devetminutnega govora predsednika SZ Šentjur, **Zvoneta Leskovška**, ki je predstavil tudi svoj vidik pereče šentjurske športne problematike: "Pri vrednotenju uspehov smo upoštevali uradna rangiranja, ki jih predpisuje OKS. Nismo se več utrujali s tem, kdo lahko kandidira za ta priznanja. ... Velikokrat se je lažje spopadati s časom nasprot-nikom, atletske stezo, kot z urejanjem razmer na športni sceni... Žal moram ugotoviti, da so športniki in športni delavci mnogo uspešnejši, kot pa funkcionarji. Res je, da smo sprejeli strategijo razvoja športa, vendar so nam bila z rebalansom proračuna vzeta za naša merila velika sredstva preko 8 mio SIT. V športnem parku se razmere niso premaknile z mrtve točke. Si lahko zamišljate, da nimamo gospodarja nad objekti? ... Ne sme se več dogajati, da so klubu dodeljena sredstva, realizirana pa ne!"

Sabina Hmelina
drugič na tronu

Sama prireditev je potekala zelo tekoče, tako da so se lahko prisotni kmalu predali klepetu ob hranljivem in nepojmljivem aranžmaju hotelskega osebja. Sledilo je le še rajanje.

IZBOR SZ

Najboljša invalidska športnica je **SABINA HMELINA** (smučanje: srebrna kolajna v veleslalomu, bronasta v smuku na EP v Courmayerju)

Najboljša športnica leta 2000:

atletinja **MARTINA RATEJ** (AK Koval, mladinska in članska državna prvakinja v metu kopja, na SP mladink 15. mesto)

2. mesto: košarkarica **Alenka Potočnik** (ŽKK Merkur Celje)
3. mesto: atletinja **Monika Jevšnik** (AK Cetis Kladivar)

Najboljši športnik leta 2000:

alpinist **ACO PEPEVNIK** (vzpon na Lhotse 8516 m, dosegel rang športnika državnega razreda po kriterijih OKS)

2. mesto: taekwondoist **Uroš Urleb**

Daj-dam operacija

(posamični in ekipni državni prvak v svoji kategoriji, 4. na EP v Edinburghu)

3. mesto: košarkar **Davorin Škornik** (zlata medalja na EP do 20 let v Ohridu)
nominiranci: malonogometaš **Vladislav Brečko**, jadralni padalec **Damjan Čretnik**,

Tudi rekreativci so prišli na svoj račun

alpinista **Boštjan Jezovšek** in **Viktor Mlinar**, atlet **Luka Novak**, nogometaš **Damjan Romih**, košarkar **Stanko Sebič**.

Najboljša ekipa leta 2000:

KK KEMOPLAST za uvrstitev v I. SKL Ligo Kolinska.

Nominirane ekipe: **Šahovsko društvo Šentjur**, **Malonogometni klub Frizerstvo Tina**, **Plezalni klub Rifnik**.

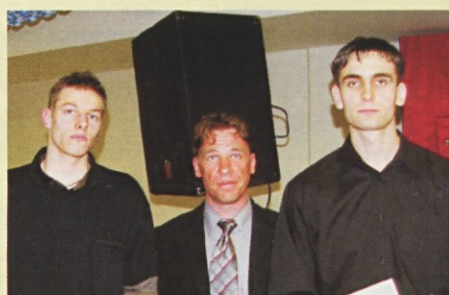
Najboljša trenerja leta:

Andrej Hajnšek (AK Koval) in **Vahid Drapič** (TK Ahac).

Nagradi za delo v športu:

Peter Lapornik, predsednik KK Kemoplast (preporod šentjurske košarke in nosilec projekta "prva liga") in **Franc Gajšek**, predsednik PK Rifnik (organizacija in financiranje odprave na Lhotse).

IZBOR BRALCEV ŠENTJURSKIH NOVIC

Uroš Urleb (1.mesto)
Aco Pepevnik (2.mesto)
Luka Novak (3.mesto)

Med prispelimi glasovnicami smo, kot smo obljubili, izžrebali tri nagrajence. Brezplačno bodo Šentjurske novice pol leta na dom prejeli: **Vera Kokošar** iz Gorice pri Slivnici, **Robi Drobne** iz Hrastja in **Franc Gobec** z Grobelnega. Čestitamo!

Košarkarica
Alenka Potočnik

Šentjurski župan, **Jure Malovrh**, je v štirih minutah čestital športnikom in pojasnil občinski vidik do športa: "Nekoliko oporekam prejšnjemu govor-niku. ... Dokler ni bilo športnega parka, ni bilo atletov, nogometa. Za šport je v občinskem proračunu namenjeno več kot proračunu, vendar so ta sredstva predvsem za mlade. Občinski svetniki se zelo trudijo za zagotavljanje sredstev za šport. ... Odločiti se bomo morali, kateri šport bo imel prednost."

Franc Kovač, urednik ŠN, je ob slej ko prej zadnji podelitvi titula po izboru bralcev dejal: "Vesel sem, da je Športna zveza vzela prireditev za svojo. Šentjurske novice so kot iniciator tovrstne prireditve svoje poslanstvo opravile, tako da je izbor športnikov po volji bralcev postal brezsmisel."

Aco Pepevnik, športnik Šentjurja 2000: "Evforija po Lhotseju je minila šele dva meseca po sestopu. Priznanja sem seveda zelo vesel, kujem pa že nove načrte."

Članska nogometna ekipa izstopila iz 2. SNL

Desetletna zgodba je končana

Prve dni februarja je postalo jasno, da je po desetih letih obstoja končana zgodba pod naslovom šentjurski nogomet. Vsaj kar se tiče članskega moštva, medtem ko bodo mlajše selekcije nadaljevale z nastopanjem v okviru društva Mladi upi. Seveda se poraja vprašanje, kdo je kriv za nesrečen konec, ki se je sicer napovedoval že nekaj let? So to uprave kluba, ki so ena za drugo dvigovale roke, morda bolešno šentjursko gospodarstvo, nezainteresirana občina?

Nogomet je bil v Šentjurju eden prvih in najpopularnejših športov. Ob igrišču na Pešnici se je po nedeljskih mašah zbiralo ogromno ljudi, toda v začetku sedemdesetih let je prišlo do regulacije Pešnice in s tem izgube igrišča. Fantje so se preusmerili v druge športe, predvsem v košarko. Na začetku devetdesetih let se je na pobudo nekaj zanesenjakov nogomet znova obudil. Dve sezoni v celjski območni ligi sta bili bolj rekreativni, nastopali pa so predvsem domači fantje. V tem obdobju se je popolnoma prenovilo igrišče, v Šentjurju pa smo dobili eno najboljših "travic" daleč naokoli. Sicer bolj "na horuk", pa vendarle, se je zgradila stavba v športnem parku, ki je popolnoma zaživel.

Zlato obdobje

Šentjurčani so se najprej ekspresno uvrstili v tretjo ligo. Pod vodstvom predsednika Vilija Romiha, ki je z nekaj somišljeniki v nogomet vložil ogromno časa in predvsem denarja, so se zgradile tribune in tudi zloglasna ograja. Toda nogomet je cvetel! Uspeh nad mariborskimi Železničarjem je prinesel uvrstitev v drugo ligo, kjer je NK Šentjur z domačo zmago nad Slavijo pred več kot 500 gledalci odlično pričel prvenstvo. To je bila sijajna sezona, ko je bila na doseg roke celo uvrstitev v prvo ligo, na koncu pa so Šentjurčani bili četrti... Kdo se ne spominja imen, kot so bili Stanič (najbrž prvi in edini šentjurski nogometni profesionalc), Drobne, Kačičnik, Križnik, Valek, Vaudi, Fideršek... Na žalost pa med njimi ni bilo takorekoč nobenega pravega Šentjurčana.

Začetek težav

V sezoni 1997/98 so se pričele prve vidnejše težave. Rezultatsko je ekipa pod vodstvom Janka Benčine še vedno solidno nastopala, toda klub ni mogel več dohajati denarnih zahtev drugoligaškega tekmovanja. Pojavila so se prva namigovanja o propadu članskega moštva. Tudi novemu predsedniku Vladu Grdini, ki je nadomestil Romiha, ni uspelo rešiti težav. Ob koncu omenjene sezone je počilo še v strokovnem štabu, saj se je uprava odpovedala Benčini in športnemu direktorju Emeršiču, ki so jima očitali, da sta prodala tekmo z Jadranom iz Kozine. Afera se je kmalu pomirila, na klop pa se je vrnil Drago Grbavac. Predsedniško mesto je prevzel Rado Marot, finančni direktor Alposa, kar so nekateri povezovali tudi s tem, da bo vodilna šentjurska firma postala generalni pokrovitelj. Pa iz vsega skupaj ni bilo nič, ob koncu sezone 98/99 pa se je umaknil tudi Marot. Klub je tako bil kar nekaj časa brez predsednika, kljub vsemu

pa so se uspeli organizirati in začeti prvenstvo 1999/2000.

Mesto predsednika prevzame Drago Mackošek

Kazalo je, da bo že lanska zima pobrala šentjurski nogomet. Moštvo je bilo slabo in predvsem nemotivirano, tako da so jesenski del končali na mestu, ki je vodilo v tretjo ligo. Toda pojavil se je rešitelj, Drago Mackošek, ki je klubu dal nov zagon. S pomočjo športne zveze so obšli blokiran žiro račun in

teče. V tem času je imel in ima NK Šentjur blokiran žiro račun in preko njega ni mogoče poslovati. Zato smo skupina ljubiteljev nogometa lansko poletje ustanovili novo društvo, NK Rifnik, seveda z željo nadaljevati tekmovanje v vseh selekcijah".

Kako gledate na društvo Mladi upi?

"Res je, da je naše delo nekoliko šepalo pri mladincih in kadetih, toda ustanovili smo šolo nogometa. Videli smo dobro priložnost, da delo v klubu okrepimo s starši otrok. Želel sem, da bi imeli močan UO, toda z ustanovitvijo Mladih upov se je zgodilo povsem drugače. Vsebinsko je to pomenilo razbijanje nogometa v Šentjurju. S predsednikom Petrom Pusserjem sva opravila tri ali štiri razgovore okrog sodelovanja. Moj predlog je bil, da združimo moči. S tem se je strinjal, vendar v njihovem 16 članskem UO z najinim poenotenim nitiščem ni uspel. Programa dela novega društva ne poznam, iz razgovora s Pusserjem pa vem, da so izredno ambiciozni. Naša se je skupina mladih in uspešnih (Pusser, Brežan, Ozis, Jenič...), ki bodo zagotovo dobro organizirani".

Je bila Občina Šentjur pripravljena pomagati?

"S problematiko sem seznanil najodgovornejše, na čelu z županom Malovrhom. Proračunskega denarja za nogomet je okrog 1,6 mio SIT, pa še to samo za delo mlajših selekcij. Za kakšne druge vzvode pa se na Občini niso odločili. Skupaj smo tako lahko le ugotovili, da denarja za člansko ekipo, oziroma da ga ni mogoče zagotoviti".

Je res, da je bila ena izmed možnosti tudi združitev z Zrečami?

"Ta informacija je točna. Predsednik NK Zreče in direktor Atrasa sta bil zainteresirana, vendar so po premisleku to zamisel opustili. Tudi oni imajo košarkarskega prvotiga in še nekaj uspešnih klubov, tako da niso upali tvegati.

Kdaj bo v Šentjurju spet članska ekipa? Ali vi ostajate v nogometu?

Za perspektivo se ni bati, na člansko ekipo pa bo treba počakati leto ali dve, da mladi zrastejo. Sam odgovora ne vem, mislim pa da ga morda vedo ali vsaj načrtujejo Mladi upi. Pogoje za delo imajo dobre; lep stadion, nove gole, žoge, drese, skratka vse kar se da podedovati v primeru neenotnega nastopa ljubiteljev športa. Osebo ostajam v šentjurskem nogometu. Kot zvest navijač in ljubitelj nogometa si bom z veseljem ogledal kakšno zanimivo tekmo malonogometne lige.

L. H.

Upi se polagajo na Mlade upe

Peter Pusser, predsednik Društva Mladi upi Šentjur: "Ustanovitev našega društva je samo plus za šentjurski nogomet. Krive so obsodbe, da je s tem prišlo do propada prve ekipe. Nikakor jim nismo speljali sponzorjev, saj gre pri nas za minimalne vloške, ki so pri članskem pogonu le kaplja v morje. Od takšnih natolcevanj se popolnoma ogradjujemo. Pripravljeni smo pomagati, želimo pa delati s svojim društvom in žiro računom, saj mladi ne smejo trpeti na račun članske ekipe."

se igralsko okrepili, tako da so v spomladanskem delu prvenstva brez težav obstali v drugi ligi. Poleti so zaradi velikih dolgov formalno ustanovili nov klub, NK Rifnik Šentjur, ki je v močni zasedbi pričel letošnje drugoligaško prvenstvo. Kazalo je, da je vse v najlepšem redu. Toda...

Izstop iz 2. SNL

"Glavni razlog za izstop je pomanjkanje finančnih sredstev. Za nemoteno delovanje bi do konca spomladanskega dela potrebovali približno 8 mio SIT, ki pa jih žal v občini Šentjur ni mogoče zagotoviti. Po številnih razgovorih s potencialnimi sponzorji sem enostavno ugotovil, da so se razmere v zadnjem času tako spremenile, da pripravljeno pomagati nogometu ni več. Bolj zanimivi za vlaganje so pač drugi športni klubi, številni posamezniki, ki so v preteklosti vodili nogomet pa se mi zdijo zasičeni, pretrujeni in nepriljubljeni", je za začetek povedal Drago Mackošek.

So bili posredi tudi dolgovi od prej?

"Pravzaprav ne. Zadeve pa je vendarle potrebno pogledati tudi malo nazaj. NK Šentjur je imel v letu 1999 inšpekcijski pregled poslovanja, kjer so bile ugotovljene določene nepravilnosti. Klubu je bilo naloženo precejšnje plačilo obveznosti do države. Na to odločbo se je NK Šentjur pritožil, postopek pa še

Šahovske novice

Še o lanskem letu...

Ker so v prejšnji številki izostali, navajamo še rezultate zadnjih lanskoletnih turnirjev. Na novoletnem hitropoteznem turnirju se je zbralo 13 udeležencev, med katerimi je največ pokazal Jazbinšek. Za njim so se zvrstili Streicher, mladi Četina, Gazvoda, Drobne in drugi. Lanski šentjurski hitropotezni prvak je tako postal Gazvoda, ki je za seboj pustil Drobneto, Jazbinška, Diacijo in Piška ter ostale.

Na zadnjem turnirju za pokal Šentjurja v aktivnem šahu pa je zmagal Šlamberger pred Zorkom in Margučem. Četrtri je bil najboljši domačin Gazvoda, osmi Drobne, enajsti Potočnik, trinajsti Diaci itd. V skupnem seštevku je največ točk (33,5) zbral Zorko, ki je za seboj za las pustil Šlambergerja (33). Tretji je bil Skok (30,5), četrtri Matko (30), peti pa najboljši domačin, spet

Gazvoda (29). Ostali domači so se uvrstili takole: 6. Drobne (27,5), 8. Diaci (26), 10. Potočnik (23,5) itd.

Prvič letos najboljši Plahuta

Na letošnjem prvem mesečnem hitropoteznem turnirju je največ spretnosti in znanja prikazal Plahuta. S 6 točkami je med osmimi udeleženci za točko prehitel Kolmana (5 točk), sledijo pa 3. Djurdjevič (4,5), 4. Pišek (4), 5. Diaci (3,5), 6. Toromanovič (3), 7. Potočnik (1,5) in 8. Hartman (0,5).

Končan je tudi prvi turnir v aktivnem šahu

Začel se je tudi že letošnji cikel turnirjev v aktivnem šahu za pokal Šentjurja. Lani je bil odziv na teh turnirjih zelo dober, trend pa se očitno nadaljuje tudi letos. Na prvem turnirju, ki je bil 16. t.m., se je zbralo 36 udeležencev, med njimi celo mojster Vladimir Ivacič, ki pa se ni posebej izkazal. Zmago je odnesel lanski skupni zmagovalc Zorko s 6,5 točke. Na odlično 2. mesto se je

uvrstil s točko manj domači matador Drobne (5,5), 3. pa je bil Krajnc (5). 4. mesto je z Uriskom (5) odšlo v Griže, odlično 5. mesto pa je osvojil domačin Diaci (5). Uvrstitve ostalih domačinov so: 7. Gazvoda, 9. Streicher, 10. Pišek (vsi 4,5), 12. Plahuta, 16. Potočnik (oba 4), 20. Srdič Urška (3,5) itd. Naslednji turnir bo marca.

Tudi februarski "cuger" za nami

Minuli vikend se je odigral tudi drugi letošnji hitropotezni turnir, na katerem je med osmimi udeleženci slavil lanski skupni zmagovalc Gazvoda (6 točk). Drugi je bil Plahuta (4,5), tretji Kolman (3,5), sledijo pa Potočnik, Diaci, Djurdjevič (vsi 3) itd. V skupnem seštevku vodi prvi letošnji zmagovalc Plahuta (10,5) pred Kolmanom (8,5), Djurdjevičem (7,5), Diacijem, Piškom (6,5) itd.

[sg]

Redni del Lige Kolinska je pri koncu

Obstanek bi moral biti zagotovljen

Sobotna domača tekma s Pivovarno Laško je bila predzadnja v rednem delu Lige Kolinska. Šentjurčane čaka še gostovanje pri Olimpiji, nato pa se pričinja drugi del prvenstva. Kemoplast Alpos se trenutno z osmimi zmagami nahaja na osmem mestu. Šentjurčani imajo pred zadnjima dvema ekipama 5 oziroma 3 zmage prednosti, tako da obstanek v ligi ne bi smel biti vprašljiv. Moštvo zaenkrat igra še vedno brez Čoviča, vrnil se je Petrovič, medtem ko Kahvedžič kljub hudi poškodbi nosa ni izpustil niti ene tekme.

Februarja so bili šentjurski košarkarji v odlični formi. Za začetek so v domači dvorani pripravili

Najboljši strelec Kemoplast Alposa je kljub temu, da ne igra že dva meseca, Jadranko Čovič s povprečjem 17, 9 točke. Zelo blizu sta mu Živko Misirača in Damjan Novakovič, ki imata povprečje 16, 9, oziroma 15, 5 točke na tekmo.

presenečenje, saj so ugnali ljubljanski Slovan, eno najboljših slovenskih moštev. Odlično je zaigral Misirača, ki je popolnoma ujel formo. Pridružila sta se mu še Kočar in Jovanovič, tako da so gledalci v Hruševcu, tudi zaradi spodbude gostujoče navijaške skupine "Red Tigers", po kar nekaj gledaliških spremljanjih tekem, končno eksplodirali.

Šentjurčani so se odlično držali tudi v Zrečah, toda le do zadnje minute, ko so še vodili. Nato so naredili nekaj nerazumljivih napak in ves trud je šel po zlu, saj so bili poraženi za šest točk. S tem porazom so izgubili realne možnosti za uvrstitev med prvih šest ekip. Domači poraz proti Krki je bil pričakovan, toda Kemoplast Alpos se je sijajno držal. V sredini tretje četrtine so celo še vodili, potem pa so državni prvaki iz Novega mesta na hitro ušli in na koncu zmagali za skoraj prevelikih 21 točk. Odličen je bil znova Misirača (27 točk), izkazala pa sta se tudi Novakovič in Jovanovič.

Prejšnjo sredo so Šentjurčani na gostovanju v Škofji Loki najbrž že vknjižili odločujočo zmago v boju za obstanek. Če smo na začetku sezone pisali, da so imeli ob tesnih porazih veliko smole, pa se jim je tokrat boginja sreče končno nasmehnila. Srečanje z Loko Kavoj je bilo vseskozi izenačeno, Gorenjci pa so tik pred koncem vodili za dve točki. Toda v zadnji sekundi je za kemoplastovce skoraj z desetih metrov zadel Damjan Novakovič, sicer z 31

točkami najboljši strelec tekme, in zmaga z 90 : 89 je romala v Šentjur.

V soboto je v Šentjurju prvič po desetih letih na uradni prvenstveni tekmi gostovala Pivovarna Laško. Ponovno polna dvorana je videla še ena vrhunsko košarkarsko predstavo, v kateri so Šentjurčani z Laščani držali korak do zadnje četrtine, ko pa so gostje po zaslugi nezgrešljivega Duščaka (met 20/20) ušli za deset točk. Domači so se sicer še uspeli približati na štiri točke, toda rezultata niso več uspeli odločiti v svojo prid in so izgubili s 96 : 102. Pri Kemoplast Alposu je znova najbolj navdušil Novakovič, ki je dosegel 31 točk, strelsko pa sta bila razpoložena tudi Misirača s 25 in

Po tekmi z državnimi prvaki Krko so gostujoči košarkarji in navijači za kar nekaj minut podaljšali bivanje v Šentjurju. Neznanci so jim namreč pokvarili avtobus, natačneje, izpustili so mu hladilno tekočino!

Kahvedžič s 17 točk.

Redni del prvenstva je praktično končan, tako da je zdaj že pravi čas za prvo oceno. Ta je brez dvoma pozitivna. Devet zmag v 22 prvoligaških tekmah je prav gotovo zadovoljiv uspeh. Še posebej, ker praktično nobena ekipa, niti Olimpija in Krka, Šentjurčanov ni nadigrala. Prednost pred zadnjima dvema mestoma, ki pomenita izpad, bi morala biti zdaj dovolj velika. Šentjurčane čaka še 10 tekem s sebi primernimi nasprotniki in vsaj na domačem parketu bi morali videti nove zmage.

V moštvu letos skoraj zagotovo ne bomo več videli Jadranka Čoviča. Tudi brez njega pa so Šentjurčani po novem letu zabeležili 5 zmag. Čovič je sicer poskusil s treningom, toda koleno mu je znova zateklo, tako da se te dni mudi pri različnih

specialistih, ki bodo povedali kako in kaj. Najbrž pa brez operacije ne bo šlo. Ob zmagi s Slovanom si je prst na roki zlomil Ilija Petrovič, ki pa je v soboto proti Laškem po dveh tekmah odmora že bil v postavi. Kot smo napovedali, pa Husein Kahvedžič kljub zlomu nosa ni izpustil niti ene tekme. Največji borec v šentjurski ekipi zdaj na lastno odgovornost igra tudi brez zaščitne maske, ki ga je preveč ovirala... Veseli

Za mladinci KK Kemoplast Alpos je 9. krogov v vzhodni skupini B1 mladinske lige. Nazadnje so z rezultatom 104 : 57 ugnali Dravograd, moštvo trenerja Igorja Pučka pa se nahaja na tretjem mestu med šestimi ekipami. Kadeti, ki jih prav tako v vzhodni skupini B 1 lige vodi Draško Adžič, pa so že zaključili s prvenstvom. V 14 tekmah so izgubili le dvakrat, na žalost tudi odločilno tekmo v Laškem, tako da so med šestimi moštvii skupno drugi.

dejstvo, da je prvič v sezoni za nekaj minut zaigral tudi Matej Črešnik, center, ki se po hudi poškodbi hrbta počasi vrača v moštvo. Upati je, da bo do konca sezone v Šentjurju ostal Živko Misirača, po novem letu daleč najboljši in najbolj standardni igralec Kemoplast Alposa. Živko ima s Šentjurčani pogodbo, ki jo obnavlja tedensko, govori pa se, da naj bi se predčasno vrnil v Jugoslavijo...

L. H.

Mladi upi prestopili okvirje

V petek, devetega februarja, je v prireditveni dvorani hotela Žonta potekal "spoznavno kulturni večer", kot so v vabilu zapisali organizatorji Društvo nogometna šola Mladi upi Šentjur.

Ura in pol, ki se je s programom klasične glasbe ujemala v vzdušje kulturnega praznika, je izzvenela v številnih nastopih mladih glasbenikov iz Šentjurja, Šmarja, Petrovč in Polzele. Takih dogodkov manj vajena publika je najbolj burno sprejela virtuosno predstavo sester Urške in Katarine Arlič.

Rdeča nit prireditve je bila predstavitev lanskega avgusta ustanovljene nogometne šole Mladi upi, ki bo poskušala s organiziranim in strokovnim delom kvalitetno delati z mladimi nogometaši.

Peter Puser,
predsednik Mladih

Med gosti prireditve, med katerimi so prevladovali mladi obrazi, sta bila med drugimi tudi predstavnik Nogometne zveze Slovenije in Fakultete za šport Marko Pocrnič in trener celjskega prvoligaša Marjan Pušnik. Glede na sorodne programske cilje pa so nekateri udeleženci pogrešali predstavnike NK Rifnik.

Mladi upi so prestopili običajne okvirje z izletom v resno kulturo, ker pa poudarjajo "predvsem delo z mladimi", kot je dejal njihov predsednik Peter Puser, se sama od sebe ponuja misel, zakaj so pozabili na mlade nogometašice.

br

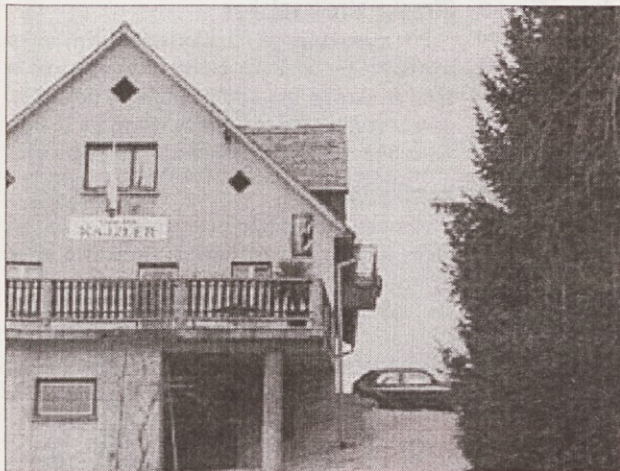
CENTER ZA SOCIALNO DELO
Dušana Kvedra 11
ŠENTJUR

OBVESTILO!

CSD Šentjur poziva starše, da v mesecu marcu obnovijo vloge za otroški dodatek. Nove, popolne vloge bo CSD sprejemal vsak dan od 7 do 11 ure in ob sredah od 7 do 16 ure.

NAGRADNA KRIŽANKA

				ŠENTJURJSKE NOVICE	NENAVADEN PRETRES ŽIVČEJA	KALJU	KRAJ OB ČRNEM KALU	EGIPT. VLADARJI	NEKDANJI JUGOSLOV. TENISAČ	PARTIZ. MESTO ZA ZVEZE	EAST	ŠENTJURJSKE NOVICE	DOLLAR
				MEJNI PREHOD PRI KOPRU								RIMSKA 500	
				KISIK		ŠP. KMEČKI TRIBUN					POLMER	DOMA IZ RETJ	ANG. IGRALEC
				TRENER SKAKALCEV LUKA		IZOLACIJA					PREHOD Z AVSTRIJO		
				ŠENTJURJSKE NOVICE	ŽVEPLO		RAZISKAVE						
					STIK		ZAJEDALEC						
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	JED IZ KOŠČKOV ŽELODCA	TERME PRI PADOVI	KRAJ NA OTOKU BRAČU	LITER	JOŽICA DOMAČE	SOMURSKO Ž. IME	EV. SKUP. NARODOV NOBEDEN				INDONEZ. ŠAHIST		
GESLO											ŠPANJA		METER
ŠVEDSKO IME ZA TURKU			GR. KOLONIJA NA HALKIDIKI					AVSTRIJA	ŠVEDSKA	13. ČRKA		RIMSKA 1000	
ZAKLJUČEK GESLA			KRAJ PRI OPATJI					JOULE	OGNJEVIK NA HAVAJIH	JAP. DROBIŽ		ULTRA KRATKI VALOVI	
PREJME NAJ			DELČEK					NAJMANJŠI DELCI			1000 m		MOSTAR
			DUŠIK					AMPER			ITALIJA		
OTOK NA ZAHODNI OBALI ŠKOTSKE					ADAMIČ EMIL		OČKA			VIŠINA VODE			

SLOVARČEK: ILIN-NEKDANJI JUG. TENISAČ; KEAN-ANG. IGRALEC; RINKE-GORA V SAV. ALPAH

Šentjurjske
NOVICE
NAGRADNA KRIŽANKA
FEBRUAR 2001

Nagrade za januarsko križanko podeljuje OMV Istrabenzov servis v Šentjurju. Izžrebani reševalci, ki bodo o nagradah obveščeni po pošti, so: **Zinka Palčnik** iz Hotunj, **Matej Tanšek** iz Šentjurja in **Pavla Šiter** s Svetelke. Za februarso križanko napišite rešitve na dopisnico, prilepite ustrezni kupon in jih pošljite najkasneje do 16. marca!

Pepcina reportaža

Oh, tako nesrečna sem, kljub temu veselemu predpustnemu času. Da me čaka Šmidov pranger, se je razširilo po trgu. Zato, ker nisem takšna, kot vsi tisti rozasti novinarski čvekači, ampak pišem po resnici, samo po resnici in še enkrat po resnici? Takšni so pač ti novi časi, da resnica nič ne velja, če ni lepo prestrihana. Se bom pač malo bolj umirila in bom namesto tega, da skačem od Prevorja in Dobja do moje rodne Planine, raje zavila v našo KZ trgovino, kjer edino še dajo nekaj na klasično človeško dostojanstvo. Le zakaj bi se obremenjevali z zdravju škodljivimi žarčenji iz računalnika, ko se pa vse da izračunati na pamet? Pa še manj jim lahko zameriš, če se zmotijo. Ve se, kako se motijo trgovci. In kaj je narobe, če po umirjenem nakupu pri ful dizajnirani prodajalki skupaj s Francijem in Robijem v skladišču odpremo flaško laškega. In fanta si vzameta čas za družbo uboge ženske, pa naj bo to zjutraj, opoldne ali zvečer. Pač, tudi

takrat, ko se v mlečni zbiralnici pojavim s svojo kanglico, to pa je kar dvakrat dnevno. Edina težava je le pri moji Šeki, s katero se skupaj psihično pripravljava na vstop v EU, ki jo bom morala prepričati, da mi bo prispevala kakšen liter mleka več, za poravnavo zapitka. V KZ je res čisto drugače kot v Martininem frizeraju, kjer v celih treh urah, ko so mi rihtali frizuro, nisem imela s kom spregovoriti tople ženske besede. Ampak, molk je menda še vedno zlato, česar se hudo zaveda tudi naš župan Romanček skupaj s kulturniki. Le zakaj bi na svoji proslavi matrali Prešerna, ali pa, bog ne daj, celo recitali pesmi svojih stihoklepk Udučke ali Plankice, ko pa tisti narod, ki ne ceni zlata, lahko lepo spodobno sede v svoje avte in se odpelje v sosednjo dobjansko občino, kjer imajo kar dve kulturni društvi, in prav tako kot mi le en sam kulturni praznik, zaradi česar so si morali tisti z Griča letos slab teden pred uradnim praznikom omisliti

svojo kulturno fešto. Ta seveda niti približno ni bila tako zanimiva, kot tista v znani "diskoteki" v Repušu, kamor vas bom tudi sama prijazno povabila, ko bom prišla na vrsto s svojim striptizom. Seveda le, če bo še naprej zima tako mila, kajti ne bi se rada izpostavila prehladu, tako kot letošnja 14. divizija, s katero je prevorski prvoborec Pajek 3 dni po kozjanskih hribih obujal spomine na "tekovine NOB i revolucije", potem pa je vso prešvicano pustil proslavljati svojo vnovično zmago kar zunaj, na prostem, pred Jasminom. Še dobro, da jim je župan Malovrh skuhal dovolj vročega golaža, Rezecu pa ni zmanjkalo plačljive kačje slin, tako da se je vse pravzaprav še kar srečno izšlo. Pa še šole niso posvinjali.

Tako, konec. Mudi se mi, saj veste, maskare. Oblekla se bom v Pepco, pa naj bo, kar bo.

Se ne da, vaš

Pepca!

Lanko bi bilo res

Ni bilo drago

Nerganje, da je 1000 tolarjev preveč za ogled polurnega filma o vzponu na Lhotse, je popolnoma neupravičeno. Zlasti v primerjavi s ceno odprave.

Obljuba ob pravem času

Lanska županova obljava, da bo že aprila uredil problem lastništva slivniškega kulturno – gasilskega doma, je bila očitno dana na prvi dan četrtega meseca v letu.

Veselje

Ob propadu šentjurskega nogometa so med najbolj veselimi zagotovo atleti, na čelu s šefom Vladotom, ki je v "Šentjurčanu" končno razkril, zakaj mu je v zadnjih letih ušlo toliko varovancev. Zdaj je najbrž pričakovati pravi razcvet atletskega kluba, kar bo "objektivni" Vlado brez dvoma znal unovčiti in bo drugo leto lahko postal najboljši pedagog, trener in športni novinar Šentjurja. Seveda po lastnem izboru!

Skrivnost glasovalne naprave - prvič

Tokrat je mojstrstvo Janeza Škoberneta - Tipke, šentjursko drameljskega občinskega svetnika, ki se mu glasovalna naprava vedno

pokvari, ko občinski svet glasuje drugače, kot si je zamislil župan Malovrh, odpovedala. Očitno so nekateri občinski svetniki odločili, da se kljub predpustnemu času ne gredo več klovnovstva.

Skrivnost glasovalne naprave - drugič

Glede na glasovalno smolo svetnika Tipke se sprašujemo, kaj se mu dogaja ob rokovanju z drugimi podobnimi izumi sodobne tehnologije.

Skrivnost glasovalne naprave - tretjič

Ko so ob novoletni seji - zaključku občinski svetniki hoteli malo nategovati proračunsko debato, je Tipka uspešno nadomestil težave s tipko z grožnjo ohlajene juhe.

Noji

Na kulturnem večeru nogometne šole Mladi upi ni bilo nikogar izmed pisane palete šentjurskih (zdaj večinoma bivših) nogometnih funkcionarjev. Pravi vzroki odsotnosti so bili: 1. vnaprej so vedeli za program, 2. še vedno ne morejo preboleti, da jih pred leti NZS ni administrativno uvrstila v prvo ligo, 3. niso našli hotela Žonta.

Stranka strokovnjakov

Po glasovanju za direktorico Knjižnice, ko naj bi se po pozivu svetnika Tipke glasovalo zgolj strokovno in ne politično, se je pokazalo, da v OS sedi le devet strokovnjakov. Pa še ti so vsi iz SLS + SKD.

Novakoviada

Ob vseh mogočih in nemogočih potezah, ki jih na tekmah izvaja košarkar Novakovič, so se na tribunah utrile misli, da omenjeni vse skupaj jemlje zgolj kot znanstveni eksperiment, s katerim bi rad testiral kritično območje svojega zdravja in živcev občinstva. Kandidatu Damjanu želimo čimhitrejšo rehabilitacijo.

Šentjurske novice na internetu!
www.myfreehost.com/sentjurske-novice

Literarni kotiček

Spet sonce pomladi

Že je v zraku. Med drevesi v gozdu se bohotijo vijolični otočki žafranov. Arturjeva nova navada so sprehodi. Zapeljal se je iz mesta, nekaj kilometrov proti vzhodu, in se odpravil na bližnji hrib. Marijana in Jure sta ga začudeno spremljala s pogledi. Še pred kratkim je dnevno pohajkoval po mestu, od kavarne do kavarne, ujel vse malo drugačne kulturne prireditve, si ogledal vse filme v vseh kinih... Zdaj pa se v planinskih čevljih in z nahrbtnikom polnim zaloge hrane, pijače in knjig odpravlja v planine. Prikriti samotar končno razkrije svojo naravo.

Nedelja je in Rifnik se še kopa v jutranji meglici. Žarki sonca počasi odtajajo še zadnje sledove zimskega hladu. Vse se vrti v krogu; letni časi, dogodki, že stokrat prehojene poti, že stokrat občutena čustva... Artur se je počutil, kot da je spet na začetku. Ne kot tabula rasa in ne s svežim elanom za nove dogodivščine. Občutek je bil bolj podoben tistemu, ko po neuspelem poskusu ponavljaš izpit. Spet tu, z zavestjo o času, o zapravljenih priložnostih, o hrepenenju po boljšem življenju.

Vzpenjal se je po poti, tisti daljši in ne toliko strmi. Vejice so prasketale pod njegovimi nogami, vse naokrog pa tišina. Bilo je prezgodaj, da bi koga srečal in na trenutke si je zaželel prav to. Da bi končno vzpostavil resničen dialog. Da bi prenehalo vršanje misli v njegovi glavi in bi se lahko zares osredotočil na neko rdečo nit. Kako je lepo jutro. Kako diši po zemlji. Kako veter raznaša sončne žarke med liste, veje, debla. Kako se vonj po pomladi raztaplja v vdihih, izdihih...

Preostala mu je hoja in dihanje. Naenkrat se je znašel na vrhu, obkrožil območje izkapanin, si spočil na leseni ograji z razgledom na Šentjur. Njegovo mesto se je zdelo daleč in majhno, kot slutnja preteklosti, kot pozabljeni dom. Bil je tu in bil je zdaj. Popolnoma prisoten v trenutku, on, na nekem hribu, neslučajno. Od tod ta nenadna sreča. Potreba po ničemer je izrinila hrepenenje, odtujitev je postala spomin na študij marksizma.

Ni bil več lačen, ni ga zanimalo naslednje poglavje neprebrane knjige. Le kaj se skriva v majhnem mestecu spodaj, tako bližnjem njegovemu

domu, pa vseeno nikoli prehojenem? Zapodil se je po hribu navzdol, stekel kar mimo avta pri vznožju, naravnost do največjega križišča, kjer je blizu zagotovo jedro mesta. Ne bo več krožil, se je odločil. Strahovi, krivda, obžalovanja, predsodki; nepotrebna šara zavajajoče periferije...

V majhni trgovinici nasproti Policije je preletel prodajne police, kar tako, brez posebnega namena. Pravzaprav ni ničesar potreboval. In ob tem se je počutil smešno lahko. Poklepetal je s prodajalko o vremenu in jo povprašal za kavarno ali bife. Napotila ga je kar v bližnji hotel in tam je popil res dobro belo kavo.

Šentjur mu je tega dne postal všeč. Premik v njegovem nazoru se je pač zgodil ravno tu. Začutil je, da pride spet, čeprav ni vedel, kaj naj tu počne. Prav zdaj se ni spraševal kako in zakaj, prav zdaj je občutil tok življenja, ko je prenehal kriliti z rokami in padel naravnost na belo piko, ki je center vsega...

Domov se je vrnil z neodprtim nahrbtnikom. Marijana je pripravljala kosilo, čudovito je dišalo in lonci so vabeče ropotali. Pozdravil jo je z nasmehom in sonce je posijalo v njeno srce, preprosto, nevedno in prosee ljubezni. Rekel ji je, da je vse v redu. Da je vedno bilo in vedno bo. V tem trenutku je tudi Marijana zaživela. Ni se spraševala zakaj in kako, ni premlevala njegovih besed in se mu čudila. Ko se je prepustila, je tudi ona padla na belo piko. Srce je v ljubezni postalo vsevedno.

Na koncu poglavja je Artur prebral: objemi življenje in ničesar ne pričakuj.

Eva

**Šentjurske novice vredne vsakega
Šentjurčana**

• **NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL TOYOTA, SUZUKI IN SUBARU** •

PRODAJNO SERVISNI CENTER
ANDI AVTO d.o.o.

Salon Celje, Miklošičeva 5, • Salon Šentjur, 747 17 74, 747 17 72, servis in rezervni deli

Ste že menjali zimske gume?
PRODAJA IN MONTAŽA GUM
ZA VSE AVTOMOBILE !

TOYOTA
POPUST
do **400.000 SIT**

SUBARU
POPUST
oz. do **13% 945.000 SIT**

POPUST
13%
oz. do **708.000 SIT**

PONUDBA RABLJENIH VOZIL

Delovni čas:

ŠENTJUR - pon-pet: 8.00-17.00, sob: 8.00-12.00,

PE Celje - pon-čet: 8.00-18.00, pet: 8.00-15.00, sob: 8.00-12.00

UGODNI KREDITI TOM + 4,5%
KREDIT NA POLOŽNICE
STARO ZA NOVO
STARO ZA STARO - LEASING

OPTIKA
OČESNA AMBULANTA

Gleščič
tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev
z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VUILLET VEGA

VALENTINO

GIANFRANCO

FERRE

LUNETTES

Christian Dior

VOGUE

occhiali

Ray-Ban

ELEKTROINSTALACIJE
IN TRGOVINA

Anton SELIČ s.p.

Ul. II. Bataljona 16a,
3230 Šentjur
Tel.: (03) 746 21 00
Fax: (03) 746 21 29

centri selič
centri pozornosti

VELIKA
SPOMLADANSKA
AKCIJA SVETIL

15%
GOTOVINSKI
POPUST
za svetila
ALPCOM

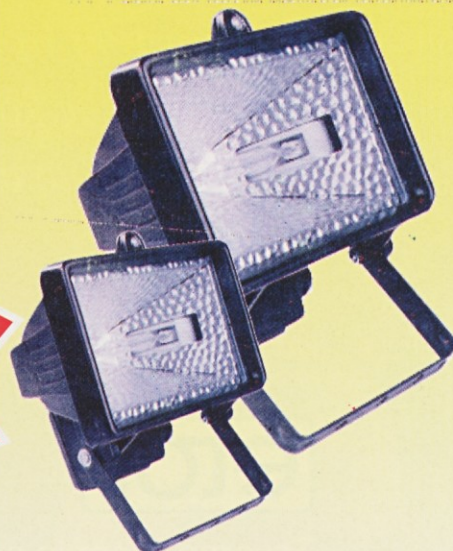
Ostala svetila
7%
GOTOVINSKI
POPUST

Slike so simbolične

Elektro BUM
Trgovina z elektro materialom

Tržnica Šentjur, Drofenikova 16
Tel./fax: (03) 749 09 50

HALOGENSKI
REFLEKTOR

150W 1.350 SIT
500W 1.790 SIT

Celje - skladišče

D-Per
18/2001

5000009459,2

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

Partner z najboljšim okusom

Proizvodni program:

- *arome za brezalkoholne pijače*
- *arome za konditorske izdelke*
- *arome za alkoholne pijače*
- *sadni pripravki za mlečno-konditorske proizvode*
- *začimbe*
- *arome za zobne paste*
- *pripravki in arome za tobačne izdelke*
- *parfemske kompozicije*
- *živilska barvila*

The logo for 'etol' is displayed in a yellow rectangular box with a black border. The word 'etol' is written in a bold, lowercase, sans-serif font.

Tovarna arom in eteričnih olj, d.d.

Škofja vas 39, 3001 Celje

Tel.: 03 / 427 71 00, fax: 03 / 427 71 18